gem o modestie lesne de înțeles care opreș te pe frumoasele noastre să se proclame singure ca cele dintâi. Am isbutit însă să dovedim că alegerea unei „Miss România" pentru concursul din Galveston este o chestiune de importanță națională.

In multe capitale de județ concursul de frumusețe a fost prilejul unor adevărate sărbători, s'au făcut manifestări pentru juriu și revista noastră.

In Capitală alegerea celor trei reprezentante ale Bucureștilor și ale județului Ilfov s'a făcut în Palatul Artelor (salonul oficial) *dela șoseaua Kiseleff.*

Juriul prezidat de d. Dem. Dobrescu, *primarul Capitalei, s'a întrunit la orele 11. El a fost astfel alcătuit:* Principesa Ioana Ghica, d-nele Cuțescu Stork, Olga Crecea-nu, *d-nii* Brătescu Voinești, Ion Minulescu, *și* H. Blazian.

Din numărul mare de candidate, juriul a ales mai întâi 88 care-au îndeplinit condițiile cerute de regulamentul nostru. La o nouă alegere rămân 26 concurente și apoi șapte.

Intre aceste șapte juriul se decide cu multă greutate și în cele din urmă acordă trei titluri egale de Miss București și Miss Ilfov — d-relor: Maria Danacu; Nadejda Oculici de Kosarini și Eugenia Gologan.

După o primă selecțiune și dupăce li s'au dat note individuale, candidatele care au obținut note dela 7 în sus compar din nou în fața juriului

Sunt clasificate în rândul al II-lea domnișoarele: Emilia Mihail; Fifi Petrescu; Corina Plugaru și Fifi Papaianopol.

Curiozitatea publicului, care nu avea dreptul să intre în sala unde lucra juriul, s'a manifestat prin adevărate asalturi, care numai cu multă greutate au putut fi respinse.

Cele trei alese ale Capitalei și județului Ilfov, se vor prezenta împreună cu celelalte 70 reprezentante județene, la alegerea definitivă în ziua de 17 Martie, în fața comitetului central patronat de d. ministru Alexandru Vaida Voevod.

Din acest comitet fac parte: d. prof. Tzigara Samurcaș *președinte; d-na* Alexandrina Cantacuzino; *d-na* Giurgea; *d.* Liviu Rebreanu; *d.* Al. Mavrodi; *d.* Stork; *d.* Steriadi, *d.* N. Batzaria *și d. dr.* Graur, *membrii.*

In ziua de 10 Martie se vor face alegeri județene, în județele: Gorj, Suceava, Argeș, Dâmbovița, Mureș, Tutova, Neamț, Dorohoi, Teleorman, Ismail, Cahul, Bălți, Hotin, Năsăud, Sălaj și Bihor, unde din pricina comunicațiilor întrerupte nu s'a putut ține în ziua de 3 Martie.

Alegerea celor mai frumoase din București a durat 4 ore și s'a făcut cu multă seriozitate, aproape cu severitate.

D-ra Maria Danacu.
— „Pe cine ai alege d-ta, domnișoară ?" o întrebă glumind, președintele.
— „Pe Nadia", a răspuns d-ra Danacu, dovedind altruism.

Domnișoara Nadejda Okulici de Kosarini dă lămuriri d-lui Dem. Dobrescu.

Primul lor salariu

In lumea filmului mulţi oameni flămânzesc şi umblă fără căpătâiu, dar sunt şi alţii cari câştigă sume fantastice. Unii din ei, îşi mai amintesc şi azi de primul lor salariu, când de-abia păşiseră pragul studio-ului. Câţiva din ei, ne povestesc mai jos cum au câştigat primii bani în arta mută.

BUSTER KEATON

„Eram numai de şase ani, când am primit primul salariu.

Lucram la un circ, în trupa tatălui meu, „Cei trei Keaton" şi ca membru al familiei, nu aveam leafă; îmi amintesc totuşi, că o-

dată, la Londra, în seara premierei, tatăl meu, era foarte enervat şi mă ruga să fiu foarte atent în timpul reprezentaţiei, ca nu cumva să greşesc.

Dacă va fi mulţumit îmi va da o Liră

sterlină. Această Liră sterlină a fost primul meu salariu.

La cinematograf, am câştigat cu mult mai puţin.

Căutam angajament ca statist dar nu găsiam. Intr'o zi, pe când mă plimbam citii un anunţ al unei societăţi, prin care se vestia că toţi cei cari vor dovedi iscusinţă, la filmarea in „masse", vor primi 20 cenţi. Dându-mi silinţa să fiu cât se poate de bine, am putut fi trecut printre acei cari trebuiau plătiţi. Dar când să-mi vie rândul la plată, isprăvindu-se banii mărunţi, casierul mi-a dat o marcă de 10 cenţi. Păstrez şi astăzi această primă leafă de la cinematograf".

LUCIANO ALBERTINI

„La început, directorul meu de producţie, îmi spunea că nu poate să-mi dea o leafă mare, deoarece nu eram cunoscut de public. In primii ani, primiam numai 30 de mărci pe lună. Banii aceştia îmi ajungeau tocmai ca să nu mor de foame şi ca să n'am cu ce trăi. Pentru această sumă, îmi periclitam viaţa de zeci de ori pe zi".

IOHNNY HINES

„Prima mea leafă, a fost o bucată de salam.

In ziua când am fost angajat ca statist,

la amiază, mi s'a dat un bon pentru a lua masa la cantina studio-ului. Dar am întârziat de la masă şi astfel nu m'am ales decât cu o porţie de salam, ce-i dreptul, cam uscat".

COLLEN MOORE

„Primul meu salariu, a fost de doi dolari. Aceşti doi dolari i-am primit pentru simplul

motiv, că am dat „stelei", în faţa obiectivului, un.... pieptene.

Aceşti bani au venit tocmai la timp, pentru că mi se isprăvise pudra".

VICTOR Mc. LAGTEN

„Când am fost angajat pentru prima oară ca statist, aveam nişte haine foarte rupte. Regisorul mi-a promis că dacă voiu fi bine, îmi va da un costum din propria-i garderobă.

Eu, bine înţeles, am jucat cu toată ardoarea şi astfel meritând recompensa, m'am dus la locuinţa regisorului. Dar, — ghinion, — eu eram mult mai înalt decât el şi hainele îmi erau mici. —

Atunci, fără a mai sta la îndoială, regisorul mi-a cumpărat un costum nou,

Acesta a fost primul meu salariu".

Ecouri Cinematografice

DUPĂ *Erich von Strohheim*, iată că şi „omul cu o mie de feţe", a refuzat să turneze în filmele vorbitoare. Oare M. G. M. va rezilia şi contractul lui *Lon Channey?*

* * *

PRESA ENGLEZĂ se ocupă cu afacerea „*Kosmos*", un film german, care a fost realizat sub directa supraveghere a învăţatului englez *Julian Huxley* şi care a fost refuzat de cenzura engleză.

Filmul ne arată întreaga evoluţie a umanităţii, dela „omul animal" până la omul din zilele noastre.

Vedem în această interesantă realizare „omul maimuţă"; „familia primitivă" şi locuinţele lor de piatră, uzarea primelor instrumente de vânătoare, etc. etc.

Se crede că în cele din urmă, comisia de cenzură va aviza în mod favorabil, dar numai cu singura condiţie, ca filmul să poată fi văzut numai de adulţi.

Rubrica Cinematografică

Figurile Ecranului

Harold Lloyd

CÂND tatăl său deschise o prăvălie la San-Diego, Harold *deveni ajutorul său. Dar dorința lui, nu era de a vinde pește sau măsline, căci era ferm decis să devie artist ca cei pe cari i-a văzut la o reprezentație din Denver City.*

Cu toate că se înscrisese în liceul din San Diego, el nu putea să apară pe scenă,

alături de elevii din cursul superior, care formaseră o trupă teatrală de amatori, ci se mulțumia să vânză programe la reprezentațiile săptămânale, pe care le dădea această înjghebare.

Mai târziu, deveni electrician la un teatru. Astfel, era mai aproape de scenă și chiar putea vorbi cu „artiștii". Iar când un celebru profesor de dicțiune, înjghebă la San-Diego o școală, Harold Lloyd deveni elevul său favorit.

Fără a părăsi mica prăvălioară a tatălui său, fără a neglija vânzarea programelor, Harold făcea în fiecare seară și matineu, „figurație inteligentă". Urma și cursurile școlare, fără nici o absență.

Avea atunci 14 ani.

La 17 ani, interpreta roluri grele de compoziție.

Într'o zi, când „Edison Moving Pictures Co", *care turna în împrejurimile San-Diegoului, avea nevoie de un figurant, Harold se oferi. Remarcat de regisor, el fu angajat cu 35 dolari pe săptămână.*

După un an de zile în care timp a interpretat 250 de roluri, Harold Lloyd fu angajat de o nouă soc. „Keystone" *de sub direcția cunoscutului Mack Senett.*

In 1916 părăsi societatea „Keystone" și fondă cu Hal Roach *o nouă societate, în care acesta era regisorul, iar* Harold Lloyd, *interpretul principal. In această perioadă realiză 150 de filme într'un singur act. Pe atunci era cunoscut în America, sub numele de „Loucsome Luke", purta pantalonii foarte strâmți și o mică mustață. Jocul său era inspirat după marele Chaplin, care era încă după atunci favoritul publicului.*

Dar Harold voia cu orice preț să realizeze un tip aparte.

Astfel el părăsi vestmântul său caraghios și se înarmă numai cu o pereche de ochelari. Noul personagiu, avu un succes răsunător.

După ce mai turnă câteva zeci de comedii de scurt metraj, Harold Lloyd începu să realizeze o serie de comedii în 7—10 acte, care îl definesc ca un desăvârșit comic al ecranului, alături de Charlie Chaplin și Buster Keaton.

Unde mergem?

CINEMA „Trianon" reprezintă un film cu Henrich Georg, Fee Malten și Fred Louis Lerch: **„Clownul Duduiei".**

SELECT"-ul proectează un film de dragoste: **„Monumentul Iubirii".**

BÉBÉ DANIELS apare la **„BOULEVARD"** într'un nou film de succes: **„Fiica Șeicului".**

PRINȚESA CIRCULUI" film după opereta lui Kalman cu Harry Liedtke, îl putem vedea în spațiosul **„CAPITOL".**

TOT după o operetă este extras și filmul pe care îl putem vedea la **„ELITE"**: **„Picarterie".**

CINEMA „SCALA" obține un real succes cu noua revistă **„Teoria Chibritului" de Nick și Keops.** Se mai reprezintă și un frumos film.

REX, frumosul cinematograf din cartierul Dudești, reprezintă un splendid film de senzație.

Cinematograful în Germania

IN ANUL 1925 Germania poseda 3618 săli de proecție. Iată însă că o recentă statistică făcută de Karl Wolffsohn, un publicist cinematografic foarte competent, provoacă o adevărată surpriză în cercurile artei tăcute de pe glob, prin progresul enorm pe care Germania îl marchează în această direcție.

Din 1925 și până astăzi s'au construit acolo, nu mai puțin de 1649 săli noui de proecție ceeace ne dă un total de 5267 cinematografe.

Numărul locuitorilor din Germania ridicându-se la 63.000.000, se deduce de aci că la fiecare fotoliu se repartizează 33 de persoane.

Poșta Cinefililor

DEOARECE MAJORITATEA directorilor de cinematografe — mai cu seamă cei din provincie — cât și casele de filme, schimbă des titlurile filmelor și fiindu-ne imposibil a urmări aceste schimbări, rugăm foarte mult pe cititorii cări ne cer distribuția vreunui film să ne comunice numele casei de locațiune, titlul original — dacă e posibil — cât și alte amănunte care ne-ar putea îndruma.

Deasemenea mai rugăm ca înainte de a cere adresa, etatea, înălțimea, sau greutatea unui artist sau artiste, — corespondentul să consulte „poștele" din numerile precedente.

Mimi Popescu. — John Barrymore c/o United Artists, Hollywood, Calif., U. S. A. Ii puteți scri în l. franceză sau engleză.

Vancea. — Charlie Spencer Chaplin s'a născut la 16 Aprilie 1889 în Fontaine-bleau — după el, — sau în Londra, după Al. Reeves, un prieten al său.

Eva. — 1) Nils Asther, c/o Metro-Goldwin-studios, Culver City, Calif., U. S. A. 2) Renée Adorée are 27 de ani.

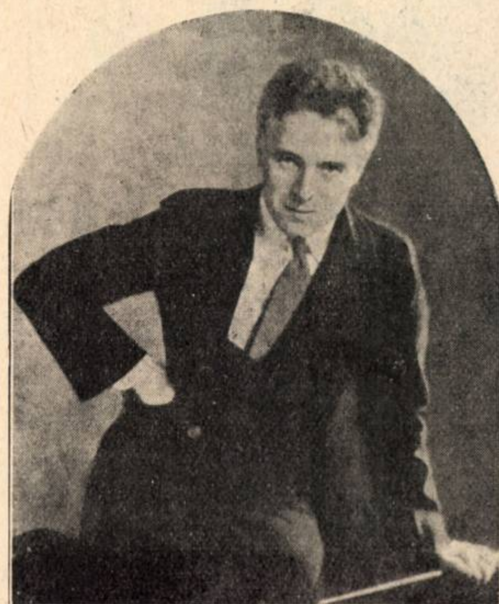
Rokland. — Génică Missirio, 10 avenue du Pavillon-Sully, Le Pecq (S.-et-O.). Pola Ibery, c/o Mon Ciné, 3 rue de Rocroy, Paris. Eliza la Porta, Kurfürstendamm, 138 Berlin. Lya Mara s'a născut la Riga. E de origină poloneză.

Nero-Rădăuți. — Comunicați-ne adresa.

Al. V. Steriu. — 1) Nu cunosc nici o artistă cu acest nume; 2) Mary Lon"; „Azi cântă Marietta" și altele; 3) Titlul filmului mi-e necunoscut; 4) Iată distribuția filmului „Venenosa": Raquel Meller (Liana), Warwick Ward (Louis de Seville), Claire de Lorez (Suzy Gloria), Sylvio de Pédrelli (Prințul Karidjan), Georges Tourrcil (clovnul Massetti), Georges Colin, (șeful arenei), Georges Mark (îmblânzitorul), Gerard Mock (tânărul dansator) și Cecile Tryan (garderobiera).

Charlie Chaplin grav bolnav

DIN NEW-YORK se anunță, că **Charlie Chaplin** a căzut la pat și că starea lui inspiră serioase îngrijorări.

După avizul medicilor, Charlot suferă de intoxicație stomacală și gripă cerebrală.

Temperatura se menține ridicată și starea sa inspiră serioase îngrijorări anturajului.

PAGINA SPORTIVĂ

Curiozități sportive

MATCH NUL!?...

INTRE *Billy Long*, din Filadelfia și *Al Trout* din Cleveland, ambii reprezentanți ai unei culori din cele mai întunecate, s'a angajat un match de box cu „finish", adică un match care se dispută până în clipa când unul din combatanți, este scos din luptă.

Intâlnirea s'a desfășurat la egalitate, până în repriza a 19-a. In această clipă, în mod simultan, ambii pugiliști își plasară reciproc câte un formidabil crochet la maxilar, încât peste câteva secunde zăceau imobili pe ospitaliera podea a ringului, ascultând dangătul jalnic al unor clopote imaginare.

Plasat între cele două corpuri, arbitrul numără până la zece, fără ca vreunul din foștii combatanți, să se fi ridicat.

Juriul declară match nul.

Afacerea este mai complicată exceptând greșala deciziei din punct de vedere regulamentar: fiecare adversar este și învingător, dar și învins.

Este a cincea întâlnire între cei doi negri, cari au terminat până acum de tot atâtea ori, la egalitate.

Predhomme ar fi fost de altă părere: mai bine s'ar fi împăcat...

SÂNGELE APĂ NU SE FACE

ROMANIA a participat la recentele campionate de ski ale Europei, la Zakopova, în Polonia. In cadrul acestor concursuri, a avut loc și o interesantă probă rezervată militarilor, la care reprezentanții noștri au luat deasemeni parte activă. Se

ANTRENAMENT PRECOCE

povestește un episod interesant, în legătură cu ultima cursă și al cărei erou principal a fost un caporal român.

Echipa noastră se apropia de linia de sosire, fiind plasată în primele locuri. Caporalul nostru, un element de valoare și mai rezistent sau mai puțin savant decât șeful patrulei, un plutonier, s'a detașat de echipă. Pentru a impresiona numeroasa asistență aflătoare la potou, o luă razna purtat lin de ski-urile sale. S'a distanțat astfel simțitor de ceilalți români. Or regulamentul prevede, că dacă ultimul coechipier trece linia de sosire la un interval mai mare de 30 secunde decât primul său sosit, sau la un anumit interval de metri, echipa sa este retrogradată din oficiu în coada clasamentului.

Vă închipuiți catastrofa, sezizată din fericire numai de unul din oficialii noștri, cari așteptau sosirea echipei. E vorba de secretarul general al F. S. S. R. d. *Dinu Cesianu.*

Deși purta pe braț banderola de oficial, sportivul deputat nu s'a sfiit să înfrunte orice neajuns și abordând pârtia strigă disperat spre căprarul pe care numai câțiva metri îl despărțiau de potou și abia reușește, de la distanță să se facă auzit.

Răcanul nostru nu-și dete bine seama despre ce este vorba, însă, simțind sabia lui Damocles, avu fericita inspirație de a se trânti la pământ, la câțiva centimetri de linie. După câtva timp restul echipei se apropie anevoe, după zeci de kilometri de goană prin creștetele înzăpezite ale munților.

Situația este salvată!... Dar cu ce preț! Unii din reprezentanții țărilor participante, privesc pieziș spre adevăratul salvator al echipei și reputației noastre.

Insăși în calitate de oficial fiind, sângele cuiva apă nu se face!

UN GEST ELEGANT

SEZONUL fiind în toi la St. Moritz se întregistrează o afluență de cupe donate de diverși prinți ai dolarilor. Astfel d. Barry, american pur sânge, a dotat cu un frumos trofeu una din curse.

Proba a revenit d-lui Barry junior. Cupa urma să rămână în familie.

Cum însă alta a fost intenția d-lui Barry senior, el dădu cupa celui de al doilea clasat, iar al treilea, care nu se prea aștepta să fie premiat, obținu premiul al doilea.

Barry-fiul, avu în curând o copie exactă în aur, după cupa oferită de „papa".

Tout est bien, qui finit bien...

Dela „Uniunea Motocicliștilor din România"

Comitetul de conducere al Uniunii s'a constituit astfel: *Comisia administrativă:* Președinte *d. Cristian* Leu, membri: G. Iliescu, Trifon Grigorescu. *Comisia de organizare* Președinte: d. *ing. Mihăilescu*, membri: Gh. Iliescu, Marin Moraru și Cristian Leu. *Comisia sportivă:* Președinte: *ing. R. Rășcanu*, membri: Marin Moraru, Const. Sădeanu; Th. Porojan și Paul Vasilescu.

Uniunea Motocicliștilor din România a îndeplinit toate formalitățile pentru funcționarea legală, pe lângă Tribunalul Ilfov, în ziua de 23 Februarie 1929.

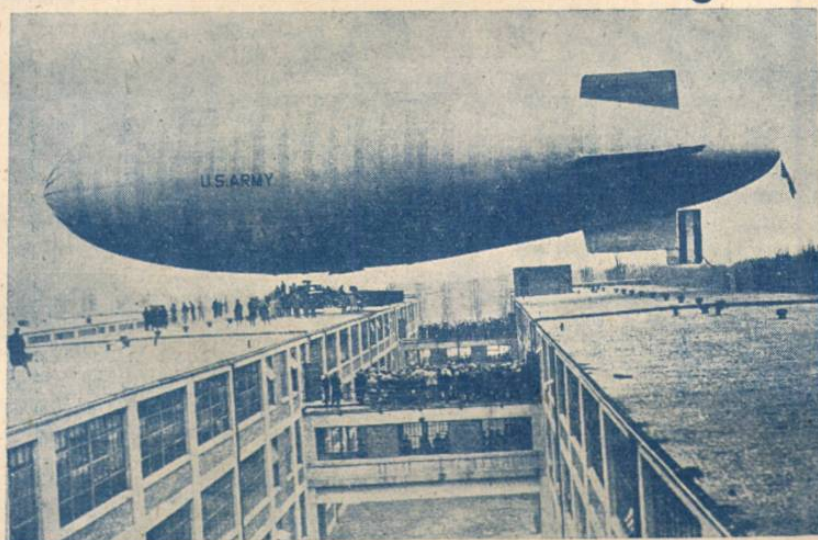
Obligată a răspunde printr'un comunicat al soc. M. C. R. Uniunea Motocicliștilor din România, declară că refuză a se lăsa antrenată în polemici de presă, ca fiind dăunătoare mișcării sportive.

Fiind sub tipar statutele și o broșură explicativă a scopurilor și mijloacelor de acțiune ale U. M. R., domnii motocicliști din întreaga țară, sunt rugați a-și anunța adresele spre a se proceda cât mai curând la organizarea filialelor județene.

Manifestările sportive ale U. M. R. și care vor fi sprijinite cu toată căldura de „Realitatea Ilustrată" constitue în momentul de față obiectul de preocupare al U. M. R. Se poate prevedea că ele vor depăși în amploare, metodă de organizare și importanță toate manifestările similare organizate până astăzi în țară.

Se reamintește că sediul provizoriu al U. M. R. este în București Strada Cobălcescu No. 35, unde se pot comunica adresele și cere orice referințe.

Oameni fapte și idei

Primul dirijabil postal in America, a inceput cursele săptămana trecută.

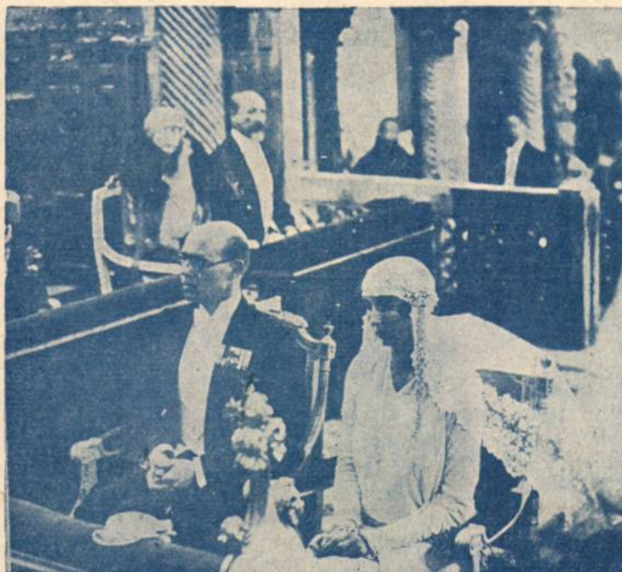
Ing. Mihaly (Berlin), care a rezolvat problema transmisiunii de filme prin radio.

Dr. Bourandel, a reușit să facă transfuziuni, direct in inimă.

Faimosul „star" Jack, a oferit „amicilor" un ceai dansant.

Casatoria principelui Christoph al Greciei cu ducesa de Guise. (Franta)

Doi aviatori americani au sburat de-asupra vulcanului in eruptie „Monotombo" din Nicaragua.

POŞTA LAUREI

LENUŢA. — Recitiţi cu atenţie reţeta ce am dat pentru cold-cream, într'unul din numerile precedente ale „REALITAŢII ILUSTRATE".

GLEO. — Zeama de lămâie în care s'au topit nasturi de sidef, este minunată pentru albirea tenului, Soluţia d-rului Sabouraud e împotriva tenului prea gras.

Pentru a slăbi la corp faceţi masaj cu un rulou modern.

LELIA-CONSTANŢA. — Cazul d-voastră trebuie supus unui doctor specialist pentru piele. Veniţi la Bucureşti şi consultaţi un profesor.

GRETA GARBO: O cremă bună pentru obraz este:

Spermanceti 15 gr.
Ceară albă 20 gr.
Ol amigdalarum 40 gr.
Apă de roze 20 gr.
T-ra benzoe 3 gtts.

Cât pentru vinele roşii din albul ochilor, nu citiţi prea mult, mai ales seara în pat, nu plângeţi din nimicuri şi faceţi comprese seara pe ochii închişi cu ac. boricum soluţie călduţă.

Pentru bătături:

Ac. salicilic 2 gr.
Alcool 10 gr.
Colodiu 20 gr.

A se unge seara bătătura după o baie caldă.

„HENRIC": Ţineţi regim. Oprite alcoolurile, cafeaua, ceaiul, piperul, sărăturile. Luaţi în fiecare dimineaţă câte o bucată cât o alună drojdie de bere proaspătă. Spălaţi coşurile cu săpun de borax şi apoi cu vată muiată în: Ac. salicilic 1 gr. Alcool havandula 80 gr. Ether 10 gr. Glicerină 20 gr. Sulf pp. 2 gr. Daţi-mi adresa să vă recomand un preparat special din drojdie de bere ce-l veţi găsi la farmacie.

DAISY: Probabil că sunteţi blondă. Faceţi comprese cu apă în care aţi fiert bine lăptuci amestecate cu soluţie de ac. boricum. Nu vă spălaţi faţa cu săpun..

M. IONESCU: Tonice, feculente, prăjituri, dulciuri, unt cât de mult şi beţi câte un kilo de lapte pe zi (bine înţeles dacă îl suportaţi). Pentru păr ca să fie moale: După ce vă spălaţi părul, îl frecaţi cu un gălbenuş de ou bine bătut apoi limpeziţi părul cu apă călduţă şi cu oţet. Ungeţi părul cu Ol vaselină parfumat la 2-3 zile odată.

SICUŢA: Fricţionaţi pielea capului cu: Pilocarpină 2 gr. Extra China 5 gr. Tne Cantarida 5 gr. Alcool Lavandula 100 gr. Ol ricina 5 gr. Spălaţi capul odată pe săptămână cu apă caldă, şi oţet de trandafiri. Evitaţi supărările.

VISUL MEU: Fricţionaţi părul cu: Extr. China 10 gr. Alcool Lavandula 100 gr. Tra Cantharida 2 gr. Ungeţi faţa în fiecare seară cu Lapte de migdale care reţetă am dat-o într'un număr al revistei şi masaţi uşor cu degetele ridurile existente întinzând pielea. Suprimaţi orice cremă sau alcool pentru ten.

CRINUL ROŞU: Operaţiile în privinţa muşchilor căzuţi se fac la Paris. La noi încă nu, deocamdată însă ungeţi acele cute cu Ulei de vaselină alb şi masaţi uşor cu mâna Spălaţi faţa cu lapte de migdale. Evitaţi oboselile şi cititul noaptea în pat. Evitaţi tristeţea, fiţi mereu veselă.

TANŢY CIORCHINA: Faceţi comprese cu: Zeamă de lămâe apă oxigenată diluată cu soluţie ac. boric şi glicerină. Cât despre porii dilataţi veţi primi în curând o scrisoare personală.

VERA-RENI: Epiderma care e prea uscată se hrăneşte excelent cu o cremă bună şi inofensivă. Nu cunosc eficacitatea cremei ce pomeniţi. Vă recomand însă crema mea:

Oleul curat de măsline 40 gr.
Cetaceum 5 gr.
Ceară albă 15 gr.
Apă de roze 20 gr.

Săpunul în general nu e util, întrebuinţat zilnic. Spălaţi faţa dimineaţa cu apă călduţă Sigur că îngrăşarea aduce netezirea ridurilor.

ELIZA ZAHARESCU: Nu utilizaţi nici un fel de cremă, spălaţi obrazul cu apă caldă. Cel mai bun fard e acel care-l faceţi Dv. singură. Frecaţi bine într'un mojar carmin ulei de vaselină şi glicerină părţi egale. Cât despre părul de pe faţă toate apele şi depilatoarele îl fac să dispară, dar pentru a creşte din nou utilizaţi tamponarea uşoară cu apă oxigenată odată pe zi. Părul se va decolora şi cu timpul va dispare ars de apa oxigenată. Există şi intervenţii cu electricitate dar sunt dureroase.

VIVI MARINESCU: Duşuri reci la piept, fricţiuni cu apă de colonia, mâncaţi feculente, macaroane, dulciuri multe. Cte un păhărel de vin de China e util excitând apetitul înaintea meselor.

NAPOLITANA: Evitaţi feculentele, dulciurile, beţi dimineaţa un ceai f. slab fără zahăr, seara la culcare la fel. Umblaţi mult pe jos şi apoi nu vă aşezaţi în faţa unui dejun copios. A slăbi este puţin a se chinui, dar pentru a fi frumoasă...!

MISS EUROPA: Adorabila Miss utilizaţi zeama roşie de sfecle. Spălaţi părul cu apă de coji de China şi foi de nuc. Util este şi uleiul de ricină 5 gr. şi Alcool de Lavandula 100 gr.

HERMANSA BACAU: Eficace ar fi o intervenţie chirurgicală la Paris sau Berlin; la noi în ţară nu se fac. Daţi-mi adresa exactă să vă dau sfatul unui institut de frumuseţe din Bucureşti. Utile sunt masagiile, Laptele de migdale, masagii electrice şi aplicaţiuni de ghiaţă. Nimic cald pe obraz.

MYMOSA: Pentru coşuri şi puncte negre: Alcool camforat 100 gr. Sulf pp. 2 gr. glicerină 20 gr. Aether 10 gr. Evitaţi pipărat, acrituri, alcool, cafea. Daţi-mi adresa să vă indic o pudră bună şi unde o puteţi găsi. Nu stoarceţi nici odată coşurile ci le tamponaţi cu soluţia de mai sus. Pentru mâini ungeţi-le cu glicerolat de amidon puneţi noaptea mănuşi de piele uzate. Spălaţi cu apă oxigenată.

SERGIETA GHEORGHIU: Sunteţi o natură extrem de impresionabilă, consultaţi un specialist de nervi. Evitaţi orice fel de emoţii. Aveţi copii? Sunt multe lucruri utile de făcut în viaţă. 2) Uleiul de migdale din comerţ e ulei de măsline parfumat cu oleum Mirbaeni. Numai în străinătate găsiţi un ulei de migdale bun. Utilizaţi mai bine laptele meu de migdale. Incetaţi întrebuinţarea uleiului. Utilizaţi soluţia Laoburaud. Apa de roze din comerţ e un amestec de apă comună cu parfum de roze. Probabil că uleiul ce l'aţi întrebuinţat v'a iritat obrazul astfel.. Intrerupeţi întrebuinţarea lui.

MARIOARA: Alcool alb 100 gr. Aether 10 gr. Ac. Salicilic 1 gr. în caz că aveţi tenul prea gras. Nu utilizaţi mereu creme noui şi nu le schimbaţi des, e vătămător. Faceţi crema următoare: Ulei de măsline 40 gr. Cetaceum 5 gr. Ceară albă 15 gr. apă de roze 20 gr. Perhidrol 3 gtts la caz de pete roşii ca la Dv.

S. 14. BARLAD: La Paris. Doctor Passot, la Berlin Doctor Iosif mare chirurg, singurii specialişti în operaţii de acest gen.

La noi nu se fac intervenţii de aşa natură. Nu cunosc eficacitatea doctorului ce pomeniţi.

BICHETTE: Utilizaţi numai crema seara, după ce v'aţi spălat tenul cu apă caldă, lămâia o utilizaţi numai în cazul dilatărei porilor şi aceasta părţi egale cu apă în care aţi pus câteva picături de oleum rosarum. Făina de migdale înlocueşte cu succes săpunul. Masaţi ridele din jurul gurei uşor cu degetele, întinzând pielea după ce v'aţi uns cu ol. de vaselină.

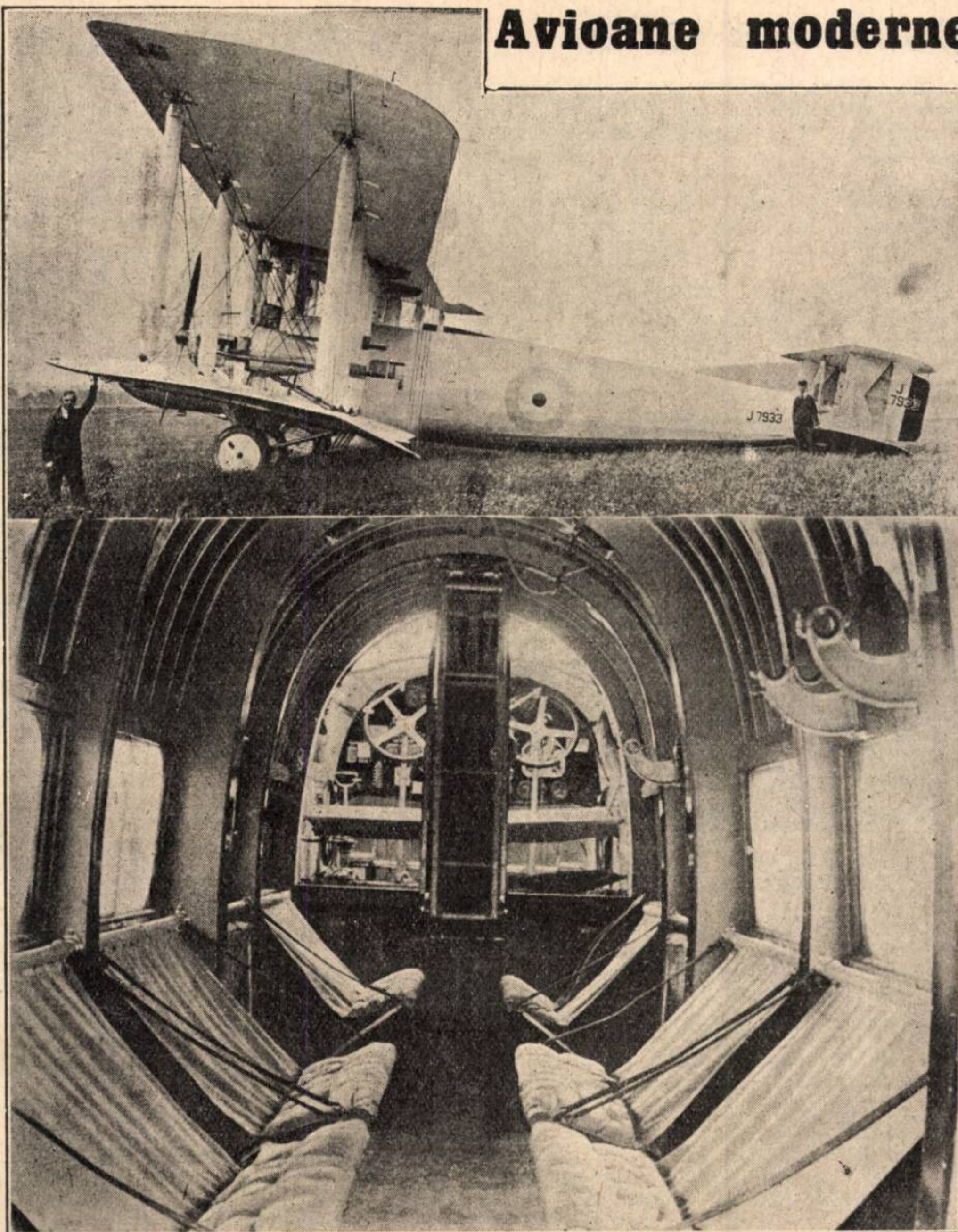
JEANNE D'ARC: Pentru coşi şi puncte negre: Alcool camforat 100 gr. Sulf pp. 2 gr. Aether sulfuric 10 gr. glicerină 20 gr. Săpun negru de gudron sau de Ichtiol.

Nu utilizaţi nici un fel de creme. Oleum amigdalarum nu e pur, e ulei simplu de măsline cu câteva picături de Ol. Mirbani. Ol. Amigdalarum pur îl procuraţi din străinătate. Faceţi însă singură Lapte de migdale 250 gr. migdale dulci pisate bine într'o piuliţă de porcelan peste care turnaţi 500 gr. apă de roze mestecând mereu; apoi mai adăogaţi 100 gr. migdale dulci pisate. Strecuraţi totul printr'un tifon. Pentru a menţine silueta nu mâncaţi dulciuri şi feculente multe. Ungeţi pielea la colţul unghiilor cu untdelemn sau ulei de vaselină, lămâia iar e foarte bună.

OCHII ADANCI: Pentru inflamaţia pleoapelor şi roşeţii lor: Faceţi comprese seara pe ochii închişi cu ac. boricum soluţie călduţă. Evitaţi cititul în pat la lumină seara.

D-RA LOLA: Utilizaţi una din reţetele pentru pistrui mai multă vreme şi numai la caz de nereuşită utilizaţi alta. In caz că aveţi tenul uscat, utilizaţi crema mea şi ziua înainte de a pleca în oraş, daţi un strat uşor şi apoi pudraţi, la tenuri grase utilizaţi crema la două seri odată.

Avioane moderne

SUS: Tipul de aeroplan „Victoria", întrebuinţat de aviaţia britanică, pentru salvarea şi transportarea supuşilor englezi — în majoritate femei şi copii — din KABUL, capitala AFGANISTANULUI. Aeroplanul a reuşit să transporte pe refugiaţi, până la PESHAWAR, dincolo de frontiera indiană.

JOS: Aeroplanele britanice trimise în Irak din India, pentru a salva vieţile ameninţate ale supuşilor englezi din KABUL — însărcinare care a reuşit în mod satisfăcător — sunt de tip militar, numit „Victoria", fabricaţia uzinelor Vickers. Ele sunt astfel construite, încât să poată transporta iute soldaţi înarmaţi, cu misiunea de a linişti mici revolte sau să dea ajutor unui post izolat de pază.

In acelaş timp pot transporta la spital repede bărbaţi sau femei rănite. In Irak, au fost întrebuinţate cu succes.

Intr'un aeroplan, încap 23 de bărbaţi cu armament.

Aeroplanele acestea au o lungime de 15 metri, greutate de vreo opt tone şi sunt echipate cu două motoare „Napier Lion", a câte 450 cai putere. Interiorul e mobilat cu „chaise-longue"-uri care se pot uşor transforma în paturi destul de confortabile.

Fata cu trei mame

MARIA KRAMAZ, o drăgălaşă fată din Ungaria, în vârstă de douăzeci şi doi de ani, este obiectul unei curioase probleme părinteşti.

Până la moartea femeii care o crescuse, dânsa n'a avut nici un fel de bănuială în ceeace priveşte naşterea sa. Inainte însă de a sosi tristul desnodământ, mama adoptivă îi destăinui, că adevărata-i mamă, este o doamnă nemăritată, încă în viaţă.

Aşa că, după încetarea din viaţă a mamei adoptive, tânăra fată întreprinse cercetări, pentru găsirea mamei veritabile. După o lungă căutare, fără niciun rezultat, sosi într'o bună zi o scrisoare din Brazilia. Scrisoarea era semnată de d-na *Tereza*

Kramaz, fiind însoţită şi de un cec pentru o însemnată sumă de bani.

Maria se decise cu uşurinţă şi plecă îndată spre Brazilia. Acolo, făcu plăcuta constatare, că mamă-sa era văduvă şi făcea parte din buna societate. Misterul naşterei sale nu-l putu totuş afla în întregime.

Maria trăia cu noua sa mamă şi viaţa i se prezenta sub auspicii foarte frumoase. Iată însă, că de curând, decedă şi mama din Brazilia, lăsând fetei regăsite, o avere destul de frumuşică.

D-ra *Kramaz*, de astădată bogată şi independentă, se întoarse în Ungaria. Dar aci se ivi o.... nouă mamă, care a reclamat cu insistenţă drepturile sale părinteşti.

Se spune că a treia mamă care a cerut justiţiei dreptate — are dovezi temeinice despre „veritabilitatea" ei. Dânsa spune că n'a putut da de urma fetei, decât numai când a aflat de călătoria ei în Brazilia.

Fata însă, după trei experienţe, e hotărîtă să-şi conducă singură afacerile, fără ajutorul ultimei reclamante.

Publicăm fotografia drăgălaşei unguroaice şi facem reflecţii dacă — dat fiind vecinătatea atât de apropiată — nu se va găsi şi pe la noi vre-o... reclamantă.

R.

Orbii vor putea citi

Se știe că simțul pipăitului fiind foarte desvoltat la orbi, cărțile și publicațiile destinate să fie citite de aceste ființe nenorocite sunt scrise cu caractere speciale în relief, care pot fi urmărite cu degetele. Aceste caractere trebuind să fie mai mari, necesită un spațiu întins, iar pe de altă parte ele impun utilizarea unei hârtii de calitate superioară care să nu uzeze caracterele prin întrebuințarea mai frecventă. Din această cauză, cărțile speciale pentru orbi sunt relativ scumpe și mai greu accesibile.

O recentă invențiune a unui german Robert Naumburg permite utilizarea de către orbi a oricărei tipărituri obișnuite.

Principiul acestei invențiuni este analog

Aparatul inventat de ROBERT NAUMBURG, care permite orbilor să citiască orice carte. Literile tipărite sunt explorate cu ajutorul unei raze luminoase și grație unei celule fotoelectrice se traduc prin sunete particulare într'un haut-parleur.

cu acel al telefotografiei, cu singura deosebire că variațiile luminoase, în loc de a fi transmise la destinație tot ca atare, sunt traduse în variațiuni acustice.

Mecanismul de funcționare este următorul:

Pentru a putea citi o carte oarecare, rândurile tipărite sunt explorate succesiv de către o rază luminoasă, care este reflectată de părțile netipărite și absorbită de spațiile negre imprimate. Razele reflectate cad pe o celulă fotoelectrică, producând astfel în circuitul ei oscilațiuni electrice variabile după cum lumina a explorat o parte albă sau imprimată. Acești curenți variabili, întăriți într'un amplificator cu lămpi, sunt aduși la un haut-parleur, care redă prin efecte acustice diferitele caractere tipărite ale cărții.

Intr'adevăr, atâta timp cât raza de lumină cade pe hârtia netipărită, se aude în haut-parleur un zumzet uniform, care se întrerupe imediat ce lumina atinge o literă imprimată.

Pe de altă parte, dat fiind că aceste litere au forme deosebite între ele, ele pot fi recunoscute după felul de întrerupere al zumzetului fundamental, care variază într'un mod caracteristic în fiecare caz. In

Dispozitiv de exerciții pentru învățarea scrierei cu efecte acustice.

chipul acesta fiecare literă își are un echivalent acustic, un soi de imagine sonoră.

Pentru a înlătura dificultățile rezultate din dimensiunile prea mici ale literilor tipărite, se utilizează un dispozitiv de pârghii, în genul planometrului, al cărui efect este de a amplifica mișcările.

Pentru lectură cartea este fixată într'un cadru împărțit în fâșii paralele și poate fi mișcată cu ajutorul unei pârghii prevăzute cu un cursor.

Cursorul se deplasează dealungul unor linii metalice paralele legate electric cu amplificatorul, închizând circuitul prin simpla lui atingere cu aceste linii.

Literele se deosebesc între ele, după cum am spus, atât prin numărul cât și prin ordinea întreruperilor curentului.

O scurtă perioadă de inițiațiune pentru a se obișnui cu această citire specială după sunet este evident indispensabilă orbilor, cari vor aprecia ca o mare binefacere această nouă aplicațiune a undelor electrice.

(„Din Radio“)

O insulă de ghiață, pe mare la Mamaia.

Urechi de vânzare

DESIGUR — TOT IN AMERICA

O TÂNĂRĂ și frumoasă milionară din New-York, a rămas cu o ureche zdrelită în urma unui accident de automobil.

Dezolată, publică un anunciu, prin care doria să cumpere o ureche, care și după transplantare, să poată purta cercei grei și prețioși.

S'au prezentat 13 fete și femei, care s'au oferit să-și vândă câte o ureche. Una din ele, cerea doar un mantou de blană, pentru urechea sacrificată.

A fost însă aleasă urechea unei femei care se „asorta“ mai bine cu cealaltă ureche a frumoasei milionare și care a cumpărat-o pe prețul de 4000 dolari.

Vânzătoarea a fost foarte fericită, pentrucă din banii primiți, și-a putut achita niște datorii urgente.

Apoi, a rămas — ca să zicem așa — într'o ureche!

Ferma cu reptile

O aventură senzațională a detectivului mondial Gex Trevor

de Rudyard Mullton.

REZUMATUL CAPITOLELOR PRECEDENTE

Chinezul Sse-Pong atrage pe detectivul Trevor Gex intr'o cavernă cu reptile, iar în cursul nopții, aviatorul Dick Randall este asasinat. La instrucție, chinezul neagă că a atras pe Gex intr'o cursă.

Cu ajutorul Izabelei, soția lui Pong, generalul Paul Bernard salvează pe Gex, care, urmărind apoi niște umbre din cimitirul unde fusese înmormântat Randall, asistă la o scenă fioroasă, care se petrece în caverna cu reptile.

XXI

TAINA SPANIOLEI

Sse-Pong fu din nou interogat de judele instructor, pentru lămurirea unor noui puncte din reclamația generalului Paul Bernard. Se părea că această reclamație izvora mai mult din „fanteziile polițiste" ale lui Trevor Gex — după cum spunea chinezul, — mai ales că la percheziția ce se făcuse la domiciliul său din strada Larangeiras 181, nu se găsise nimic anormal.

— In reclamația generalului Paul Bernard — zise magistratul — se mai află un punct, asupra căruia vă rog să ne luminați. Se pare că soția dv. dona Izabella sau dona Bella, a mărturisit generalului, că în realitate nu e soția dv., că și-a ucis pe adevăratul ei soț...

— ...și că eu o terorizez cu nu știu ce act! întrerupse chinezul cu un surâs sardonic.

— Exact. Dece soția dv. a mințit astfel pe generalul Paul Bernard? Poliția din Madrid, întrebată telegrafic de Trevor Gex, a răspuns că crima de care s'a acuzat dona Bella singură, este o pură invenție. In ce scop soția dv. a mințit astfel pe general? Nu cumva ca să-i câștige compătimirea și știindu-l animat de un spirit cavaleresc, așa cum sunt toți francezii față de femei, soția dv. a căutat astfel să-și pregătească pătrunderea în parcul vilei Manuela, în timpul nopții în care s'a petrecut crima, sub cuvânt că vine să ceară ajutor unui ostaș brav, contra dv.?

— E foarte complicată această presupunere — răspunse chinezul calm, — ca să poată corespunde realității. Bella a mințit pe generalul Paul Bernard, fiindcă...

— Fiindcă?... Ezitarea dv. vă acuză...

— Ei bine!... Fiindcă e nebună!

— Nebună?

— Da, domnule judecător, soția mea este într'o stare de isterie gravă. Are ideea fixă că a omorât pe un soț precedent, care nici n'a existat. De îndată ce rămâne singură cu vre-o persoană care îi face curte și în care prinde încredere, îi spune aceste povești, care o obsedează. Iată certificatele medicale de alienație mintală.

— Ciudat!... rosti magistratul.

Și după câteva clipe de uimire, întrebă pe chinez:

— Pe vapor, dupăce v'ați îmbarcat pe *Amazona* la Dakar, Trevor Gex a spus generalului că v'a surprins, spionându-i, cu ajutorul unei oglinzi, aplicată pe pagina unui ghid. Este adevărat că ați utilizat acest mijloc?

— Da, întrebuințez ades câte o oglindă de mână, ca să pot observa pe soția mea în permanență.

Demența ei cere o supraveghere continuă.

— Susțineți deci că ați utilizat oglinda pentru a supraveghia pe dona Bella și nu pe Trevor Gex?

— Evident!... La ce folos aşi fi observat un tip atât de ridicul și inofensiv, cu toate marotele lui polițiste?...

— Incă o lămurire, vă rog și terminăm, zise magistratul. In reclamația făcută de d. general Paul Bernard, se arată că soția dv. i s'ar fi plâns, că o biciuiți și că o terorizați cu un animal fioros ca o Hidră...

Chinezul râse ascuțit și-și ceru scuze că nu și-a putut ține râsul:

— Dar ce dovadă mai evidentă despre dementa ei, doriți, d-le judecător, decât aceste fantastice povești? Mania persecuției, de care suferă și care o face să se plângă că aş biciui-o, e simptomul cel mai frecvent al nebuniei. In ce privește... hidra, cred că nu mai e nevoe să vă lămuresc asupra acestei invențiuni fabuloase a creerului ei bolnav.

— Dar dece n'o internați într'un sanatoriu?... ar putea să vă facă multe încurcături, ca cea de acum... zise magistratul.

— O iubesc, d-le judecător, răspunse chinezul cu o infinită tristețe în glas și în ochii mici ca două despicături galbene. De altfel, certificatele acestea medicale, fac dovada că o îngrijesc acasă, cât se poate de bine...

— Vă mulțumesc, d-le, și vă cer scuze în numele autorităților judiciare, de neajunsul ce v'am făcut, răscolind în sufletul dv. o rană desigur dureroasă.

Chinezul se înclină scurt și eși. Magistratul porunci ușierului:

— Dona Izabella Sse-Pong.

Frumoasa spaniolă intră încet, cu ochii măriți, ca de o spaimă ciudată.

— Doamnă, zise judecătorul, Sse-Pong e demascat, vă voi apăra împotriva lui. Spuneți-mi tot adevărul...

Și dona Bella povesti cu accente pătimaşe, agățându-se de gâtul magistratului rigid și cerându-i s'o apere, — aceeaș poveste cu soțul ucis și cu actul smuls, pe care o spusese și generalului.

Magistratul dădu din cap în semn de compătimire și Bella fu scoasă de ușier din birou, într'o extraordinară stare de agitație.

Judecătorul spuse apoi grefierului:

— Să se facă expertiza medicală de către neurologi specialiști, dacă dona Bella e dementă sau dacă se preface, în scopul de a scăpa pe Sse-Pong. Ne trebue un act doveditor la dosar, căci e aproape cert că femeea aceasta e în adevăr nebună...

XXII

FABULOASA CEREMONIE

Gex privia prin deschizătura oblonului de la gura cavernei.

O lumină albăstrie și o melodie pătrunzătoare, umpleau cavitatea misterioasă. Și în lumina aceea de taină, o ceremonie ciudată se desfășură.

Oamenii negri se prosternară, în cerc, în jurul puțului cu șerpi. Se părea că din capul fiecăruia pleca un șarpe negru spre puț, desenând spițele unei roți imense. Șerpii aceia nu erau altceva, decât cozile acestor oameni, cari erau desigur chinezi.

Un spațiu liber rămăsese spre coridor. Doi hinduși, cu turbane cenușii, cântau din fluere subțiri. Și șerpii din puț, șerpii veritabili, apărură pe marginea parapetului, cu capetele oribile îndreptate spre hindușii ce cântau, ca fructele unei plante monstruoase, spre lumină.

Șerpii eșiră din puț, stol târâtor și umed și prin spațiul liber dintre chinezi, înaintau, conduși de cei doi cântăreți. Atunci, chinezii se ridicară și escaladând parapetul, săriră în puț...

Trevor Gex își pipăi fruntea asudată, ca să vadă dacă nu are o halucinație.

Cei doi hinduși conduseră cu cântecul lor, șerpii într'un colț, unde, în timp ce unul cânta din fluer, celălalt începu să facă un fel de repetiție generală de circ, toate acele minuni, pe care ni le arată *salpawalahii* hinduși, îmblânzitorii de șerpi, ce asvârlă reptila în aer și când ajunge la pământ, e un băț, sau fac să dispară reptila când o ating cu o baghetă...

Erau pe semne dresorii acestor animale respingătoare, dar artiste, pe care, după propria sa mărturisire, Sse-Pong urma să le vândă la circuri.

• • •

Detectivul Trevor Gex își chinui mult mintea, pentru a găsi un plan, ca să poată pătrunde în puț. Desigur că acolo era ascunzătoarea de obiecte furate. Chinezii, în adevăr, luaseră cu ei, în puț, sacul cu bijuterii și obiecte de preț, furate din cimitir, iar șerpii erau cei mai buni paznici ai comoarei.

Dar detectivul nu putu să iasă din dilemă: dacă avea să sară pe cei doi *salpawalahi*, pe hindușii îmblânzitori de șerpi, răpunându-i, șerpii ar fi năpădit pe el. Dacă ar încerca să ucidă șerpii cu focuri de revolver, atrăgea atenția hindușilor și chinezilor. Trevor Gex nu știa că șerpii sunt inofensivi și nu putu găsi un mijloc de a se apropia de puț. De altfel, oblonul întredeschis, refuza să se deschidă mai mult, iar pătrunzând în puț, peste chinezi, ar fi însemnat să se ducă la o moarte sigură. Se hotărî, deci, să aștepte la gura camerei, evenimentele.

Afară, începuse să se iviască zorile. Departe, baia vastă a portului Rio de Janeiro, devenise de un cenușiu albicios și o dungă de sânge însemnă răsăritul pe norii subțiri dela orizont.

In cavernă, se produse o mișcare. Chinezii eșiră din puț unul câte unul, se prosternară în cerc; hindușii cântară șerpilor vrăjiți cari intrară în fântână.

Atunci pentruca cei dinnăuntru să nu observe dunga de lumină ce pătrundea prin oblonul întredeschis, în cavernă, Trevor Gex scoase bolovanul și oblonul se închise ermetic. Apoi, detectivul se depărtă, eși din boschet, se sui pe o platformă naturală ce se adância în stâncă, deasupra oblonului și ascuns între plantele cu frunze mari, — ideale paravane, — privi defilarea chinezilor ce se strecurară unul câte unul afară din peșteră.

Departe, orașul ce trezia din somn, sirene se auziră și fabricile începură, scriind cu fum, să se iscăliască pe cer cu coșurile lor înalte, — imense stylouri.

XXIII

DESHUMAREA CADAVRULUI LUI DICK RANDALL

Dupăce chinezii ce eșiseră din peșteră, se depărtară, Trevor Gex coborî în oraș. In lumina translucidă a zorilor, străzile erau încă pustii. Răpus de oboseală, detectivul intră în cel dintâiu hotel și dormi buștean. Nu voi să deranjeze la o oră atât de matinală, pe cei din vila Manuela.

Se trezi după amiază. Coborî în cafeneaua de jos, ca să ia o cafea. Din stradă, se auziau vocile băeților ce strigau edițiile speciale ale gazetelor. *O jornal do Brazil* scosese trei ediții speciale în acea zi, iar *O Cidade de Rio* apăruse în ediția de seară cu o pagină de amănunte senzaționale asupra „*Misterului din Vila Manuela*".

Gex luă gazetele; deși nu prea înțelegea bine portugheza, totuși, putu să descifreze în linii largi ultimele noutăți. Află astfel despre reclamația generalului la parchet, primele cercetări ale instrucției, abila și senzaționala apărare a lui Sse-Pong... Așa dar, șerpii din cavernă nu erau veninoși!... Cu o deosebită atenție și cu un zâmbet amuzat, citi pasa-

giile care vorbeau despre „misterioasa dispariţie a detectivului Trevor Gex". *O Tempo* publica declaraţiunile detectivului brazilian Delgado, care afirma cu siguranţă că dona Manuela d'Almeida este direct amestecată în asasinarea lui Dick Randall. Ziarul se mira că nu s'a făcut nici o arestare până acum şi lăsa să se înţeleagă necesitatea ca dona Manuela d'Almeida să fie arestată. Celelalte ziare cereau arestarea cavalerilor Lopez şi Cortez, a servitorului, a lui Sse-Pong, şi a tot felul de persoane.

— Aşa dar, am dispărut! îşi zise Trevor Gex în gând.

Şi privirile îi fură atrase de o informaţie în care se spunea:

„In şanţul şoselei, nu departe de zidul cimitirului creştin, a fost găsit un chinez în nesimţire. Asupra lui aflau acte de şofeur. Automobilul său a fost descoperit la câţiva kilometri depărtare, pe şoseaua Santa Cruz."

Citind această informaţie, — îşi zise Gex, — chiar dacă şofeurul, care e de sigur un complice, nu le va spune păţania sa, — chinezii vor afla că ultimul automobil din cele trei, a fost condus de un strein. Ei îşi vor da uşor seama că acel strein era Trevor Gex, făcând legătura cu ştirea despre „dispariţia" detectivului de lângă general, din cimitir. Generalul cu pripita sa reclamaţie la parchet încurcase toate planurile detectivului...

Ce vor face chinezii în această situaţie? se întrebă Trevor Gex. Vor încerca să mă suprime cât mai curând. Dar n'am vreme acum să-mi văd de pielea mea..."

Şi soluţionă chestiunea, hotărând să rămână „dispărut." Cumpără dela un magazin de alături o perucă roşcată, dela altul haine de proastă calitate, apoi farduri, se sui într'un taxi, se duse la grădina botanică şi începu să se plimbe pe alei ca un burghez placid. Apoi, când se văzu singur pe o alee, intră într'un boschet stufos, se îmbrăcă cu hainele răpănoase, îşi potrivi peruca dând părului o formă plată, scoase cutiuţa cu farduri, îşi alteră fizionomia şi când eşi din grădina botanică, era de nerecunoscut.

— Cu mutra asta nouă, îşi zise detectivul, sunt la adăpost de orice atac din partea chinezilor şi de orice indiscreţie a poliţiei.

Şi cum citise în ziare că în acea seară va avea loc deshumarea cadavrului lui Dick Randall, pentru a i se face autopsia, se duse la cimitir, ca să întâlnească pe generalul Paul Bernard.

Când ajunsese acolo, în prezenţa autorităţilor şi a familiei, operaţiunile de deshumare începuseră. Se deschiseră porţile masive ale cavoului. Groparii şi zidarii pătrunseră cu unelte înăuntru, ca să spargă zidul cu care fusese închisă hruba, în care se afla sicriul de bronz al lui Dick Randall.

Prin gaura făcută, sicriul fu tras afară, legat cu cabluri şi scos din cavou. Capacul greu, de metal, fu dat la o parte. Un strigăt unanim de uimire şi groază:

Sicriul era gol!

XXIV

POTERA LUI TREVOR GEX

După exhumarea sicriului, — căci trupul lui Dick Randall dispăruse din coşciug, — generalul Paul Bernard se plimba pe o alee lăturalnică, reflectând la ciudata întâmplare şi la soarta bietului Trevor Gex, care de data aceasta, îşi spunea generalul, cu siguranţă fusese ucis de bandiţi, când un om roşcat îl salută:

— St!... Tăcere!... Eu sunt: 243, Trevor Gex trebue să rămână dispărut!

Gex era atât de bine grimat, încât generalului nu-i venea să creadă că individul slăbit, mai înalt parcă, cu alt nas, cu altă privire şi mai ales cu alt păr, era una şi aceiaş persoană cu detectivul.

— M'ai făcut de râs, Gex, zise generalul. Din cauza imaginaţiei tale înflăcărate şi presupunerilor tale, am făcut reclamaţia contra lui Sse-Pong şi azi toată Brazilia mă ridiculizează. Ce încurcătură mai pui la cale?

— D-le general, aţi făcut o reclamaţie prematură. Dar nu e nimic... Eu ştiu unde se află cadavrul lui Dick! adăogă el.

— Dacă aş putea să te mai cred, Gex!...

Detectivul povesti generalului cum urmărise pe chinezi şi scena la care asistase în caverna cu şerpi.

— Ah! dacă aş fi ştiut că şerpii nu sunt veninoşi! Ar fi trebuit să bănuesc aceasta, căci era în adevăr extraordinar faptul că am

putut să stau 24 de ore între ei, fără să mă aleg cu vre-o muşcătură otrăvitoare.

Şi arătă generalului că, fără îndoială, chinezii, pe care-i crezuse o bandă de hamali profanatori de morminte furaseră trupul neînsufleţit al lui Dick Randall, îl înfăşuraseră într'un sac negru şi-l duseseră în caverna cu şerpi, lăsându-l în puţ.

— Numai de n'ai fi iară prada imaginaţiei tale, Gex!... In orice caz, haide să prevenim poliţia şi să vedem ce au dus chinezii tăi în puţ.

— Iar voiţi să faceţi o reclamaţie la parchet? E altceva mai urgent de făcut, d-le general. Dacă luăm cadavrul din puţ, banda ar putea să fugă, văzându-se descoperită. Trebue s'o prindem în capcană.

— O bandă!... Nu ştiu ce să mai cred, zise generalul.

— Sse-Pong e amestecat în asasinarea lui Dick Randall. Probabil că el e şeful bandei. Este exclus ca banda de chinezi, pe care am urmărit-o, să nu fi furat cadavrul din ordinul lui. Caverna îi aparţine. Trebue să facem o expediţie în cavernă, dar dupăce ne vom lua măsurile că Pong nu ne va scăpa printre degete. Trebue să prindem banda în capcană...

Şi detectivul expuse generalului un plan de acţiune. Gex trebuia să continue a fi considerat ca dispărut; împreună cu cei doi cavaleri, Lopez şi Cortez, despre cari Trevor Gex, era convins că nu sunt capabili de o astfel de crimă, vor face o poteră pentru a prinde pe bandiţi. Ideea de a lupta contra asasinilor lui Dick Randall, entuziasmă pe general şi transpuse într'o adevărată exaltare cavalerească pe don Lopez d'Orihuela şi pe don Cortez de Figuiera y Campomajor.

— Dacă cumva aceşti cavaleri sunt complici cu bandiţii, şopti generalul lui Trevor Gex, ne dăm legaţi în mâinile lor.

— Dacă „ţapul" şi „chiorul" sunt complici. răspunse detectivul, se vor divulga mai repede decât credeţi.

Este de remarcat că Gex aplica aceeaş metodă care-i reuşise pe vapor: aducerea bandiţilor la sine, apropierea, contactul cu ei, lupta făţişe între adversari ce se cunosc. Se făcea că se divulgă pe el şi anumite detalii din planurile lui, ca să provoace pe bandiţi să se divulge. Metoda era periculoasă, — dovadă popasul lui sinistru în caverna chinezului, — dar era plină de roade...

* *
*

Discutară, împreună cu cei doi cavaleri, planul de luptă în contra bandiţilor, în camera generalului Paul Bernard, care se mutase la Palace-Hotel. Un chelner întrerupse această consfătuire, la care asista generalul, Trevor Gex, cei doi cavaleri şi câinele lor Gomez; chelnerul prezintă generalului o scrisoare parfumată, pe o tavă de argint.

— Cine a adus-o? întrebă generalul.

— Un boy, care a plecat.

Era o scrisoare disperată din partea donei Bella, prin care soţia lui Sse-Pong cerea ajutor generalului, plângându-se că chinezul o secfestrase în casă, că o ameninţă şi o bătea Frumoasa spaniolă cerea să fie scoasă din această atmosferă de crimă şi teroare, în care se înăbuşe.

„Dacă Excelenţa Voastră — scria Bella, — nu crede că sunt victima unor bandiţi, pe care sunt gata să-i denunţ şi să lupt contra lor, vă fac cunoscut că Sâmbătă noaptea, asasinii lui Dick Randall, pe care l-aţi iubit atâta, se vor întâlni în biroul lui Sse-Pong, pentru a discuta împărţirea prăzii. Dar vă previn că orice străin care încearcă să pătrundă în casa lui Sse-Pong, în nopţile când în biroul lui se ţin astfel de şedinţe, nu mai ese viu de acolo. Mă bizui pe bravura Excelenţei Voastre, fiind sigură că nu puteţi refuza ajutorul ce vă cere cea mai nefericită femee din lume."

Generalul întinse scrisoarea lui Trevor Gex. Acesta o citi şi spuse:

— Până Sâmbătă, avem puţin timp, ca să ne pregătim... Să nu pierdem nici o clipă.

Şi amânară, pentru un moment, expediţia la grotă

(Va urma)

Jocurile „Realităţii Ilustrate"

TOATE JOCURILE DIN ACEST NUMĂR SUNT FĂCUTE DE D. C. D. MARINESCU-LOCO

Joc No. 1 (Cuvinte încrucişate)

GRETA GARBO

(15 puncte)

C. D. Marinescu

— ORIZONTAL: 1) Zeiţă; 6) Oraş în Germania; 8) Neprihănită; 15) Şampion; 16) Supranaturală (fig.); 18 care acompaniază; 19) Notă muzicală; 20) Animale; 22) Persoane renumite; 23) Se găsi; 25) Artistă; 27) General Polonez; 26) Podoabă; 28) Ţine! 29) Notă muzicală; 30 Mijloc de constrângere (fig.); 31) Notă muzicală; 32) Alifie (Mold.); 34) Posed; 36) Tutun pulverizat; 40) Pâine; 45) Fiinţă nevinovată (fig.); 46) Divinitate egipteană; 47) Fiinţă; 48) Nostalgie; 50) Prepoziţie; 51) Noroiu (Tr.); 52) O silabă din numele artistei; 53) A exista; 56) Exclamare de durere; 58) Fiinţă femeiască cu puteri supraomeneşti (mit.); 59) Zeesc; 61) Graţiez; 62) Poet grec; 64 Zeamă; 65) Frate mai mare; 66) Trei litere din „Beatrice"; 67) Zeu; 68) Simbol de blândeţe (pl.); 70) Pronume; 73) Lucra pământul; 74) Preot evreu; 76) Calif arab; 78) Pronume; 79) Specialitate (fig.); 82) Primeşte! 84) Verbală; 86) Floare; 87) Nimfă; 88) Plante cu flori foarte frumoase preferate de Greta Garbo.

— VERTICAL: 1) Lăcrămioare; 2) Sunt; 3) Două litere din *fard*; 4) Nume bărbătesc; 5) Poseda; 6) Morfeu; 7) Personagiu din feeria engleză; 8) Pronume; 9) Fiul lui Lot; 10) Corn mobil; 11) Guvernatori provizorii; 12) Oraş în Chaldea; 13) Pronume; 14) Domniţă greacă, vestită prin sprinteneala ei; 17) Pronume; 18) Părţi, la pântece; 20) Prevestitor; 21) Unguent; 23) Peliculă fotografică ilustrată; 24) Numeral; 33) Strălucire fig.); 35 Sminteli; 37) Prefix; 38) Iubire; 39) Piatră preţioasă; 41) Două litere din *geniu*; 42) Cântăreţ, la vechii greci; 43) Bucată de sare; 49) Diviziune teatrală; 50) Inscripţii (fig.); 51 a Frumuseţe clasică femeiască (fig.); 53) A se simţi multumit; 57) Ideie irealizabilă; 58) Neprihănită; 60 Zeiţa frumuseţii; 63) Să ridice din nou! 69) Găitan; 71) Zână; 72) Strigăt de răsboiu al mahomedanilor; 74) Interjecţie (Mold.); 75) Lucra pământul; 76) Acoladă; 77) Râu în Asia centrală; 80) Posed; 81) Diviziune de timp; 82) Pană (tr.); 83) Interjecţie; 84) Conjuncţie; 85) Oferia (inv.)

Joc No. 2 (Rebus) (10 puncte)

A=O

CI

A=E

A

Joc No. 3 (Enigmă anagramă)

(5 puncte)

Decapitaţi un anumit soldat, apoi schimbaţi-i ordinea literilor şi veţi obţine unul din numele artistei de mai sus! Schimbaţi iarăş şi veţi mai afla:

1) Stat. 2) Anumită maşină de tăiat lemne.

Joc No. 4 (Logogrif)

(5 puncte)

1) Cuvântul de şase litere însemnează aşezământ pentru cultură.

2) Suprimând câte o literă iniţială, se va afla succesiv:

1) Foaie de hârtie. 2) Vas de pământ 3 Balaur (olt.) 4) Notă muzicală.

Deslegările jocurilor se primesc la redacţie până la 10 Aprilie 1929. Fiecare joc acordă deslegătorului un număr oarecare de puncte. Cel care obţine numărul cel mai mare de puncte, prin deslegarea celui mai mare număr de jocuri, din numerile 10, 11, 12, 13 şi 14, va primi un premiu de 1000 lei. Premiul al douilea e de 500 lei; premiul al treilea 300 lei. Următorii şapte deslegători primesc câte un volum din operile autorilor renumiţi. Deasemenea vom publica numele tuturor deslegătorilor. Premiile se vor distribui la 20 Aprilie 1929.

Tuturor deslegătorilor din **Capitală** le vom elibera gratuit câte un carnet de bonuri „Suchard" în valoare de 50 lei.

La cumpărăturile care se vor face la magazinele din Bucureşti ale fabricei de ciocolată „Suchard", se vor putea da drept bani, bonuri din carnetul pe care-l oferim.

Carnetele se vor elibera deslegătorilor, de îndată ce le vor apare numele în revistă.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
Bucureşti, str. Sărindar 12
Telefon 306/67

PREŢUL ABONAMENTULUI

Pe un an	Lei 350
Pe o jumătate de an	„ 175
Pe trei luni	„ 80
PENTRU STRĂINĂTATE	
Pentru America	„ 600
Pentru Cehoslovacia şi Jugoslavia	„ 500

Director redacţional
NIC. CONSTANTIN

REALITATEA ilustrată

Cel mai tânăr şef de stat: Noul DALAI LAMA domnitorul Tibetului.

Atelierele „Adevĕrul" S. A

REALITATEA ilustrată

ANUL III. — No. 12
16 Martie 1929

24 PAGINI
Apare Sâmbătă

Dela stg. spre dr.:
Dra. Maria Danacu.
Dra. Nadeja de Kosarinny.
Dra. Eugenia Gologan.

Cele trei „Miss Bucureşti".

Preţul 8 Lei

Trist dar adevărat...

AUTORITAŢILE sanitare au avut de lucru, în lunile din urmă. Scarlatina, gripa, ba într'un rând şi tifosul exantematic au neliniştit şi au pus în gardă. Autorităţile judiciare au avut şi ele de lucru în săptămânile din urmă, căci a mai bântuit o epidemie : a fraudelor.

Câteva simandicoase mutre au fost invitate la puşcărie şi desigur că în puşcărie ar mai fi loc şi pentru cei cari au isbutit deocamdată să înşele vigilenţa parchetelor.

S'a făcut şi acum, ca şi în alte imprejurări, constatarea că înşelăciunile, abuzurile, pornesc din lipsa de scrupul a unora şi că deasemenea lipsa de control constitueşte un stimulent.

Mai există în organismul de stat o bubă : favoritismul. Sunt unii cari fură, convinşi fiind că poziţia lor socială îi va scuti de neplăcerea şederii la Văcăreşti. Aceştia sunt indivizii cei mai periculoşi.

Cu prilejul procesului unui director de mare instituţie, condamnat dealtminteri pentru vina de a-şi fi însuşit câteva zeci de milioane în dauna statului, s'a petrecut un incident semnificativ. Un martor, student şi funcţionar sub ordinele directorului hoţ, declarase la instrucţie, că el ştia de existenţa fraudelor, cu mult înainte ca ele să fi fost date în vileag. Mai mult : că directorul ştia că el ştie de matrapazlâcuri, şi deaceea îl terorıza.

In şedinţă, preşedintele îl întreabă :

— E adevărat că ai declarat că ştiai mai demult de fraude ?

Martorul tace.

— E adevărat că...

Tăcere.

— D-le, n'ai spus d-ta că ştiai...

Martorul se uită la preşedinte cu ochi albi, cu gura încleştată. Pare surd şi mut, şi nu-i nici surd, nici mut. Pare idiot, şi nu e idiot. Sala pufneşte în râs. Preşedintele nu ştie ce să creadă.

— Ascultă, d-le. N'ai spus d-ta că ştiai că direcţia te persecuta deoarece ştia că d-ta ştiai de nereguli ?

Tăcere. Sala râde.

— N'ai spus că te muta de la un serviciu la altul ?

Insfârşit, lacătul dela gură e desfăcut.

— Da.

— Aşa, d-le, vorbeşte. Eşti student la drept. Ai să fii avocat. Va trebui să dai cu gura. Ai spus că te muta dela un serviciu la altul din spirit de şicană.

— Da. Şi o să fiu mutat şi-acum.

— Glumeşti. Uite, cel care te muta se găseşte aci între santinele. Vorbeşte.

— Nu, pentrucă o să fiu iarăş mutat.

— D-le...

— Vă spun că o să fiu mutat. M'a mai mutat odată, măcar că era arestat. La direcţie tot dumnealui tronează, aşa că, dacă mai vorbesc, mă mută iarăş.

— Cine o să te mute ?

— Nu ştiu... Dumnealui... Oamenii dumnealui...

Mai mult nu a putut scoate preşedintele şi mai mult n'ar fi putut să scoată nici Dumnezeu. Martorul rămânea surd şi mut.

Chipul lui avea temerea câinelui pe care toţi îl bat şi toţi îl isgonesc. Ii era frică de directorul arestat şi de ceva nevăzut, care plana deasupra tâlharului, care îl ocrotia pe acesta şi îl teroriza pe bietul funcţionar.

Pungaşul era închis, dar îngerii lui păzitori rămăseseră printre noi. Invizibili, ei trăgeau sforile, făceau pe dracu în patru, lucrau pentru salvarea celui care, prin accident căzuse în capcană. Prin ei delapidatorul trona atotputernic în instituţia jefuită, băgând spaima în subalterni, persecutându-i, dacă ei îndrăzneau să descleşteze gura.

Trist, dar adevărat.

ION PAS

O călăuză sui-generis

UN OLANDEZ în trecere prin Londra, voind să viziteze oraşul, rămâne uimit de opacitatea şi grosimea ceţei. Crezuse până atunci că numai oraşul Rotterdam bătea recordul în această privinţă.

Părăsise hotelul numai de cinci minute, şi observă că-şi pierduse sensul direcţiei. Ii era teamă să facă chiar un pas, spre a nu se aventura în cine ştie ce canal sau bazin.

Ceaţa devenia din secundă în secundă şi mai deasă. Câteodată zăria umbra vreunui trecător, care întrebat trecea nepăsător, fără să dea nici o indicaţie călătorului străin.

O teamă groaznică îl cuprinse.

Deodată, cineva se apropie de el.

— A domnule, zise olandezul, nimeni altcineva decât cerul te trimite înainte-mi. Sunt sosit abia de azi dimineaţă şi necunoscând Londra m'am pierdut în mulţimea de străzi din cauza ceţei. Aş fi cel mai fericit muritor dacă mi-aţi arăta drumul spre Magic-Hotel, unde locuesc.

— Magic-Hotel? zise trecătorul. Nimic mai uşor. E la doi paşi de-aci. Dă-mi braţul şi te voiu conduce eu însu-mi până acolo.

Câteva minute mai târziu, voiajorul olandez revăzu hall-ul cu lumini strălucitoare, al hotelului său.

Bucuros, strânse mâna ghidului improvizat întrebându-l mirat:

— Cum naiba ai făcut domnule ca să găseşti drumul aşa de repede pe o ceaţă teribilă ca asta?

— Foarte simplu, răspunse celălalt. N'ai observat că sunt orb?

Moda „a la garçonne" nu este atât de nouă, căci fotografia de mai sus, reprodusă după o frescă veche grecească, ne dovedeşte că şi pe timpul lui Pericle era în vogă.

Un azil pentru „fetele" trecute de 60 ani

O ASEMENEA IDEIE nu s'a putut naşte, desigur, decât în America.

Iată de ce nu ne-am mirat citind că d-na Edmont Bruwaert din Chicago a lăsat prin testament suma de două milioane de dolari pentru clădirea şi întreţinerea unei case pentru fetele nemăritate care au trecut vârsta de 60 ani.

Peste 300 milioane lei pentru adăpostirea „fetelor" de peste 60 de ani !

Câte sute şi chiar mii de căminuri nu s'ar putea întemeea cu suma aceasta, ca astfel să nu mai existe „domnişoare" atât de vrâstnice.

Câteva jurii judeţene ale concursului nostru de frumuseţe

Juriul jud. TURDA

Juriul jud. SIBIU

Juriul jud. TÂRNAVA-MARE

Juriul jud. BRĂILA

Juriul jud. ROMAN

Juriul jud. COVURLUI

Semnarea acordului cu Rusia

D. CAROL DAVILLA, ministrul nostru la Varşovia cu doamna Racinsky, pe peronul gării de Nord, înainte de înapoierea d-sale în Polonia.

O modă nouă în America

Un nou cult sau mai bine zis o modă care s'ar putea numi chiar macabră se practică în marea cetate New-York. Toate femeile elegante din 5-th Avenue, care se pretind „être à la page" ţin să aibe în interiorul lor nimic altceva decât un craniu omenesc.

Aceste cranii sunt utilizate fie ca „porte-carte de vizite" fie ca „necessaire de toilette" sau cutie de telefon.

Să nu se creadă însă că orice craniu poate servi la atât de nobile întrebuinţări. Nu!

Departe de gândul frumoaselor blonde miliardare, aşa ceva!

Craniile albilor sunt cu totul indezirabile şi „moda" nu îngădue decât pe cele ale indienilor sau negrilor.

Ceva mai mult: sunt cranii pentru care se obţin preţuri enorme (până la 2000 dolari). — Acestea sunt ale şefilor de trib.

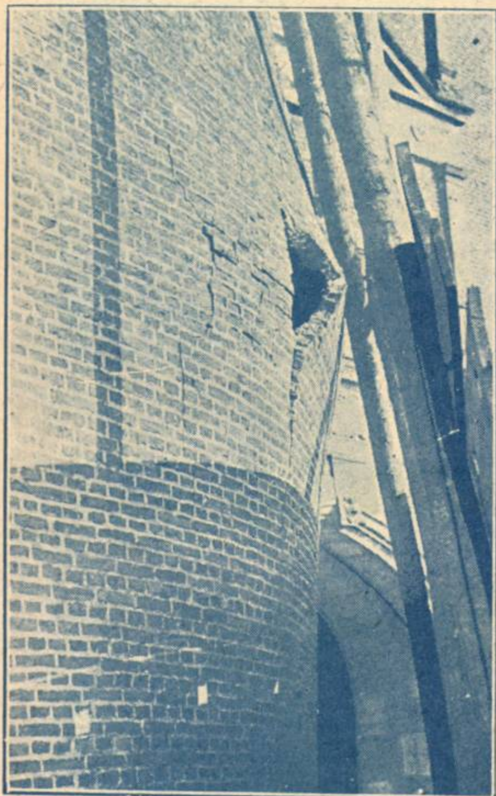
Interesant! Nu este aşa?

„Grădinile culturale" din Cleveland

DEUNAZI a fost sărbătorit printr'un mare dineu primarul oraşului Cleveland din America, d. *Hopkins.*

Cea mai însemnată operă a sa este considerată organizarea concertelor publice gratuite, dar mai ales crearea „grădinilor culturale" din parcul Rockefeller. In grădinile acestea culturale, fiecare naţiune conlocuitoare din oraş îşi poate aşeza statui şi monumente ale oamenilor mai de seamă ai poporului respectiv.

Urmările unei explozii

Un coş de fabrică crăpat în urma unei explozii.

Gemenii din şcolile americane
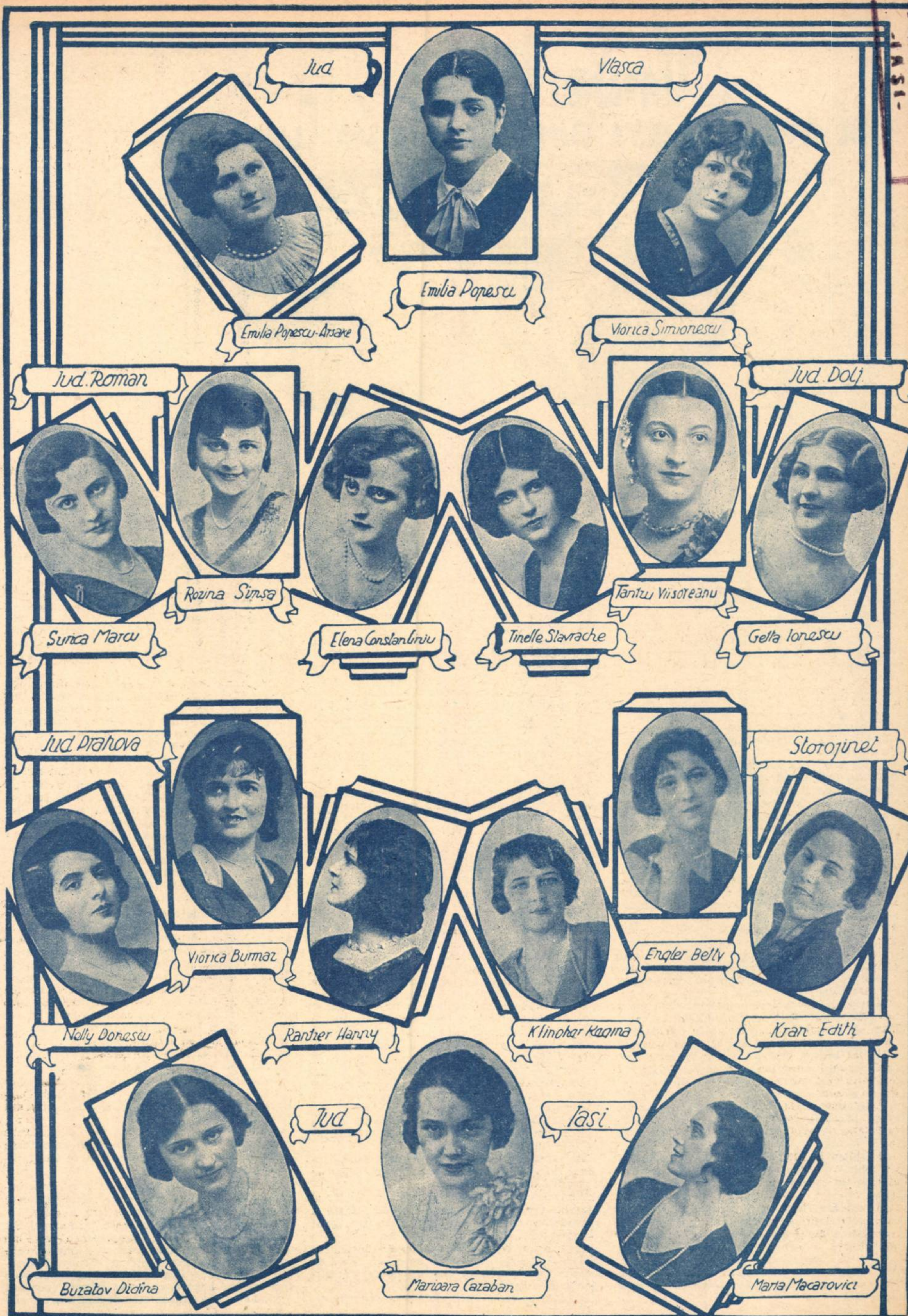

INSTITUTORII dela *„Francis Scott Key School"*, din San Francisco, au mult de furcă până determină identitatea fiecăruia dintre cei 18 gemeni, cari urmează cursurile şcoalei. Perechile pe care le prezentăm în ilustraţia noastră sunt: zece gemeni băeţi, şase gemeni fete şi o singură pereche mixtă.

Aproape toţi aceşti gemeni perechi seamănă la perfecţie. Sunt doar două excepţii şi anume: La perechea mixtă — rândul întâiu, prima din stânga — băiatul e ceva mai înalt decât surioara sa, iar părul fetiţei este cârlionţat, pe când al băiatului e lins. La perechea de băeţi din rândul al douilea — prima dela dreapta — unul dintre ei e mai înalt decât celălalt.

Incolo, perechile se aseamănă şi institutorii trebue să facă uz de tot felul de mijloace, care de care mai ingenioase, ca să-i ştie individual. S'a observat, în special la aceste 9 perechi de gemeni, că ei nu prea se simt bine şi nu leagă relaţiuni de prietenie cu străini. Gemenii stau mereu unul aproape de celălalt şi par a ţinea mult unul la tovărăşia celuilalt.

După statistici întocmite de directorii de şcoale din America se constată că în majoritatea cazurilor această caracteristică se observă mereu şi că şi atunci când părăsesc şcoala, gemenii nu se despart şi nu apucă pe căi opuse. Mulţi se ţin legaţi din punct de vedere spiritual într'atât, încât se căsătoresc unii cu alţii.

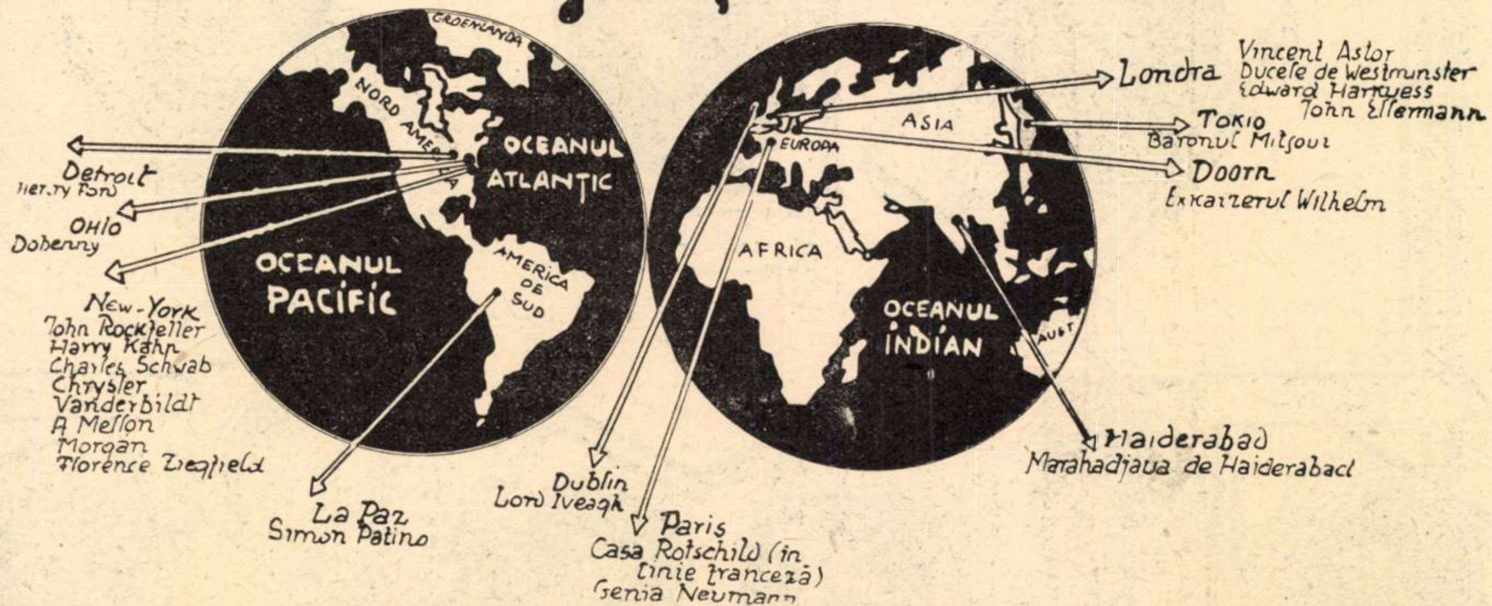
Recordul şcoalei menţionate nu este singurul. In afară de statul California, cităm câteva recorduri de perechi gemene şi din alte state americane: La şcoala *„Allen Street School"* din oraşul Lansing, statul Michigan, sunt unsprezece perechi de gemeni. La *Fairview Heighis School* din oraşul Inglewood, sunt şapte perechi. Iar recordul recordurilor îl deţine astăzi *„The consolidated Grade and High School"* din oraşul *Logan*, statul *Iowa*, care numără — printre 275 elevi — nu mai puţin decât 13 perechi de gemeni şi gemene.

Candidate alese la concursurile județene din 3 și 10 Martie crt.

In numărul viitor vom reproduce fotografiile din celelalte județe.

Unde trăesc cei mai mari bogătaşi din lume?

DOUAZECI ŞI UNU de oameni au pretenţia că posedă cea mai mare avere din lume : Unsprezece dintre aceştia, trăesc în noul continent, 10 în lumea veche. Numele celor mai mulţi sunt cunoscute ; pe câte unul sau altul îl cunoaştem mai puţin, pentrucă a urcat calea grea a succesului, fără a bate toba reclamei şi fără a se destăinui ziariştilor sau pentrucă s'a născut bogat.

America, ţara posib lităţilor nemărginite, are întâetate. Nu mai puţin decât opt nababi, — aşa dar treizeci la sută din capitaliştii internaţionali, — îşi au reşedinţa printre cercurile bancare din jurul statuei Libertăţii.

Cu toţii cunoaşteţi desigur, din auzite, pe *Chrysler*, concurentul lui Ford. El încasează un venit de peste 2 milioane dolari anual ; capitalul său întreg (mobil şi imobil) este evaluat la 150 milioane dolari.

Intrebat odată despre „secretul succesului", a răspuns :

— „Un asemenea secret nu există. De bună seamă, un om trebuie să aibe anumite însuşiri, tot aşa ca şi posibilităţi de a-şi dezvolta aceste însuşiri. Cu pricepere şi energie, poţi ajunge departe. In ceeace priveşte norocul, foarte mulţi pot să-şi clădiască acest noroc singuri. America este ţara întâmplărilor neaşteptate : aceasta nu este o frază, ci literalmente adevărat. Omul sârguitor, care nu se înspăimântă de nereuşită şi îşi urmăreşte cu energie scopul, desigur că va ajunge bogat în America. E trist numai când pierzi încrederea".

Nu mai puţin popular decât *Chrysler*, este *Harry Kahn*, bancherul Europei din Walstreet, şi dânsul „milionar public". Prima slujbă a acestui preşedinte, a nu mai puţin de 500 de societăţi pe acţiuni, a fost aceia a unui practicant la o bancă.

Cu o tărie de caracter extraordinară, cu o conştiinciozitate demnă de invidiat şi cu o silinţă de fier, el şi-a urmat calea pas cu pas.

Financiar tot atât de genial, ca şi scriitor politic şi orator, *Kahn* conta şi printre cei mai apreciaţi susţinători şi cunoscători ai artei — „*Metropolitan Opera*" de exemplu, — pentru a indica numai una din multele instituţii de artă, care sunt încredinţate asistenţei sale— poate funcţiona fără grijă şi plăti onorariile cele mai mari din lume, numai graţie lui *Kahn*.

Al treilea la rând, *Mellon*, care trăeşte astăzi numai din rente, este impus de fiscul american, în raport cu un venit de 200 mii de dolari.

Al patrulea, bancherul *Morgan*, îl întrece desigur cu mult. Averea acestuia, — care după indicaţiile proprii se cifrează la 100 milione dolari, — este totuş cu mult mai mică decât venitul bătrânului John B. Rockefeller, care posedă atâta capital în imobile, uzine, terenuri şi numerar, încât evaluarea lui este imposibilă

Un cunoscut financiar din New-York a spus odată despre Rockefeller :

— „Nu poţi face un pas, fără a plăti tribut lui Rockefeller. Se uzează pingelele sau asfaltul ? Rockefeler îşi are câştigul. Comanzi într'un restaurant, una din multele mâncări de ouă, notate pe listă : Rockefeller are şi de aci câştigul, pentru că el a monopolizat comerţul de ouă din Statele-Unite. Mai mult, bătrânul om de afaceri este interesat cu 95% la o serie de peste 600 de restaurante ; valori de mai multe sute de milioane de dolari sunt reprezentate de „International Harvester Company" şi fabrica de maşini „Mac Cornick", pe care le-a trecut ginerelui său etc.".

Intr'adevăr, întreprinderile *Rockefeller*, sunt răspândite peste mai mult de 56 de ţări din lume, cele mai dese în America de Sud, China şi Siberia. Aproape toate zăcămintele de petrol din Peru, Chili şi Argentina, îi aparţin lui şi în Ecuator şi Payta posedă peste 300 de sonde din cari una singură valorează 15 mii până la 20 mii dolari.

Când în 1916 a izbucnit greva la o mină de cărbuni din Trinidad şi 26 mii de lucrători s'au răzvrătit, pentru că nu li s'a admis mărirea lefurilor, Rockefeller a oprit exploatarea, care reprezintă o valoare de 50 până la 60 milioane dolari şi nu a reînceput activitatea nici până astăzi.

După indicaţiuni din sursă engleză, averea acestui om, — care între 1860—1870 stătea lângă pilonul unui pod din Cleveland şi vindea zaharicale copiilor de şcoală, — s'ar cifra la 10 miliarde dolari.

Mai evidentă este posibilitatea americanilor de a face carieră, prin exemplul actualului rege al oţelului, *Charles Schwab*.

Dela surugiu şi negustor de mărunţişuri a avansat până la rangul de lucrător într'o uzină de oţel, unde câştiga zilnic un dolar. Atunci făuri planul de a-şi aranja singur un laborator, unde în fiecare zi, după terminarea lucrului în fabrică, se dedica studiului diferitelor feluri de oţel. Cu timpul, ajunse să se specializeze atât de bine în această branşă şi să devie atât de indispensabil în uzină, încât a fost prezentat proprietarului *Andrew Carnegie*. Deveni maistru şi aci începu cariera sa atât de bine, încât la vârsta de 39 ani, deveni preşedintele celei mai importante uzine de oţel din America.

Al şaptelea, *Vanderbildt*, de-asemenea bancher, este trecut în listele fiscale cu suma de 100 milioane dolari.

Florence Ziegfield, cunoscutul proprietar al marelui varieteu „*Ziegfield Follies*", poate fi considerat regele cabaretelor. Este interesant de ştiut că el îşi datorează succesul său faptului, că nici odată nu s'a sinchisit de concurenţă, ci şi-a dat totdeauna osteneala, de a da ceeace este mai bun, urmând numai convingerea şi conştiinţa sa.

In afară de New-York, domneşte puternicul financiar *Henry Ford*. Automobilele sale circulă în toată lumea şi credem că nu mai este necesar să vorbim despre uzinele sale. In primii 10 ani dela fondarea uzinelor Ford, afacerile mergeau foarte prost şi din această cauză, foarte mulţi din tovarăşi au eşit din asociaţie.

In al 16-lea an însă, afacerile mergeau atât de bine, încât Ford a răscumpărat toate acţiunile pentru suma de 80 milioane dolari. Un acţionar care investise 2500 de dolari, a căpătat pentru partea sa 35 milioane, pentru a indica numai unul din nenumăratele exemple cunoscute.

Incetul cu încetul, valoarea întreprinderilor crescu la 1 jum. miliarde dolari, fără a însemna însă nici pe departe valoarea totală a averii lui Ford. La valoarea de mai sus, se adaugă 2 milioane hectare plantaţii de cauciuc precum şi valoarea celor 8 mii de filiale din toată lumea, cu stocurile lor de maşini şi piese de schimb. Cu drept cuvânt, se poate spune că averea lui Ford, se cifrează la peste 15 miliarde dolari. In paranteză se poate spune, că Ford este tocmai contrariu lui *Kahn* şi *Rockefeller* şi el se mândreşte că n'a făcut nici o fundaţie şi n'a pozat niciodată în Mecena, şi că n'a dat încă nici o sumă importantă pentru scopuri sociale şi de binefacere. Pentru astfel de lucruri „nu are timp" ceva mai mult: n'are timp nici măcar pentru a scrie un testament.

Dohenny, regele petrolului din Los Angelos, nu însemna nimic la vârsta de 40 de ani şi se afla în faţa problemei de a-şi creia o existenţă. După ce a fost pe rând supraveghetor, agent, vânător, profesor, chelner şi student în drept, a descoperit zăcăminte de petrol, acolo unde astăzi se află Los Angelos. Incă novice în materie, după trei ani a dat faliment, însă cu ideia că se pot face afaceri cu petrolul din California, el fondă o nouă societate, punând astfel prin muncă zeloasă, bazele actualei sale averi fantastice, contând astăzi printre oamenii cei mai bogaţi din Statele-Unite.

America de Sud nu ne indică decât pe unul din cei mai bogaţi oameni: pe financiarul bolivian *Simon Patino*, a cărui avere se cifrează la circa 100 milioane dolari.

In vechiul continent, cea mai mare avere este aceea a familiei *Rothschild*, care toate trei ramuri împreună, posedă circa 600 milioane lire sterline.

La Paris, trăeşte actualmente cea mai bogată rusoaică, doamna *Gemia Neumann*, care ar poseda circa 150 milioane lire sterline.

Cel mai bogat englez este armatorul Sir *John Ellermann*, care deasemenea este un „selfmademan" (ajuns prin sine însuş), care în tinereţe nu poseda nici un penny. A început ca servitor într'un birou, schimbându-şi însă curând branşa, cu aceea în care lucrează şi astăzi ş s'a ridicat atât de mult, încât fis-

Posibilitățile actuale ale televiziunei.

SĂ NE INCHIPUIM, că am asista la o reprezentație de cinematograf. Evenimentele zilei se desfășoară pe ecran, în ritmul lor natural, eventual sub forma unui film sonor care redă toate sgomotele și sunetele corespunzătoare. Un orator însoțește proecțiunea filmului, lămurind prin vorbe înțelesul lui.

Să presupunem că acesta, adresându-se deodată publicului din sală, ar spune:

Telecinematograful în casă

— „Ceeace veți vedea apărând acum pe ecran, nu este proiectarea unui film obișnuit, care a fost imprimat într'un loc oarecare și reprodus aci. Nu, imprimările luminoase, care se vor perinda în fața ochilor dv., sunt în realitate redate de un aparat de proecțiune, în legătură telegrafică, cu locul în care se petrec întâmplările la care veți asista".

Dacă la stațiunea de emisiune, operatorul transmite telegrafic, cu viteza necesară unei desfășurări cinematografice, la recepție și grație unor dispozitive speciale, chiar aceste imagini vii, care se imprimă astfel direct ca pe placa mată a unei camere fotografice, avem realizată *televiziunea*.

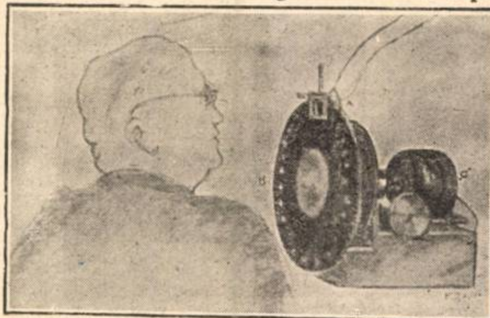
Insă în cazul când la stația de emisiune, se imprimă numai un film și abia în urmă se transmit pe rând imaginile care-l compun, avem aface cu *telecinematograful*.

Utilizarea unor aparate convenabile, pentru emisie și recepție, a permis transmiterea telegrafică a fotografiilor, prin fir electric sau chiar prin unde în așa fel, încât la emisiune părticelele mici ale imaginei (elementele), explorate de o așa zisă *celulă fotoelectrică*, se transformă, după luminositatea lor particulară în semnale telegrafice de o intensitate corespunzătoare, aceste semnale redevenind la recepție semnale luminoase și reproducând astfel imaginea.

In chipul acesta, telecinematograful nu mai este o imposibilitate tehnică.

In urma dezvoltării lămpilor amplificatoare bine cunoscute de toți amatorii de radio, din utilizarea lor la posturile de recepție, încetează și televiziunea de a fi o imposibilitate tehnică. Totuș, dela posibilitatea tehnică și până la metodele utilizabile în practică există o cale însemnată de străbătut. E bine de-aceea, ca iluziile alimentate din când în când de articole de reclamă, să fie mai comprimate, întrucât dezamăgirile rezultate, aduc o depresiune vătămătoare pentru desvoltarea fototelegrafiei.

De fapt, telecinematograful — lăsând pen-

Receptor de televiziune

tru moment deoparte televiziunea, încă mai inapoiată, — necesită o asemenea accelerare a procedeelor de telefotografie, încât o imagine să poată fi transmisă în cel puțin 1/10 de secundă.

O imagine, împărțită în 500.000 de elemente și a cărei transmisiune radioelectrică durează un minut, cuprinde tot atâtea amănunte, câte au imaginile pe care ne-am deprins să le vedem în filmele cinematografice.

E posibil totuș să reducem intervalul de transmitere a unei asemenea imagini, la 25 de secunde. Rezultă deci că în cazul transmisiunei unor imagini, îndeajuns de amănunțite, viteza realizată chiar cu cele mai perfecționate mijloace de care dispunem astăzi, ar trebui mărită de 250 de ori. Aceasta ar fi posibil acum, numai prin utilizarea a 250 de unde purtătoare diferite, ceeace pentru moment este o imposibilitate din punct de vedere economic și al organizației.

Ca să se realizeze totuși, grație mijloacelor accesibile, un aparat de demonstrație pentru televiziune, singura posibilitate la care se putea recurge, era limitarea la imagini cu un număr relativ redus de elemente și anume vre-o 2000.

Firește, este vorba de imagini foarte simple, — contururi de capete. — la care numai

Televiziunea în războiul viitor

cu multă bunăvoință s'ar putea recunoaște o asemănare cu un portret.

S'a constatat totuș cu această ocazie, că interesul pentru asemenea demonstrații de televiziune este extraordinar de mare.

Rezultatul a fost că diferiți inventatori au construit aparate de demonstrație pentru acest gen de televiziune mai simplă.

Astfel *„Bell Company"* în Statele Unite, a organizat în anul trecut, — cu un mare lux de cheltueli, — asemenea demonstrațiuni simple de televiziune între New-York și Washington, la care se putea vedea în Washington capul secretarului de stat Hoover, vorbind la telefon în New-York.

Un disozitiv de televiziune, de curând expus la expoziția de radio din Berlin, alături de aparatele lui *Mihaly*, anume, aparatul demonstrat de *Karolus*, este într'adevăr aranjat pentru descompunerea imaginei în 10.000 de elemente.

Desigur însă că nu va putea să funcționeze cu vitezele necesare pentru transmisiunile la distanță, atâta vreme cât lucrează cu o singură undă purtătoare.

Utilizarea unui număr mai mare de unde purtătoare, este legată, pe de altă parte, de cheltueli atât de mari și creează greutăți de organizare atât de considerabile, încât pentru moment nu ne putem gândi la o aplicație economică a televiziunei pentru scopuri practice.

Când va fi rezolvată definitiv dificultatea vitezei de emisiune, reușindu-se a transmite eventual milioane de elemente ale imaginei pe secundă, e sigur că aparatele, care vor servi pentru o televiziune economică, nu se vor prezenta chiar atât de simple.

Față de aceste aparate viitoare, actualele aparate pentru demonstrațiuni vor apare ca smple jucării de copii.

---

cul îl evaluează la 20 milioane de lire sterline.

Averea americanului Mellon, corespunde la Londra cu averea *ducelui de Westminster* și a soților *Harkness*, ale căror sonde de petrol, valorează 200 mii dolari.

Vincent Astor, corespunde statistic cu *Wanderbildt, Morgan* și *Patino*, deoarece este impus în raport cu o avere de 100 milioane dolari.

La Dublin trăește tânărul Lord Iveagh. Prin participare la o distilerie, familia sa și-a asigurat o bogăție imensă, iar la 1866, întreprinderea trecu în proprietatea lor exclusivă, dând un beneficiu net de 450 mii lire anual care creștea din an în an. Despre actualul posesor al averii, nu se poate spune încă nimic altceva, decât că se simte foarte bine cu miliardele sale și că nu are prea multe griji în viață.

Nu toată lumea știe, că cel mai bogat om al Germaniei trăește la Doorn. *Ex Kaiserul Wilhelm*, trece după ultimele statistici, ca cel mai bogat om al republicei germane, fiind interesat la cele mai puternice întreprinderi industriale și navale. Inainte de război, poseda străzi întregi cu case de raport, din chiriile cărora își sporia capitalul.

In fine, ar mai fi doi milionari exotici.

In primul rând, — cum am putea uita Indiile — Maharadjahul din Haiderabad ,care se numește „cel mai bogat om din lume", ale cărui bogății, — în baza evaluărilor britanice, — întrec într'adevăr pe acelea ale tuturor nababilor și prinților.

Din păcate însă, toate aceste avuții fantastice, nu sunt decât bogății moarte: briliante, pietre scumpe, platină și enorme lingouri de aur, care sporesc din an în an, prin produsul impozitelor fără ca pentru cheltuelile curții să se întrebuințeze un singur ban, aceste cheltueli fiind suportate de dobânzile unui fond separat al curții.

Avuțiile sunt păstrate în tezaure englezești și se măresc atât de mult, încât astăzi sunt evaluate la 1 jum. miliarde dolari.

Cel mai bogat om al Extremului Orient este armatorul japonez *Baron H. Mitsoui*, care posedă cele mai multe vapoare pe mările orientale, cu o avere de 800 milioane dolari.

Concurs de frumuseţe? Cum va fi aleasă „Miss România"

Trăim şi ne sbuciumăm în viaţă. O zi, apoi alta şi încă una trec, şi cu ele odată, se scurtează vremea pe care avem a o petrece, în lumea aceasta a noastră.

Ce urmărim în definitiv în viaţă? Iată o întrebare, pe care, mai clar sau mai compus, şi-o pune oricare dintre noi, în nenumărate prilejuri. Şi judecând puţin mai aprofundat, ajungem la concluzia că omenirea, în totalitatea ei, are un singur ideal, idealul estetic.

Urmărim armonia perfectă: binele şi frumosul, care împreună se definesc cu acelaş nume: „Armonie".

Cele cinci simţuri — şase dacă admitem şi simţul echilibrului, în număr — sunt satisfăcute numai de ceiace e frumos şi bun.

Frumosul şi bunul produc plăcere, produc desfătare. După frumos şi bun alergăm şi nu numai noi, dar firea întreagă: florile îmbracă hainele cele mai variate, ca să atragă fluturii, orbiţi de simfonia culorilor; păunul se făleşte, resfirându-şi coada plină de ochi pestriţi, pe dinaintea păuniţelor, uimite; privighetoarea îşi proclamă fericirea, în triluri sonore, pe care le ascultă înmărmurită pădurea întreagă; leul se impodobeşte cu o coamă; cerbul cu încrângătura coarnelor sale. Până şi în adâncul oceanelor, la vietăţile cele mai de urmă, se găseşte preocuparea de înfrumuseţare, de ornamentaţie.

La om idealul estetic a trecut în conştient încă din epoca în care trăia prin peşteri; omul a simţit necesitatea să se împodobească pe el, să-şi ornamenteze instrumentele, de care se slujia.

Se înţelege că idealul estetic s'a tot transformat, dealungul veacurilor, după cum s'au rafinat şi gusturile. Sunetele stridente sau culorile strigătoare nu plac omului civilizat care cere armonie şi îmbinare simetrică.

Omul a creiat arta şi arta a făcut pe om mai bun, mai blând, mai uman. L-a ridicat mai sus spre Dumnezeire. Cine iubeşte frumosul şi armonia, nu poate fi rău. Aceasta s'a verificat de nenumărate ori în decursul mileniilor.

Cu aceste premize, poate susţinea cineva că nu este operă utilă, demnă de toată atenţia, organizarea unui concurs de frumuseţe?

Există printre noi atâta ură acumulată, atâtea nemulţumiri, atâta durere, încât prilejul de a stinge pentru o oră această ură, de a face uitată nemulţumirea şi de a potoli durerea nu trebuie nesocotită.

Spunem aceasta fiindcă s'au găsit oameni, farisei făţarnici cari voiau să impresioneze prin „seriozitatea" lor, spunând că, concursul de frumuseţe al „Realităţii Ilustrate" nu e oportun în vremurile grele de azi şi că nu e lucru serios.

Pe aceştia, voi dragi cititori să nu-i credeţi! Sunt mincinoşi, ursuzi şi răi.

Sunt mincinoşi, pentru că am arătat mai înainte, cât de alinător e frumosul: ca să moară frumos, eroii îşi dau şi viaţa bucuroşi.

Sunt ursuzi, căci alminterea ar tresălta şi ei în faţa frumosului, s'ar bucura şi ei de el şi nu ar înfiera un triumf al frumuseţii.

Sunt răi, pentrucă numai omul rău urăşte frumosul. Poporul, cu spiritul lui adânc de observaţie, zugrăveşte în culorile cele mai urâte pe zmei, pe iele, pe diavoli şi toate spiritele rele. Căci frumosul nu se împacă decât cu bunul.

Conducătorii romani, când era poporul mai nemulţumit îl potoliau cu pâine şi spectacole gratuite. Românii nu sunt oare urmaşi ai romanilor de odinioară?

Concursul nostru, la care participă frumoase între frumoase, se cuvine să preocupe o clipă ţara noastră, căci va face să uităm dureri şi necazuri, va îmblânzi mânia şi ne va îndulci amarul de toate zilele.

NIC. CONSTANTIN

Cum s'au desfăşurat concursurile în provincie

CONCURSUL de frumuseţe organizat în ţară de „Realitatea Ilustrată", a fost un adevărat triumf.

Juriile din fiecare judeţ, au acordat atenţia cuvenită acestei întreceri, care are de scop de a păstra neştirbită faima că în ţara noastră trăiesc femeile cele mai frumoase.

Pretutindeni, toată greutatea a fost a hotărî între frumoasele prezentate. Cu toate restricţiile severe de vârstă, moralitate, profesie, impuse de noi şi cu toată circulaţia extrem de anevoioasă din pricina gerului, numărul concurentelor în fiecare capitală de judeţ, a întrecut toate aşteptările noastre.

In faţa celor 70 jurii s'au înfăţişat peste 2000 de candidate şi alegerea s'a făcut cu cea mai mare seriozitate spre a selecţiona dintre acestea numai 200: trei din fiecare judeţ.

La Turda au fost mai bine de 100 de candidate la titlul de cea mai frumoasă; în judeţul Sibiu, fiecare comună a trimis câte o reprezentantă aleasă de o comisiune comunală, înaintea juriului din reşedinţa de judeţ. La Craiova, la Ploieşti, la Lugoş, la Timişoara, concursul a fost prilejul unor manifestaţii grandioase. Pretutindeni publicul a arătat un deosebit interes pentru concurs şi a voit ca alesele judeţene să reprezinte cu adevărat frumuseţea locală.

Din fiecare judeţ, am primit fotografiile primelor trei alese şi aceste 200 fotografii, le vom publica pe rând în paginile revistei noastre.

„MISS ROMÂNIA"

In ziua de 17 cor., 100 din acestea, 70 reprezentante judeţene şi 30 chemate dintre cele clasificate a doua sau a treia, se vor prezenta la Bucureşti, în faţa comitetului central, la bătălia decisivă. Se vor alege în această zi, mai întâiu 10 frumuseţi regionale, iar dintre ele pe „MIS ROMANIA".

Alegerea se va face în d. a. zilei de Duminecă 17 Martie crt. incepând dela orele 2, în Palatul Cultural (Salonul Oficial), dela Şoseaua Kiseleff (rontul 1).

Comitetul central este pus sub patronajul d-lui dr. ALEX. VAIDA VOEVOD şi are ca preşedinte pe d. prof. *Tzigara Samurcaş*. D-na *Alex. Cantacuzino*, d-na *Maria Giurgea*, d. *Al Mavrodi*, *L. Rebreanu*, *I. Steriadi*, *Fr. Stork*, *N. Batzaria* şi dr. *G. Graur*, completează comisia de alegere.

Ţinând seama de faptul că s'au primit multe plângeri din partea concurentelor, care din diferite motive nu s'au putut prezenta în faţa juriilor judeţene, că pe de altă parte s'au făcut unele reclamaţiuni de către d-re, care se consideră nedreptăţite, comitetul central a numit o delegaţie, care în dimineaţa zilei de 17, dela orele 10 până la 1 d. a., va cerceta toate plângerile şi va judeca toate reclamaţiunile în acelaş local, al Palatului Cultural.

Domnişoarele îndreptăţite vor fi admise la concursul decisiv de Duminică d. a.

FESTIVITĂŢILE

Ziua de 17 va fi prilejul unor adevărate sărbători.

Cele 100 concurente împreună cu mamele sau însoţitoarele lor, vor fi găzduite la un hotel de primul rang din Capitală.

La orele 11 jum. a m., 20 de automobile, De Soto Six **puse în permanenţă la dispoziţia concurentelor de Casa NOEL vor conduce pe candidate, dela hotel, până la şoseaua Kiseleff, trecând prin străzile principale ale Bucureştilor.**

Alesele judeţene, vor purta, fiecare câte o eşarfă galbenă pe care va fi indicat judeţul a cărei reprezentantă este.

La orele 12, oferim comitetului şi concurentelor o masă comună la Bufet.

La orele 2 d. a., comisia şi participanţii trec în palatul artelor unde se va proceda la alegere. Fiecare participantă judeţeană pe lângă titlul de „Miss" urmat de numele judeţului unde a fost aleasă, va primi şi o diplomă, care-i conferă titlul de frumuseţe, dela 1 Martie 1929 până la 1 Martie 1930.

Deasemenea se vor da diplome şi celor clasificate a doua şi a treia.

Acele care vor fi alese cele mai frumoase din regiune, vor primi titlul de „MISS", urmat de numele regiunei pe care o reprezintă, o diplomă care-i conferă acest titlu de frumuseţe până la 1 Martie 1930 şi o eşarfă albastră.

Cea mai frumoasă dintre toate, primeşte o eşarfă tricoloră, o diplomă care-i conferă titlul de „MISS ROMANIA" pe tot anul 1929 şi pleacă la Galveston pe ziua de 1 Mai 1929 ca să participe la marele concurs internaţional.

Perspectivele cele mai atrăgătoare se oferă acestei alese.

In afară de minunata călătorie, în tovărăşia mamei sau a unei însoţitoare — pe care şi-o va alege din familie, a vilegiaturii princiare, ce o va face prin cele mai minunate locuri ale noului continent, „MISS ROMANIA" va fi obiectul unei permanente sărbătoriri unei atenţiuni nebănuite şi are posibilitatea de a câştiga unul din cele 11 premii de valoare, oferite de asociaţia din Galveston.

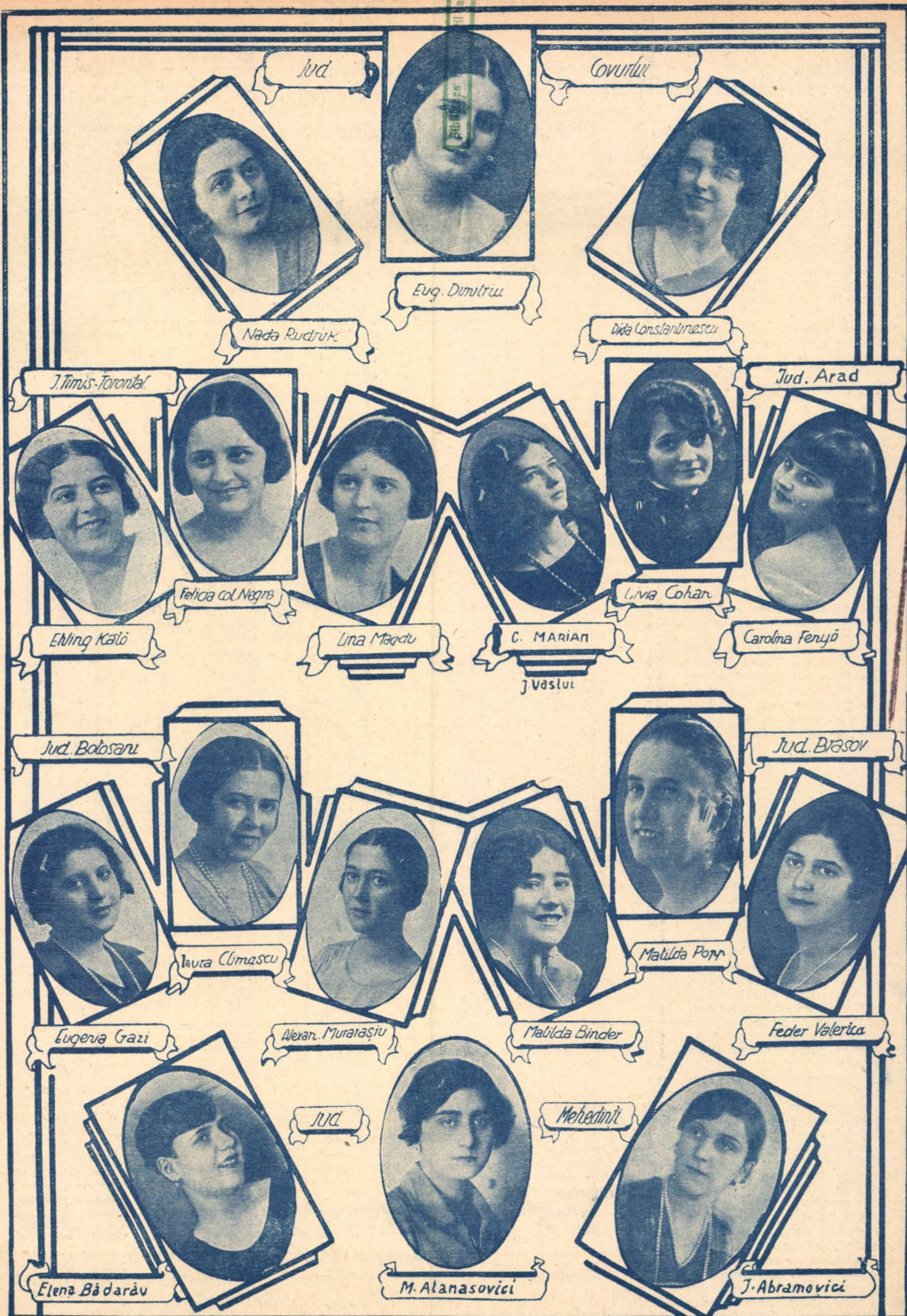
Cariera scenică şi cinematografică cea mai ispititoare, îi este deschisă şi îşi are asigurat un viitor strălucit.

In America „MISS ROMANIA" are posibilitatea de a face cea mai utilă propagandă ţării noastre şi suntem încredinţaţi, că de nu ar fi decât acest privilegiu, nici o româncă nu ar pregeta să se prezinte la concursul nostru.

După terminarea alegerii la Palatul Artelor, concurentele vor participa la orele 10 seara, la serata dată în onoarea lor.

Toată alegerea ca şi defilarea, banchetul şi festivităţile vor fi cinematografiate şi fotografiate.

In numărul viitor, vom cont'nua publicarea fotografiilor candidatelor alese la concursurile de frumuseţe judeţene din 3 şi 10 Martie crt.

Candidate alese la concursurile județene din 3 și 10 Martie crt.

Minunatul roman al vieţii mele

de POLA NEGRI, princesă Mdivani.

Atragem atenţia cititorilor asupra paginilor de vibrantă realitate, pe care le publică în revista noastră marea artistă.

CAP. I

POVESTEA PALPITANTĂ A UNEI EXISTENŢE

Spectrul tragediei a fost totdeouna prezent în existenţa mea. Câteodată, el a ocupat primul plan ca şi în acea dimineaţă tristă, acum 20 ani, când tatăl meu, un mare patriot, muri pentru libertatea Poloniei.

Succesul carierii mele, l-am dobândit totdeauna, cu preţul lacrimilor mele, a suferinţelor inimii mele.

Şi cred că din această pricină, am devenit artistă. Toate elementele vieţii mele s'au confundat cu nenumărate roluri, pe care le-am interpretat.

Motivul principal însă, care m'a făcut să intru într'o Academie de artă dramatică şi balet, a fost moartea tatălui meu şi confiscarea averei.

Dansul, până astăzi, e una din patimile mele şi poate că aş fi devenit o mare dansatoare, dacă destinul n'ar fi hotărît altminteri. Medicii declarară mamei mele că inima îmi e prea slabă şi mă opriră să mai dansez. Simţiam că voi muri de durere; prea mă hotărîsem să continui pe această cale.

PRIMA TRAGEDIE DE AMOR

Am început să studiez arta dramatică cu un zel mereu crescând. Dar şi de astă dată fui desamăgită în speranţele mele. Eram în anul al doilea la Teatrul Imperial din Varşovia. La acea epocă eram încă foarte tânără şi ajunsesem să dobândesc o reputaţie oarecare graţie muncei fără de preget pe care o depuneam. Eram fericită şi amorezată. Era prima mea dragoste, nesocotind flirturile nevinovate din copilărie. Era un pictor polonez, tânăr, frumos şi cu talent. Mă văzu într'o seară la teatru şi îmi ceru voie să-mi facă portretul.

Eram foarte măgulită de această atenţie şi acceptai. Simţiam că-l şi iubesc. Portretul, dură un timp îndelungat. Şedinţele erau pur şi simplu delicioase. Inainte încă de a-l termina nici nu mă mai gândiam la tablou. Nu mă gândiam decât la pictor. Ne logodirăm şi număram zilele ce ne mai despărţiau de nuntă, când tragedia apăru în scenă. O boală teribilă, de care suferia de mult se agravă deodată şi sărmanul meu logodnic fu răpus de ftizie. Am părăsit atunci postul meu dela teatru spre a putea fi aproape de el şi a-l îngriji. Cariera mea, proectele mele ambiţioase, toate acestea nu mai valorau nimic pentru mine. Omul pe care-l iubiam, avea nevoie de mine şi plecai la el.

Nu voiam să cred ceeace spuneau doctorii; ei mă asigurau că nu mai există nici o speranţă, dar eu credeam că amorul meu mare pentru el va putea schimba destinul.

Ce nădejdi deşarte dar dulci pentru inima mea! El muri în braţele mele. Am fost prevenită că sfârşitul său se apropie, dar nu voiam să cred. Era singurul om pe care l'am iubit, singurul om, afară de mama şi de tatăl meu, pentru care am avut o profundă afecţiune. Cu sufletul sfărâmat am trebuit să mă îndepărtez de patul care devenise un mormânt. Romanul meu atât de vesel, atât de parfumat şi vibrant se sfârşi. Eram de neconsolat. Cu sufletul sdrobit aveam dese daliruri. *„Fii curagioasă, Pola!“* mi se spunea: *„ai arta şi cariera ta“*.

Arta mea, cariera mea! Cum putea să mi se vorbească de aceste lucruri, când pierdusem o fiinţă **atât de scumpă?** Aceasta îmi părea ca un sacrilegiu. Arta nu mai era pentru mine nimic, cariera mea un vis. Nu voiam să fiu consolată. In sfârşit, după cum era şi de aşteptat, căzui bolnavă. Odată cu boala veni şi convingerea că dacă nu-mi reviu, voi avea aceiaşi soartă ca şi logodnicul meu.

SUFERINŢA. SFÂNTA VOLUPTATE

Da, aveam arta mea. Povăţuitorii mei aveau dreptate. Cu un fel de frenezie, de pasiune delirantă, care atingea aproape histeria, mă apucai de lucru în dorinţa intensă de a uita, de a mă gândi la altceva decât la durerea mea.

Simţiam însă că amorul nu va mai găsi niciodată loc în inima mea. Dar timpul vindecă durerea şi în cursul anilor, suferinţa dispăru, nerămânând decât o duioasă şi fru moasă amintire.

Adesea mă gândesc că întru câtva aceastâ tragedie a fost hotărâtoare carierei mele.

Zelul meu nou, avu bine înţeles răsplata sa. Când eram pe punctul de a mă lăsa învinsă de cruzimea soartei mi-am spus: *„Pola, viaţa ta este în arta ta şi tu nu ai timp de pierdut în regrete deşarte“*, şi astfel mi-am făcut un renume în teatru.

Cum reputaţia mea se măria mereu, nu duceam lipsă de admiratori. Oameni din toate straturile societăţii îmi cereau mâna, dar amintirea primului meu amor trăia încă în mine şi am respins toate propunerile.

Să revenim însă la arta mea. In profesia mea, făceam mereu progrese şi când la Berlin întâlnii pentru prima oară pe Charlie Chaplin, începui să mă gândesc serios să dezertez din teatru, pentru film, care dă mai multe posibilităţi.

INTÂLNIREA MEA CU CHAPLIN

Charlie Chaplin este un nume fermecător. Imi amintesc de întâlnirea mea cu Chaplin, într'un restaurant, acum câţiva ani la Berlin. Auzind că am urmat cursurile şcolii imperiale de balet din Petrograd, voi să danseze cu mine. Dansarăm împreună un dans burlesc rus, care stârni admiraţia tuturor persoanelor prezente. Charlie ar fi devenit un mare dansator, dacă nu se făcea comedian. Adesea mă gândesc la el şi la Rudolph Valentino, acum mort, pe care l-am cunoscut **puţin timp după venirea** mea în America..... Voi fi sinceră, am plâns mult la moartea lui Rudolph.

Eram adesea în compania lui Charlie şi Rudolph şi după cum ştiţi s'a spus adesea că sunt logodită când cu unul, când cu altul. Voi reveni asupra acestui punct, pe măsură ce-mi voi descrie viaţa.

Viaţa mea minunată! Romanul minunat al vieţii mele! Am ales acest titlu special pentru a povesti povestea mea. Căci viaţa mea este cu adevărat minunată după cum veţi vedea, după ce veţi ceti totul. Ea a fost atât de minunată, încât adesea mă întreb cum am putut avea atâtea aventuri.

Se vede că era scris în cartea vieţii să devin artistă. Sunt convinsă că atunci când mama mea a dus mica ei fiică la şcoală, nici nu se gândia că ea va deveni artistă.

PASIUNEA MEA PENTRU POEZIE

La 10 ani, ştiam să cânt la pian, şi aveam noţiuni suficiente din 8 limbi; nu eram însă un copil minune. Dobândirea acestor limbi mi-a fost foarte uşoară îmi plăceau foarte mult poeziile, ceeace mă făcu să învăţ italiana. Cetisem în traduceri câteva poeme. ale unei poete italiene, *Ada Negri* şi voiam. să învăţ limba italiană spre a putea să citesc poeziile în original. N'aveam nevoe să cunosc această limbă decât pentru lectura poeziilor. Nu ştiu dacă poezia influenţa asupra existenţii mele. In orice caz, acum mă simt atrasă de poezia vieţii. Sunt fericită că trăesc şi regret fiecare zi care se sfârşeşte. Vreau să trăesc în farmecul zilelor. Continuând, cu cetirea acestor poezii, poeta italiană a devenit idolul meu.

POLA NEGRI, mângâindu-şi câinii favoriţi, într'o oră de repaos

CUM MI-AM LUAT NUMELE MEU

Pola Negri nu-i numele meu. Pronumele Pola, este o prescurtare al unui nume mai lung şi greu de pronunţat. Numele Negri l-am furat, dacă vreţi, de la Ada Negri. In acest nume e ceva poetic, ceva dulce, pe când numele meu are ceva mai aspru ca lovitura crudă a realităţii.

Cu toate acestea când mi-am ales acest nume, nu ştiam că viaţa mea va fi atât de strâns legată de el. V'am vorbit deacum de

durerile cari au trecut câteodată prin viaţa mea. Lăsaţi-mă să vorbesc acum despre entuziasmele din tinereţe.

Eram încă la şcoală şi aveam poate 14 ani, când concepui planul unui roman şi frumosul titlu pe care micuţa Pola l-a dat romanului său, a fost *„Amor şi Pasiune"*. Câţiva ani mai târziu, când eram la teatrul imperial din Varşovia, îmi amintii de el şi-mi veni ideia că, poate aşi putea vedea romanul meu pe film. La acea epocă, filmul în Polonia era o glumă. Nu se proectase încă niciodată în Polonia filme lungi de două acte şi acestea în majoritate cu conţinut grotesc. Era caracteristic din partea mea că, pentru prima oară, am vrut să încerc să fac un film de 5 acte, în Polonia.

Nu se cunoştea deloc technica, şi nu existau mijloacele necesare pentru a obţine efecte ratistice. Se puteau face scenele din interior, dar scenele exterioare, peisagiile erau aproape imposibil de făcut.

PRIMUL MEU FILM

In desperare, mă prezentai proprietarului unui cabaret cu grădini, spre a-i cere permisiunea să aşez unele din instalaţiile mele. El nu consimţi decât cu foarte mare greutate; cerea ca familia lui şi dânsul să figureze în primul plan. Avea fără îndoială ambiţia ascunsă să devie „stea".

Pe plaja din Miami

Cu toate acestea filmul a avut succes. Mă întreb unde se poate găsi o singură probă pozitivă din atâtea câte au fost făcute. Aş dori mult să revăd proectându-se acest film, căci fără îndoială mă va face să râd mult.

Aveam ambiţia să devin artistă de cinematograf, dar deabia în 1917 mi-am împlinit dorinţa, când m'am dus în Germania spre a juca în filmul *„Sumurun"*, regisat de Max Reinhardt; acest om minunat a fost singurul prilej ce mi s'a oferit de-a filma.

După succesul meu în *„Sumurun"*, am fost literalmente covârşită de propuneri, pentru a apărea în film. Sume imense, pe care nu le câştigasem încă niciodată, îmi erau oferite, pentru a mă tenta şi a mă face să părăsesc teatrul, pentru film.

M'am decis să fac salt şi nu l'am regretat niciodată. Sănătatea mea era încă şubredă la acea epocă, dar ambiţia, mai ales după moartea logodnicului meu artist, birui.

Imi amintesc că, în timpul şederii mele în Germania, după filmul „Sumurun" am avut şansa să apar în filmul *„Du-Bary"* şi *„Revoluţiunea"*.

Eram zăpăcită de salariile cari mi se ofereau, după triumful meu. Dar aceste sume importante, pentru acea epocă şi cari îmi păreau adevărate averi, nu erau de comparat cu salariile pe care le primesc azi, *„stelele"* celebre. Intrai în serviciul uneia din cele mai mari organizaţii de producere de filme.

Cum în 1905 am trăit revoluţia poloneză, ştiam ceeace înseamnă o revoluţie în Germania. Activitatea bolşevicilor era ameninţătoare şi făceau să se nască sentimente diferite. Vroiam să fiu în mijlocul acestor evenimente, cu toate că mă stăpânia o teamă de nedescris...

In „Fetiţa Olandeză"

MULŢIMEA REVOLTATĂ

Intr'o zi auzii că mulţimea se adună în grădina zoologică şi că situaţia era gravă. Am chemat camerista şi amândouă, ne-am dus să vedem marea manifestaţie, care se desfăşura înaintea palatului imperial. Piaţa era neagră de lume, în acea după amiază de Noembrie şi cu multă greutate am reuşit să mă strecor înaintea intrării palatului, pentru a auzi pe Karl Liebknecht, faimosul orator comunist, înfierbântând mulţimea, dela înălţimea balconului. Atunci mi se întâmplă o aventură amuzantă, din care însă n'am înţeles decât mai târziu partea comică. Camerista mea insista ca să ne reîntoarcem, căci îi era frică de tulburări, dar eram atât de fascinată, încât nici nu o auzii.

Toată scena îmi părea ca un spectacol de cinematograf, pe o scară întinsă, sau ca un episod isbitor din viaţă. Această enormă mulţime de oameni fremăta sub cuvântul lui Liebknecht, fremătam şi eu şi simţiam puterea sa brutală. Mă gândeam, ce va face această mulţime dacă năvăleşte asupra oraşului? N'a trebuit să aştept mult, răspunsul. Trăsăturile hâde ale figurilor roase de disperare ale poporului pe jumătate abrutizat de foame, m'au făcut să înţeleg cât de nebună am fost, că m'am aventurat în mijlocul lor.

Deodată auzii pârâitul unei mitraliere. Câţiva ofiţeri cari erau ascunşi în palat, începură să tragă asupra mulţimei, dela o fereastră. Strigăte de teroare, răgete, şi într'o secundă toţi se refugiară pentru a găsi un adăpost. Fui împinsă de mulţime în lungul aleei, sub coloane pentru a scăpa de gloanţe. Ajunsă la colţul lui Friedrichstrasse, simţii o lovitură puternică în umăr; o durere vie mă făcu să ţip: *„sunt împuşcată"!* şi căzui leşinată pe trotuar, ca moartă. Din fericire pentru mine camerista mea era acolo; fără ea, aşi fi fost călcată şi omorâtă, căci împuşcătura devenise generală şi mulţimea fu apucată de panică. Când îmi venii în fire, eram întinsă în hall-ul unui hotel, un doctor se apleca asupra mea. *„Nu-i nimic"*, îmi spuse el, „nu găsesc urmă de glonţ". De fapt, nu primisem decât o violentă lovitură de baston. Nervii şi imaginaţia, complectaseră restul.

NU MOARTĂ DAR INFRICOŞATĂ

E inutil să adaug că n'a fost nevoe de prea multe insistenţe, pentru a mă determina să reviu acasă, căci strigătele mulţimei şi împuşcăturile erau destul de înfricoşătoare, pentru a mă convinge că nu era vorba de un spectacol de cinema. Era cu adevărat o revoluţie.

In „Floare de Lotus"

Părăsirăm hotelul printr'o poartă dosnică şi mă reîntorsei acasă. Era timpul căci cetii a doua zi în jurnale că hotelul a fost atacat de mulţime, deoarece un ofiţer trăsese printr'o fereastră. Toţi locatarii hotelului fură masacraţi.

Guvernul rămase stăpân pe situaţie. Trupele risipiră mulţimea şi restabiliră complect ordinea. Dar această aventură a fost poate cam deplasată în povestirea mea. Să ne întoarcem la film.

Lucrul din atelier continuă toată vara. Ca şi ceilalţi suferii de lipsa hranei, dar n'am avut o altă aventură mai senzaţională.

Capitolul II, în No. viitor)

Jud. Alba

Valenca Grecu-Sebeș

Elena Dionca-Abrud

Herta Bürger

Jud. Cluj

Gusty Cuta

Jenny Mayor

Cecilia Hurmuzescu

Doinea Dordea

Jud. Sibiu

Ioana col. Dăff

Florica Măcelaru

Jud. Făgăraș

Bardoczy Iulia

Olga Winter

Victoria Cismaș

Jud. Turda

L. Kleinhempel

Minerve Vlass

Zoe Leghin

Jud. Putna

Mitzi Finckelstein

Elvira Thedorescu

Elena Boboc

Candidate alese la concursurile județene din 3 și 10 Martie crt.

Jud. Constanța

Coca Rădulescu

Const. Bălan

E. Mavrodin

Jud. Tecuci

Jud. Brăila

Ely Lucaci

Coca Bogatu

Marioara Vasilescu

Despina Lagoș

Roza Scheiner

C. Petcu

Jud. R.-Sărat.

Jud. Ciuc.

A. Apostolescu

Ila Weigel

Const. Ioniță

G. Anastasiu

Marjo Popper

Regina Klärmann

Jud. Durostor

T. Dimoff

N. Vobencearov

Olga Theofani

Candidate alese la concursurile județene din 3 și 10 Martie crt.

POŞTA LAUREI

MIRANDITA: Pentru închiderea culoarei părului spălaţi părul cu apă de coji de China şi foi de nuc. Utilizaţi săpunul de gudron pentru păr. Crema. Ulei bun de măsline 40 gr. Cetaceum 15 gr. ceară albă 5 gr. apă de roze 20 gr. Perhidrol 3 gtts. Ungeţi seara tenul în strat subţire. Ţineţi crema la răcoare între geamuri.

GEORGETA H.: Părul de care-mi vorbiţi nu împiedică strălucirea fizicului drăguţ ce posedaţi, totuşi vă voiu da un sfat. Nu încercaţi diferite depilatoare căci nu sunt utile de cât pentru un timp limitat. Apa oxigenată preparată la 20 de volume e eficace.

Veţi tampona cu răbdare părul existent cu vată îmbibată în apă oxigenată. Veţi face această operaţie de 2 ori pe zi, părul se va decolora şi va sfârşi prin a se arde. Alt remediu ar fi electricitatea dar e cam dureros. Dacă insistaţi însă prin electricitate vă voiu da indicaţii dar... vă atrag atenţia din nou că e dureros.

SFINX: Săpunul obişnuit de toaletă din comerţ nu e bun pentru ten. Dacă aveţi obrazul gras utilizaţi la 2 seri odată apa caldă cu săpun de borax sau de gudron. In cazul dv. săpunul nu e bun, apa călduţă seara e utilă. Ridele aparente pot fi îngrijite local cu masagii de electricitate şi îngrăşare.

Măscile de cauciuc sun paliative numai. Ungeţi pielea cu ol. vaselină şi masaţi ridele seara cu răbdare. Mâncaţi făinoase multe şi unt.

ILEANA: Duşuri f. reci locale, fricţiuni cu alcool, mâncaţi castane, migdale, nuci. Făinoase multe şi unt.

COCHETA NENOROCITA! Acelaş sfat ca Georgetei H. din revistă. Nu găsesc că e însă o infirmitate, sunt f. mulţi bărbaţi care apreciază în special această infirmitate. Chestie de gust.

O. SOLOMON: Ulei bun de măsline 40 g. ceară 15. Cetaceum 5 gr. apă de roze 20 gr. Cât pentru porii dilataţi veţi primi personal o scrisoare.

FANY SCHVARTZ: Remediul contra coşurilor ce aveţi este: Sulf 2 gr. Alcool camforat 100 gr. aether 10 gr. ac. salicilic 1 gr. glicerină 20 gr. Tamponaţi seara după ce aţi spălat obrazul cu apă caldă şi săpun de gudron, coşurile cu soluţia de mai sus. Evitaţi acriturile, piperul, sărăturile, alcoolul, cafeaua. Luaţi în fiecare dimineaţă pe stomacul gol drojdie de bere cât un bob de alună. Căutaţi să aveţi stomacul regulat.

FERNANDA: Nu trebue să fiţi atât de descurajată scumpa mea; sunt multe lucruri încă frumoase în viaţă. Nu vă credeţi astăzi urâtă fiindcă aţi avut o decepţie. Femeia trebuie să se sugestioneze singură, în fiecare dimineaţă să vă spuneţi în faţa oglinzii: „Astăzi sunt mai frumoasă ca ieri şi mâine voiu fi mai frumoasă ca azi". Nu mai utilizaţi nici un fel de creme, uleiuri etc... Preparaţi singură un lapte de migdale minunat, reţeta am dat-o. Spălaţi obrazul cu el.

Punctele negre tamponaţi-le cu: Sulf. 2 gr. Aether 10 gr. alcool camforat 100 gr. Regim, nimic excitant.

Părul de pe obraz tamponaţi-l cu apă oxigenată de 2 ori pe zi. Se va decolora şi va dispare. Curaj şi fii veselă.

LAURA GAEŞTI: Veţi primi răspunsul dorit personal. Deocamdată pentru tenul gras nu utilizaţi nici un fel de cremă. Alcoolul camforat părţi egale cu glicerină, e minunat. Pentru perii de pe corp e bună apa oxigenată 20 de volume, tamponaţi des cu răbdare.

VANIA V.: Să vă spălaţi obrazul cu apă caldă şi apoi f. rece. Utilizaţi chiar ghiaţa.

Zeama de sfecle roşii colorează uşor obrazul, utilizaţi-o ca fard. Căutaţi să dormiţi bine şi să aveţi stomacul regulat. Pentru mâini: Glicerolat de amidon cu câteva picături de Perhidrol. Purtaţi noaptea mănuşi de piele uzate şi ungeţi mâinile în strat gros; şi zeamă de lămâe e bună. Să vă spălaţi bine seara cu apă caldă.

LYGIA B.: Duşuri cu apă f. rece şi fricţiuni cu alcool. Mâncaţi multe castane şi făinoase. Şedinţele electrice sunt f. bune.

SANTUHA: Masagele sunt bune pentru obraz, cele electrice sau făcute cu mâna. Părul de pe obraz dispare tamponat cu apă oxigenată 20 volume, sau prin electricitate, dar e dureros.

Restul veţi primi personal răspunsul.

ABONAT: Daţi-mi adresa personală să vă pot da şi eu adresa şi indicaţiile ce doriţi. Prin revistă nu se poate.

S. ALEXE: Pentru porii dilataţi următoarea pomadă: Sulf. pp. 3 gr. Camfor 2 gr. Vaselină 20 gr. Lanolină 20 gr. Apă de roze 30 gr. Ungeţi la 2 seri obrazul după ce l-aţi spălat cu apă caldă.

FL. MARGINEANU: Spălaţi obrazul cu alcool camforat părţi egale cu apă de roze şi utilizaţi pomada de mai sus.

9 NOEMBRIE: Pseudonimul e delicios, probabil că ascunde în el o dată memorabilă! Despre masagiile ce pomeniţi adresaţi-vă unui institut de frumuseţe. Sunt vre-o 3 în capitală. Urmaţi sfatul „păpuşicăi blonde". Pentru bărbie masagii locale şi soutiene de cauciuc. Nu mai citiţi aşa de mult şi mai ales seara. Puful de deasupra buzelor: Apă oxigenată cu răbdare zilnic. Rezultatul excelent.

TANTZI: De ce natură sunt petele? De ficat sau de soare? Pentru coşuri: Regim: excluse: piperul, alcool, cafeaua. Luaţi după fiecare masă câte un bulin din Sulf. pp. 0,15 Pulv.-Rhei 0,10. Mg.-usta 0,25. Dimineaţa drojdie de bere. Seara atingeţi coşurile cu: Sulf pp. 2 gr. Camfor 2 gr. Resorcină 1 gr. Alcool 100 gr. glicerină 20 gr. Cremă bună: Oleu de cacao 20 gr. Vaselină lichidă 10 gr. Precipital alb 1 gr. Atingeţi coşurile la 2 seri cu ea. Dacă scăpaţi de coşuri nu mai utilizaţi nici un fel de cremă căci aveţi brobabil tenul gras şi de aceia aveţi şi coşuri.

MIOARA: Dacă vă face plăcere sunt în adevăr d-na care aţi ghicit. Pentru abdomen: Masagii locale cu oleum vaselină şi unt de cacao părţi egale. Dimineaţa pe nemâncate un pahar de ceai f. slab fără zahăr şi cu multă lămâie; beţi f. puţin lichid şi niciodată în timpul mesei. Odată pe săpt. luaţi un purgativ şi nu beţi de cât ceaiuri cu lămâie multă în ziua aceia. Purtaţi o burtieră de cauciuc.

MIOARA S. Pentru tenul prea gras nu e bun oleul de migdale care e un amestec de undelemn cu Ol.-Mirbani în comerţ. Utilizaţi Resorcină 1 gr. Aether 20 gr. alcool camforat 100 gr. glicerină 10 gr. Purtaţi o centură de cauciuc ziua şi noaptea. La sân duşuri reci masagii cu alcool de rosmarin şi la sfârc masagii şi ungere cu glicerină 20 gr. Tanin 0,20 la 2 seri odată.

K. S. Cp. Pentru porii dilaţi: Precipitat alb 2 gr. Resorcină 1 gr. Sulf. 2 gr. Oleum de cacao 20 gr. Oleu de vaselină 15 gr. la 2 seri odată spălaţi obrazul cu spirt camforat părţi egale cu apă de roze.

TANIA G.: Băi calde cu tărâţe de grâu. apoi: Resorcină 1 gr. Camfor 2 gr. Vaselină 20 g. Pudraţi cu talc după alifie.

I. GOLDENBERG: Există reţete pentru porii dilataţi în revistă. Utilizaţi-o şi îmi veţi mulţumi.

M. NESTOR: Exact ca mai sus.

FINY: Nu există nici o diferenţă de reţetă. Urmaţi şi dv. una din ele. Dar mai ales regim. Luaţi şi bulinele următoare câte unul după masă: Sulf. pp. 0,15. Pulv-rhei 0,10. Mg. ustu 0,25.

GARBO. Orice doctor vă poate face un auto-vaccin prin injecţii. Este eficace dar dureros.

Dar pentru frumuseţe!

Cât despre pudră?! Adresa personală şi aveţi răspunsul.

GINETTE: Reţeta porilor dilataţi o aveţi în revistă. Spălaţi obrazul cu aether pur 20 g. alcool camf. 40 gr. glicerină 5 gr.

BABY C.: Intrebaţi a doua oară. Nu-mi amintesc întrebarea.

M. T.: Crema ce utilizaţi e bună dar în caz că aveţi tenul prea gras nu e bună. Ce fel de ten aveţi?

NOURICH: Se prea poate să fie aşa. In tot cazul nu pierdeţi speranţa şi încercaţi sfaturile de la Mimica Mai. Sper să vă fie de folos.

Gimnastica în slujba frumuseţei

Sportul practicat de „Miss Germania"

Cum am ajuns la aceasta, nu ştiu. Incă din tinereţe mă interesam de orice activitate sportivă. Am fost însă prea neglijentă şi poate chiar prea sgârcită, pentru a-mi cumpăra greutăţi sau alte instrumente de gimnastică, aşa că am inventat ceva, care înlocueşte cu succes istoricele aparate de gimnastică, — şi anume: *fac sport cu căni şi cu lighiane.* Dar vă rog nu râdeţi de mine şi vă voi povesti cum fac.

E foarte simplu:

Toată instalaţia mea, se compune numai din 2 pahare de apă, 2 căni şi o vază. Afară de acestea nu mai întrebuinţez nimic. Paharele, înlocuesc la mine greutăţile de fier. Am citit odată, la renumitul născocitor al „Sistemului meu". *I. P. Müller*, că greutatea bilelor de fier nu are nici o inportanţă; principalul este să fie un corp tare, care să aibe destulă rezistenţă. Şi pentru asta, se poate întrebuinţa foarte bine şi un pahar de apă. Dimineaţa strâng pa-

Fotografiile reproduse în această pagină, reprezintă exerciţiile zilnice ale reginei frumuseţii Germaniei, şi sfaturile pe care le dă în acest articol, pot fi urmate de oricine, pentru a menţine linia sveltă a corpului

harele aşa de tare în mână încât se lipesc aproape de ea. (Vă cer ertare, sunt însă Berlineză şi nu ştiu cum se scrie un articol în formă literară desăvârşită, pentru că nu sunt scriitoare. Deacea am să scriu sincer şi popular, cum se procedează). Luaţi paharele în mână şi strângându-le tare desvoltaţi muschii braţului.

Mult mai important pentru o fată decât puterea în mâini, este să aibe mişcările graţioase, şi pentru asta am descoperit un exerciţiu special, lăsând să cadă zilnic pe jos un obiect cazñic pe care-l ridici sub controlul oglinzii, făcând aceasta pe cât se poate de graţios.

Acest lucru se poate face în douăzeci de feluri diferite şi se poate vedea imediat, cât de urâtă este femeea când se apleacă.

Un alt exerciţiu foarte eficace pentru desvoltarea graţiei, este următorul: se poartă o vază pe cap, în felul purtătoarelor de apă din Roma antică şi ţinând-o cu ambele mâini se fac mişcări încete, controlate în faţa oglinzii, pentru ca nici o mişcare să nu fie disgraţioasă. Acest exerciţiu se poate face foarte bine şi cu o cană de apă.

Alt exerciţiu pe care-l fac cu foarte mare plăcere este acesta:

Mă întind la pământ în „*plonjon*" aşa ca genunchii să nu atingă podeaua, iar cineva îmi pune pe spate un pahar plin cu apă; pe urmă mă ridic, fără să se verse vre-o

picătură de apă din pahar, ceeace aş simţi numaidecât prin tricou. Este un exerciţiu foarte bun, pentru a câştiga linia corpului, cu încordarea tuturor muşchilor.

Foarte mare greutate am întâmpinat la început cu un exerciţiu născocit de mine.

Iau un lighian cu ambele mâini, cu dreapta îl învârtesc în cerc, pe când cu stânga îl

împing înainte şi înapoi, deci două mişcări cu totul diferite, executate în acelaş timp, pe care pe urmă le inversez.

Fiecare om are defecte în frumuseţea sa. Este nevoie însă de foarte mult bun simţ pentru ca să le recunoşti fără cruţare.

Aceste defecte fizice, trebuesc înlăturate prin îngrijirea şi desvoltarea specială şi raţională a acelor părţi ale corpului, cu car natura a fost mai vitregă.

Mă feresc a indica în public, ce defec fizic am eu! De fapt eram gata să-l spur însă logodnicul meu, care mă priveşte î timp ce scriu, spune:

— „Să găsească concurentele tale singur acest lucru".

(M'am şi certat cu el pentru acest lucru De ce să-l găsească ele singure? Mai cu rând am să-l spun eu!

Imi place sinceritatea. Deci, găsesc c pulpele nu sunt destul de desvoltate, în ra port cu piciorul şi lucrez acum cu râvn

la îndreptarea acestui rău, pentru că mi-an propus să-mi formez un corp ideal pân la plecarea mea la Galveston. Incă nu sun complet mulţumită de mine.

Ingrijirea corpului este după părerea me o necesitate imperioasă, indiferent de felu cum se face. Pe mine m'a costat foart multă energie, până când m'am decis s fac gimnastică în fiecare dimineaţă.

Insă prin faptul că am instrumentele l îndemână pe lavoir, greutăţile au scăzu foarte mult.

Insfârşit, dacă este permis a da un sfat n'aş recomanda nimănui să urmeze anu mite reguli, pentru exerciţiile de gimnastică deoarece fiecare corp are nevoie de îngrijire şi educare, adecuată propriilor sale defecte şi calităţi.

Din cauza abundenţei de materie, vom publica în numărul viitor, continuarea in teresantelor „Memorii ale lui Alexandru Zoubkoff".

Spiritişti demascaţi

Trad de: C. M. de Ottokar Fischer.

POSIBILITATEA de înaintare a fenomenelor supranaturale şi pasiunea oamenilor pentru „mister" a pus în toate timpurile chestiunea pseudo-mediului pe tapet şi mulţi din ei au reuşit să mistifice auditoriul în aşa fel, în cât au fost luaţi drept medii veritabile. Scena tuturor mediilor — veritabili sau nu — este totdeauna „şedinţa de spiritism".

Plecând dela supoziţia sofistă, că toate procesele vitale ca încolţirea plantelor, desvoltarea oamenilor, etc. — se produc în natură, numai cu excluderea luminei, mediul cere şi el, pentru fenomenele lui întunericul, sau cel mult o lumină difuză. **Asemenea şedinţe** sunt cam neplăcute tocmai din această pricină. Participantul trebue să se înarmeze cu o doză mare de răbdare, de oarece şedinţele durează de regulă 3 sau 4 ore.

Aşteptarea plicticoasă într'o încăpere întunecoasă în poziţii obositoare, cum este ţinerea reciprocă de mâini, „*formarea de lanţuri*" cu braţele întinse pe masă, produc o destindere a corpului, căreia îi urmează în curând şi destinderea simţurilor.

Dacă s'a cerut sau dacă s'a exercitat un control prea sever, pentru excluderea desăvârşită a oricărei mistificări, răspunsul a fost regulat o şedinţă „negativă".

Din această cauză, se exercită astăzi, în primul rând, controlul mâinilor prin *închiderea mâinilor mediului în „lanţul" format deasupra mesei*, din mâinile celorlalţi participanţi — şi prin controlul picioarelor, astfel că vecinii din dreapta şi din stânga mediului îşi pun câte un picior pe picioarele acestuia.

Ambele controale pot fi însă întrerupte în întuneric.

La controlul mâinilor, mediul reuşeşte a-şi degaja o mână, apropiindu-şi din ce în ce mâinile, până ce atingerea cu vecinii se face la o singură mână, la degetele extreme. In acelaş mod, asistenţa „controlează" o singură mână, pe când cealaltă, execută între timp fenomenele enigmatice.

La controlul picioarelor, mediul se străduește de-asemenea să-şi libereze un picior. Mediul îşi apropie, încetul cu încetul, un picior de altul, până ce se ating ghetele

Depinde de dibăcia şi experienţa mediului, pentru ca el să poată executa cu mâna şi piciorul liber, cele mai variate fenomene, — de exemplu „atingerea de către vecini" a genunchilor, umerilor sau gleznelor asistenţilor.

Sonerii de masă se pun astfel în funcţiune de „mâini invizibile"; în batiste se fac noduri; scaune sau chiar mobile mai grele — care se află în apropierea mediului — se pun în mişcare sau se răstoarnă. Se aud tonuri muzicale, tamburinele bat tactul lor sonor şi pot fi executate multe alte fenomene asemănătoare.

O execuţie de mare efect, este pentru medii adevăraţi, suspendarea meselor, aşa numitele „Levitaţiuni". Aceasta constă în mişcarea mesei — la care şade mediul şi ceilalţi asistenţi, cu mâinile înlănţuite — şi care, după puţin timp, poate fi suspendată în aer, de mâini invizibile.

Un mediu chiar cu mai puţină experienţă, poate imita cu mult efect, asemenea „miracole de suspendare", cu ajutorul unei proptele, fixată de un picior. După ce mediul

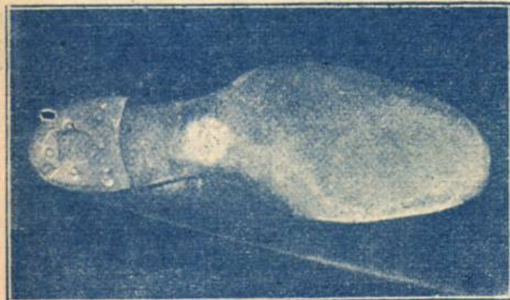
Controlul mâinilor sau „lanţul"...

...Şi iată-l falşificat

Astfel, s'a creeat atmosfera necesară pentru apariţia fenomenului. Apariţia mai depinde însă şi de faptul, dacă „cercul" — cum se numeşte totalul participanţilor — este armonic sau nu. Dacă nu există încredere absolută în vre-una din persoanele participante la şedinţă fenomenele nu se produc şi şedinţa se declară pur şi simplu „negativă". Şi asta este una din armele principale ale mediilor improvizaţi împotriva pericolului demascării.

Aceste trei tipuri ale mediilor au produs

Un bec electric, în talpă

încă de mult neîncrederea şi asta nu numai printre cei sceptici, dar şi în rândurile observatorilor mai creduli.

Pe de-oparte pentru a nu învinui tendenţios mediile, iar pe de alta, pentru a putea constata neîndoios existenţa puterilor oculte, au fost concepute cele mai variate măsuri de control, care să prevină o înşelăciune conştientă, sau „subconştientă".

S'a dovedit însă, că pentru medii înşelători, asemenea măsuri de precauţiune nu numai că nu sunt un obstacol serios, dar acestea favorizează chiar de multe ori înşelăciunea.

Odată ajuns în această poziţie, mediul cere deodată participanţilor să exercite controlul mai sever.

Persoanele prezente se conformează de obicei acestei dorinţe a mediului şi se apropie şi mai mult de el, în care timp însă — interval de nici-o singură secundă — se produce o destindere în poziţia picioarelor. In acest moment, bine calculat dinainte, mediul îşi retrage un picior, astfel că vecinii controlează involuntar numai un singur picior, punând vârful ghetelor numai pe aceasta.

a reuşit să facă masa să se clatine — ceeace se poate obţine foarte uşor prin mişcarea mâinilor aflate pe masă, — el pune cu piciorul propteaua în funcţiune.

O altă „suspendare de masă", care întrece pe celelalte prin efectul ei, este considerată ca cea mai formidabilă expresiune a **„inteligenţelor" cum sunt numite spiritele**, care execută pretinsele fenomene.

Dar acest experiment nu suferă lumina şi constă în faptul, că o masă liberă este ridicată deodată şi aruncată cu putere de-

parte din cercul participanţilor la şedinţă. Acest experiment, poate fi executat astfel, de mediul controlat la mâini şi picioare: bagă capul sub masă şi o ridică dintr'odată cu putere în sus.

Intre „*teste*" — cum sunt numite fenomenele cele mai favorizate — fac parte şi „*Aportele*". Ele constau în pătrunderea misterioasă a unor obiecte, dintr'o lume abstractă, într'a noastră.

Se văd astfel sburând pietre, bucăţi de lemn şi cărbuni, oase de şuncă, cartofi cruzi, dar şi trandafiri înfloriţi, etc.

Un mediu femenin caută să profite şi de „curtoazia galantă" a bărbaţilor. Un asemenea mediu stăruie să i se facă un control al corpului — ceeace se face de către doamnele cercului— şi cu toate acestea se materializează cele mai splendide flori.

Spiritul trebue să bea un pahar plin...

...Şi iată cum procedează

In decursul şedinţei, medicul simte că i se face frig, — din cauză că a trebuit să se desbrace cu ocazia controlului corporal(!) — şi roagă pe unul din domnii prezenţi, să-i aducă mantoul din anticameră şi să i-l pună pe umeri. Nici unul din cei prezenţi n'a observat, că sub căptuşala mantoului au fost ascunse florile.

Din mulţimea materializărilor, face parte şi „fantoma".

„*Inteligenţele*" se condensează şi devin vizibile. Deoarece însă, faţă de asemenea experimente, există aproape totdeauna bănuială şi neîncredere, — adică: fantomele sunt mimate de înşişi medii, controlul a fost înăsprit, astfel că s'a procedat la legarea mediilor cu fringhii, de scaunele pe care şedeau.

Bucăţile de tull, necesare mascării, precum şi mănuşi, în diverse mărimi, — pentru producerea mâinilor „materializate", — au fost introduse prin contrabandă — şi ascunse, cu o ocazie potrivită, în dosul tablourilor, în cutele pernelor, sub covoare etc., de unde au fost scoase în caz de nevoe.

In ultimul timp, au apărut fenomenele luminoase. In prezenţa mediului, apar mici scântei luminoase, care înaintează foarte repede în spaţiu, se sting şi reapar ceeace produce un efect tot atât de puternic, pe cât de misterios.

Dar şi aceste fenomene au fost imitate de pseudo-medii.

Unii acoperă sticla unei lămpi de masă

Cum se lansează trandafirul din lumea abstractă...

...Şi cum apare

cu o hârtie neagră fotografică, în care se fac câteva găuri mici, cu ajutorul unui ac. Dacă lampa— astfel preparată dinainte — se aprinde şi se stinge alternativ — fiind tot odată mişcată — atunci se produc cele mai admirabile fenomene luminoase.

Cu ce îndăzneală „lucrează" mediile se poate vedea din metodele unui mediu englez, care a fost considerat mult timp ca cel mai puternic mediu „clar văzător".

In absenţa mediului, participanţii la şedinţă au închis, într'o casetă de metal, un număr oarecare de obiecte, încuiând pe urmă caseta şi punând cheia într'un loc sigur.

Mediul a fost chemat, apoi în camera de şedinţă şi i se permitea să atingă caseta cu mâinile, după ce s'a făcut întuneric. Peste scurt timp, mediul a început să scoată — cu o precizie uimitoare — un obiect după altul din casetă, astfel că fiecare din cei prezenţi trebuia să fie ferm convins de capacitatea misterioasă a doamnei, care a executat acest experiment.

Intr'o bună zi însă, totul s'a dovedit a fi o excrocherie rafinată. Protectorul mediului (fără de care acesta nu se produce) după ce s'a făcut întuneric, a luat pe furiş caseta, a dus-o într'o cameră alăturată unde a deschis-o cu o cheie potrivită, uitându-se la obiectele aflate înăuntru, aducând pe urmă caseta în odae.

Astfel, mediul a putut da o descriere amănunţită a obiectelor din casetă, căci „protectorul" i-a şoptit toate cele necesare la ureche.

Cu aceste însemnări, repertoriul mediilor înşelători, nu s'a epuizat încă.

Observatorul calm, se întreabă însă, cum este posibil, că oamenii maturi pot lua asemenea banalităţi în serios, fără să bănuiască trucurile.

Spre reabilitarea lor, e nevoe să adăogăm că se cere multă experienţă, rutină şi linişte, pentru a nu ceda impresiilor, ce le produc asemenea execuţii mediale, chiar numai din cauza formei aparente sub care se produc. Trebuesc remarcate preparativele misterioase, pentru aducerea mediului în starea de **„transă"**; deasemenea trebue să ţinem seama de dorinţa fiecăruia, de a trăi un fenomen supranatural, cu întunericul ce domneşte la asemenea şedinţe, cu cântecele evlavioase sau cel puţin cu conversaţiile — cerute chiar de însuşi mediul — precum şi cu multe alte împrejurări, care contribuesc la zăpăceala simţurilor şi ale celui mai isteţ observator, care la urma urmelor, nu este în stare să se mai dumirească.

Cu atât mai puţin va fi un laic în stare să se sustragă influenţei, exercitată de asemenea şedinţe, asupra simţurilor sale şi indispensabilă tuturor şedinţelor de spiritism.

ZEPELINUL -invenţia unui român?

Noui revelaţiuni în afacerea Popescu-Zeppelin

Amănuntele ce le-am dat în numărul nostru trecut, asupra afacerii Popescu-Zeppelin ne-au adus la redacţie numeroase scrisori atât din partea profanilor cât şi din partea oamenilor de specialitate. Prin aceste scrisori ni se cere să continuăm cu publicarea descoperirilor în această misterioasă afacere, căci nu e posibil ca până la sfârşit să nu iasă la suprafaţă adevărul. Este imposibil, ca o persoană — fie ea conte — să se trezească la un moment dat, în posesiunea unei invenţiuni epocale, revoluţionare, şi să facă să se reverse asupra ţării sale o glorie, care trebuia să se reverse asupra României.

Ceeace ne surprinde însă, e faptul că printre scrisorile primite la redacţie nu se găseşte nici o scrisoare, bunăoară, dela foştii studenţi români aflaţi la Viena prin 1905, grupaţi în societatea „România Jună" şi cari în acea epocă au primit vizita lui Popescu.

El le-a expus — pare-mi-se — chiar într'o şedinţă special consacrată invenţiunii lui, principiile cârmei balonului. Este posibil oare, — ne întrebăm — ca din cei 40—50 foşti studenţi să nu mai trăiască nici unul? Fapt e, că Popescu trăia în mizerie la Viena şi a fost ajutat în câteva rânduri atât de studenţii români, cât şi de consulatul român din capitala Austriei.

CE-I CU CARMA BALONULUI

Din declaraţiunile martorilor reeşia că în anul 1907 se afla în comuna Tiţeşti, judeţul Muscel, prima cârmă a balonului făcută de Dumitru G. Popescu.

Dumitru Popescu a făcut primele expe-

Zepelinul de-asupra Berlinului

rienţe cu această cârmă şi când a plecat la Viena a lăsat-o la Tiţeşti, neputând-o transporta până în capitala Austriei.

Interesându-ne în comuna Tiţeşti, satul natal al lui Popescu, dacă nu cumva se mai află aruncată prin vre-un pod sau prin vre-o magazie, cârma cu care acesta şi-a făcut primele experienţe, am putut afla că în acea comună nu se mai găseşte absolut nimic.

Oamenii bătrâni din sat îşi amintesc de consăteanul lor, dar habar n'au de peripeţiile acestuia. Tot ce ştiu, e că Popescu era mecanic la Bucureşti şi că a inventat un lacăt secret. Ba unii îşi amintesc şi despre cârma balonului, dar vag de tot şi fără să poată spune anume la ce serviau

Comandantul Dr. ECKENER, la fereastra cabinei

ţevăria şi bronzul, care compuneau „instrumentul".

Fapt cert e însă, că preoteasa Maria, mama preotului Ghiţă Popescu din Tiţeşti, a declarat că a văzut la casa părintească a lui Popescu cârma balonului.

Nimic mai delicat, decât a preciza după trecerea atâtor ani, cum a putut bătrânul conte Zeppelin, să intre în posesia documentelor lui Popescu.

In anul 1905 contele Zeppelin avea 66 de ani. Experienţele sale pentru găsirea principiului cârmei balonului, au început cam prin acea epocă. Rezultatele au fost detestabile.

In anul 1906, în Ianuarie, el face modelul de armătură rigidă de aluminium, care reunia sub forma unei ţigări gigantice, 16 baloane legate între ele, formând un tot de 127 metri lungime. Forţa ascensională a noului balon, era de 11.000 kilograme, iar balonul avea două motoare de 85 cai putere. Gazul hidrogen cu care era încărcat, putea să-i servească pentru cinci zile, iar iuţeala varia între 30—50 kilometri pe oră.

PRIMELE SUCCESE

La 8 Octombrie 1906, noul dirijabil a părăsit în mod misterios hangarul dela Manzell remorcat de micul vapor Bluchhorn.

Aeronava a plutit la 3—400 metri deasupra lacului Constanţa şi a ajuns cu bine la Friedrichshafen, unde a fost salutat de regele şi regina Würtembergului.

De unde cu un an mai înainte, experienţele dăduseră greş şi bătrânul conte se gândia să-şi abandoneze invenţia, ceva mai târziu, adică după ce Dumitru Gheorghe Popescu şi-a plimbat trupul bolnav prin Viena şi Berlin, dintr'odată, ca printr'un miracol, aeronava contelui Zeppelin prinde viaţă şi brăzdează în voie cerul Germaniei.

Deşi contele Zeppelin lucrase la armătură şi la celelalte elemente ale dirijabilului, totuşi el abandonase la un moment dat, — după cum spuneam mai sus, — lucrările pentru găsirea cârmei. Se pusese atunci în aeronautică problema cârmei balonului, fără de care nici un progres nu era posibil. Dumitru C. Popescu, citise se vede şi el în vre-o gazetă sau revistă de specialitate despre acest lucru şi cum era un spirit extrem de inventiv s'a gândit să-şi încerce norocul.

TRAGEREA PE SFOARĂ

Din clipa în care i-a pătruns în cap acest gând, el nu mai avea linişte. Obsedat de această idee Popescu lucra zi şi noapte la facerea calculelor. Lipsit de mijloace şi de concursul oficialităţii, hărţuit de nevoi, bietul mecanic s'a îmbolnăvit.

Cu toate acestea, el a continuat să persevereze şi opera sa se înfiripase. Experienţele dela Bucureşti erau concludente. Nenorocirea lui Popescu era însă, că nu găsia oameni cari să-l înţeleagă. Desgustat, amărât descurajat, şi-a vândut tot ce-i mai rămăsese şi părăsindu-şi nevasta şi copiii a plecat la Viena. Am descris suferinţele inventatorului român în capitala Austriei.

Deşi nu cunoştea limba germană totuşi prin românii de acolo, el s'a iniţiat şi a început apoi să frecventeze cercurile technice. Aşa se explică în ce mod au putut să ia cunoştinţă interesaţii, despre invenţia lui.

E probabil că inginerul maior *Gross*, omul de afaceri al contelui Zeppelin, aflat cu niscaiva treburi pe la Viena, a dat şi el peste Popescu. Om de afaceri şi mai cu seamă inginer, a putut să-şi dea seama repede — din studierea documentelor, — de marea importanţă ce o prezenta invenţia bietului român, pentru marele său stăpân. Maiorul Gross a părăsit capitala Austriei probabil cu o copie după documentele lui Popescu care habar n'avea cu cine a stat de vorbă.

Mai târziu, după ce Zeppelinul a zburat şi cârma a fost „descoperită", asistăm la un scandal european. Maiorul *Gross*, nemulţumit de ce-i oferise stăpânul său, dă în vileag afacerea. Ca să nu se vadă însă rolul dubios pe care-l jucase, se menţine numai la afirmaţia că invenţia nu este a contelui şi nu vorbeşte un cuvânt măcar de cel care îşi părăsise familia şi ţara şi îşi ruinase sănătatea, în căutarea cârmei balonului. Un concurs nenorocit de împrejurări!

De bună seamă că articolul nostru conţine şi unele fapte care nu vor corespunde întru totul adevărului. Dar este greu ca după mai mult ca două decenii să relatezi matematic, fapte cari s'au petrecut la întuneric, hoţeşte de teama răspunderilor şi ruşinea oamenilor.

EM. SAMOILĂ

Figurile ecranului

Eliza la Porta

IN ULTIMUL TIMP numeroşii noştri cititori ne-au cerut amănunte asupra personalităţii artistei Eliza la Porta şi foarte mulţi din ei, nici nu ştiu că această vedetă a ecranului european, ne este compatriotă.

ELIZA STREINU s'a născut în cetatea banilor, Craiova, acum 23 de ani. Tatăl ei era intendent al teatrului din acest oraş.

Fiind din primii ani ai copilăriei, în contact cu viaţa teatrală, Eliza simte o deosebită atragere către viaţa artistică.

La 14 ani şi jumătate, tânăra Eliza Streinu este primită la conservator, clasa dramatică.

După doi ani debutează pe scenă, intr'un rol mic. Dar pe cât de mic îi era rolul, pe atât de mare îi era fericirea, căci visul i se împlinise.

In urmă, însă, părăsi teatrul, pentru a pleca în Germania cu soţul ei, La Porta.

După un an, rămâne văduvă, cu o drăgălaşă fetiţă. Lipsită de mijloace, Eliza La Porta debută în cinematograf, care o interesa. Străină, necunoscută de nimeni, obţinea doar mici roluri de figuraţie.

Dar această tânără şi muncitoare fiică a Craiovei, avea un alt destin:

„Soarta mea" — povesteşte ea — „a fost decisă de un autobuz, care întârziase cu două minute. Aşteptam în staţie şi în acest timp eram observată, fără ştirea mea, de un cunoscut artist de cinematograf.

Autobuzul sosi şi... plecă mai departe fără mine".

„Intre timp domnul acela intrase în vorbă cu mine şi mă rugase să-l însoţesc până la o casă de filme, care căuta de mai multe săptămâni, tocmai tipul pe care-l încarnam eu. Era vorba de filmul „Studentul din Praga".

Intr'adevăr, Eliza la Porta joacă primul ei mare rol în această puternică tragedie alături de marii Conrad Veidt şi Werner Kraus.

La reprezentarea acestui film la Berlin, întreaga presă a adus elogii tinerei interprete a ţigăncei din „Studentul din Praga".

Cu acest film, Eliza la Porta cucereşte pe deplin locul de stea a ecranului. Rolurile se succed unul după altul şi succesele se perindă.

Acum un an, frumoasa olteancă s'a recăsătorit cu Gustav Froelich, o vedetă a ecranului şi el.

Alături de Maria Florescu, Yonell, Mihalescu, Genică Missirio, Genica Atanasiu şi Pola Illery, Eliza la Porta face cinste ţării sale şi ne arată că în străinătate, avem artişti buni nu numai de teatru, ci şi de cinematograf.

TITUS NESTOR

Poşta Cinefililor

I. Ionescu: Gerda Maurus: c/o Universum film, Kochstrasse, 6—8, Berlin S. W. 68. Douglas Fairbanks : Hollywood, California.

Blaj. — Iată câteva case producătoare mai importante, din Polonia: „„Star-film", Marszalkowska 125 ; „Sfinx", S-to-Krzyska, 35 ; „Kolos-film", „Marszalkowska, 152 ; „Standard film Wipolna 35 (toate Warszawa) „Diana-film", Glogowska, 42; „Popfilm", Gruwaldzka, 3 (ambele Poznan).

Se realizează anual 20—25 filme. După cum vedeţi o activitate destul de intensă.

Aura Dedorna. — I Olaf Fjord: Hautenerstrasse, 18, Berlin W. 15. II. Nu-i însurat. III. Răspunde. IV. La l. germană. V. Inutil, nici o firmă din America nu vă angajează. VI. Metro-Goldwyn, Culver City; First National, Burbank; Universal-film, Universal City; United Artists, Hollywood (toate Calif. U. S. A.).

Nina Fantasio: — Ernest Verkes e maghiar şi are 27 de ani. Nici gând, ca Verches să fie fiul lui Harry Liedtke.

Mary-Iaşi. — „Memoriile lui Alex. Zoubkoff" au început cu numărul 46/928. Tony Bulandra e un foarte cunoscut artist de teatru român şi asociat al teatrului „Regina Maria". *Jackie Coogan* e un artist de cinema — în vârstă de 16 ani — descoperit cu mulţi ani în urmă de Charlie Chaplin.

Contrudor: 1) Metro-Goldwyn) 2) Lillian Gisch, Brigitte Helm, Greta Garbo şi altele; iar dintre artişti, Charlie Chaplin, Conrad Veidt, Leon Chaney, Buster Keaton, Emil Jannings, Wilton Sils, Werner Krauss, Paul Vegener şi mulţi alţii. 3) „Goana după aur", „Mecanicul Generalei", „Nyu", ,'Ultimul om", „Kean", „Underworld" şi încă câteva. 4) Cred că Louisse Brooks.

Feline. — Francesca Bertini trăeşte şi va turna din nou în studio.

Wronsky: — Greta Garbo s'a reîntors zilele acestea în America, unde îi puteţi scrie în l. franceză, engleză sau suedeză pe adresa c/o Metro-Goldwyn studios Culver City, Calif., U. S. A. Cred că vă va răspunde.

„Allan". — Ii puteţi scrie artistei în l. engleză sau franceză pe adresa: c/o The Standard Casting Directory, 616 Taft Building, Hollywood, Calif. U. S. A.

Nina.— Ellen Kuerti; Thorwaldsenstr. 21, Muenchen. Vera v. Schmiterloew; Frejgatan, 32, Stockholm. Rina de Liguoro: Via Cresunzio, 19, Roma. Harry Halm, Westfaelischestr, 31, Berlin-Halensee.

Rogolleto Is: — Susy Vernon: 46, boulevard Soult, Paris (XII-e). E de naţionalitate franceză, necăsătorită. Ii puteţi scrie în l. franceză. Natalie Kovanko: prin „Mon Ciné" 3 rue de Rocroy, Paris (X-é). E de naţionalitate rusă, căsătorită, cunoaşte l. franceză şi rusă. In Heidelberg a jucat Vera v. Schmiterloew, a cărei adresă o găsiţi mai sus. E necăsătorită. Ii puteţi scrie în l. suedeză sau germană.

Chrysanthème. — 1) Ii puteţi scrie artistei Francisca Bertini prin intermediul revistei „Mon Ciné", 3 rue de Rocroy Paris (X-é) care va transmite. Cred că vi se va răspunde. 2) Numai dacă veţi avea norocul să o întâlniţi undeva, altfel nu.

Loury. — 1) 57 ½. 2) 1.61.

Omegar: — Sunt mulţi; vă dau numai câţiva: Genică Missirio, Le Pecq (S.-et-O.), 10, avenue du Pavillon-Sully; Eliza la Porta, Berlin, Kurfuerstendamm, 138; Maria Florescu, Berlin-Neukoelln, Poehmischestr. 13. Rusă; Iwan Mosjoukin c/o Universum film, Kochstr., 6—8, Berlin S. W. 68; Xenia Desni Ruedesheimerstr., 4, Berlin-Wilmersdorf; Olga Tscheckowa, 23 Klopstokstrasse, 20 II; Nicolas Rimsky, 31 bis, rue de Montreuil, Vincennes (Franţa).

Eugen din Blaj. — Harry Piel, Konstanzer str., 7, Berlin W. 15.

Scufiţa Roşie: — Adresa lui Missirio mai sus. Lilian Gisch, Hollywood, Calif., U. S. A. Primului îi poţi scrie în l. română, iar celei de a doua în l. engleză sau franceză.

Tony. — Ii puteţi scrie lui Ramon Novarro în l. franceză sau engleză pe adresa : Metro-Goldwyn, studio, Culver City, Calif., U. S. A.

Lola-Tango: — 1) Ricardo Cortez. 2) Evelyn Holt s'a născut la Berlin în ziua de 3 Octombrie 1908. 3) Iwan Petrovich, c/o Rex Ingram, studio, Nice. 4) Da.

Lya Otti. — 1) Alex. e fratele lui Iwan. 2) Nu. 3) Lon Chaney nu-i căsătorit. 4) Eliza la Porta este căsătorită cu Gustav Froelich. 5) Nu, n'are nici o valoare. 6) Majoritatea artiştilor răspund. 7) Spaţiul e prea restrâns aşa că-mi este imposibil de a intra în detaliu. 8) Vezi răsp. 5.

Unde mergem?

„**BOULEVARD-PALACE**", reprezintă capo d'opera lui **Charlot**, **„Goana după aur"**.

CINEMA „SELECT" proectează **„Monsieur Albert"**, cu **Adolphe Menjou.**

„TRIANONUL", selecta sală după Bulevard, a programat **„Simfonia durerii"**, cu **Lillian Gish**, în regia lui **Fred Niblo.**

CINEMA „CAPITOL", reprezintă marele film **„Fecioara Parisului"**, care a repurtat mari succese în străinătate.

„SCALA" proectează **„Şarpele"**, cu **Greta Garbo.** Totodată, se joacă frumoasa revistă **„Teoria chibritului"**

„REX" reprezintă ca totdeauna, un film de mare succes.

CINEMA „ELITE", proectează un film superb de mare spectacol.

Gică și Vasile

de: Ion Pribeagu.

DUPĂ REVEDEREA atât de furtunoasă manifestată prin lungi strângeri în brațe, urmă o clipă de tăcere, după care Vasile începu să povestească fragmente și întâmplări statornicite în sufletul lui în calmul celor 10—12 ani, cari au trecut, decând nu se mai văzuseră. Și Gică se lăsă robit de frumoasele aduceri aminte, care îi năpădiau gândurile.

Și cum stătea Gică cu ochii pierduți în fundul capului, pe buze îi licări un zâmbet, care îi aduse aminte de șotiile și năzdrăvăniile ce și-le făceau unul altuia în copilărie, când se fugăriau, prin zăpadă, în curtea școlii sau când își petreceau vacanța pe maidanul din fața bisericii Sfântu Gherasim.

Cât au mai râs, când au răsturnat claia cu fân a proprietarului!

Dar când au dat drumul gurii de apă, peste serbarea școlară? Dar când au prins cu ace mânecile hainei Tații Leonora — că nu se mai putea îmbrăca?

Dar când i-au înțepenit cu clei papucii, în pragul sufrageriei?

Dar ceiace n'o să uite niciodată, a fost atunci, când s'au ascuns în puț, ca să-l sperie pe Costică al Pităresei care trecea cu niște prăjituri, și care de spaimă a trântit tablaua și a luat-o la fugă prin miriște....

Toți vecinii știau că Gică și Vasile sunt capii răutăților și când dispăreau strugurii de pe viță nimeni nu mai căuta să-l afle pe vinovat.

Toți știau că dacă nu e Vasile, apoi desigur că e Gică sau în cazul cel mai bun, amândoi.

* * *

In timpul în care își povesteau viața, frământată aiurea, se uitau unul în ochii celuilalt și încet, încet se regăseau iar voioși ca odinioară, uitând pentru o clipă realitatea.

— Zi, am să dorm la tine?

— De bună seamă, că la mine, că doar nu mă vei crede nebun, să te las să pleci aiurea !

— Bine, Vasile, dacă zici tu, fie!

Și Vasile tăcu o clipă, apoi răspunse șiret, ascunzându-și o grimasă.

— Dar.... vezi.... să nu te sinchisești de mine, că eu cam sforăi noaptea! Dar ce-are face! Tu îți vezi de somn, că vii dela drum!

— Sforăi rău?

— Relativ! Câte-odată ridic și dau concert în toată regula.

Note înalte cu variațiuni de bas, ferăstrău, și ghitară havayană ! Alteori, mai lento cu pizzicato, în mezavoce și cu bemoluri pianissime de caterincă în agonie, sau de cimpoi cu diapazon de darabană sau buhai! Dar n'are importanță! Tu, te vei odihni în brațele lui Morfeu.

Și ochii îi luciră șiret.

* * *

In cameră, curgeau fâșii de lumină albure, întretăiată cu dungi de fum de țigări.

Din depărtare, un ornic agoniza în noapte câteva lovituri, iar Vasile pregăti paturile pentru odihnă.

Și se gândia Gică:

— Hm ! Vasăzică el sforăe! Cu alte cuvinte, n'am să pot dormi o clipă! Să plec? E târziu și sunt obosit? Ce e de făcut ca Vasile să nu sforăe?

Mai vorbiră de multe și mărunte și într'un târziu, când terminară de povestit, Gică se întinse pe divan și spuse lui Vasile:

— Dragă Vasilică. Un lucru de care am uitat să-ți spun! Nu e cine știe ce, dar deh! Să nu te sperii....

— Ce e?

— Eu, dela războiu, am rămas cu o meteahnă. Sunt somnambul!?

(Vasile devine ceva mai galben).

— Umblu noaptea, pe marginea tavanului, pe turle de biserici, dar nu fac nimănui nici un rău. Cum îmi trece meteahna, sunt cel mai liniștit om din lume, așa că să n'ai nici o teamă!

Și se îndreptă spre ușă zicând:

— Ușa e solidă? Bun! Nici o grije!

Apoi spre geam:

— Și fereastra e țeapănă! Bun! Să nu-ți fie frică de loc Vasilică. Și apoi... e dela Dumnezeu! Am încercat eu în fel și chip să mă vindec, dar nu se poate! Poate dac'aș pleca în străinătate, la un sanatoriu..., altfel.....

Și încet încet Gică se făcu comod și acoperindu-se cu plapoma șopti: — Noapte bună Vasilică!

— Noapte bună! șopti Vasile cu glasul aproape sugrumat.

* * *

A doua zi, prin păienjenișul de purpură albă, ce străbătu camera, Gică își mai întinse încă odată trupul în căldura de sub plapumă, și îmbătat de razele soarelui, deschise ochii.

Pendula din perete, arăta ora 10, iar pe divan, tras la față și nemișcat, ședea mototolit Vasile, cu ochii pierduți de nesomn.

— Bună dimineața Vasile! Te-ai sculat așa de dimineață ori....

— Nici nu m'am culcat încă!

— Păi de ce?

— Am așteptat să-ți vie meteahna! Și nu ți-a venit!

— Apăi, deh! Tu ești de vină!

Cine te puse să-mi spui că sforăi ca ferăstrăul? Eu am dormit admirabil!

Ion Pribeagu

Ferma cu reptile

O aventură senzațională a detectivului mondial Gex Trevor

de Rudyard Mullton

REZUMATUL CAPITOLELOR PRECEDENTE

La vila donei Manuela d'Almeida, din Rio de Janeiro, a fost asasinat în condițiuni misterioase, logodnicul acesteia, Dick Randall.

Prietenii defunctului, generalul Paul Bernard, cavalerii Lopez și Cortez, împreună cu detectivul Trevor Gex, bănuind că în această afacere e amestecat un chinez, anume Sse-Pong, s'au hotărât să-l demaște, ajutați de soția lui, Izabella.

Cazul ajungând la parchet, se ordonă deshumarea cadavrului lui Dick Randall, pentru a i se face autopsia. Dar la deschiderea cavoului, se constată că acest cadavru a dispărut.

Gex Trevor fiind informat de Izabella, că o consfătuire secretă va avea loc la Sse-Pong acasă, făurește un plan pentru demascarea chinezului.

* * *

Sse-Pong, la instrucție, declară însă că soția sa e dementă.

— Bine, răspunse generalul, dar ce bază mai putem pune pe divagațiile unei demente?

— Suntem datori să urmărim toate pistele ce ni se indică, d-le general. Oare nu v'a îndrumat tot ea spre cavernă, când mi-ați salvat viața?

— Sărmana femee!... Păcat; e așa de frumoasă!...

XXV
DOUA FIRE ELECTRICE

Sse-Pong, după cum se știe, locuia în strada Larangeiras, 181. Alături, la numărul 183, se afla o casă mai mică. Un domn roșcat, care nu era altul decât detectivul Trevor Gex în deghizarea ce adoptase, cumpără casa, oferind o sumă foarte mare și se instală în ea. Se făcură cu febrilitate oarecare reparațiuni, se instală telefon, radio, așa că vre-o două zile casa fu plină de zidari, zugravi și mecanici. Gex însuș condusese lucrările.

Sâmbătă seara, din automobile tainice, coborâră repede domni cu gulerele dela mantii și pardesiuri ridicate și se strecurară în casă.

Erau generalul, cei doi cavaleri și câinele lor.

Trevor Gex le arătă instalația:

Un aparat telefonic fusese pus la un fir derivat din firul telefonului lui Sse-Pong. De câteori chinezul ridica receptorul ca să ceară un număr din oraș și decâteori era chemat la telefon, o mică lampă electrică se aprindea lângă unul din aparatele telefonice de pe biroul lui Trevor Gex, plin de butoni de sonerii, acumulatori și unelte, ca un laborator de fizică.

— Avem astfel, d-lor, asigurat controlul convorbirilor telefonice ale șefului bandei. Dar trebue să stăm pe rând de veghe lângă aparat, ca să nu ne scape nici o convorbire.

Gazda duse apoi pe cei trei oaspeți în odaia din marginea imobilului, al cărui zid era lipit de zidul casei lui Pong.

In perete, se scobise o gaură foarte îngustă, prin care se introdusese capetele unor fire electrice.

— Această gaură corespunde în camera de fumat opium a lui Sse-Pong. Am avut grija să mă informez în prealabil de planul locuinței lui, dispoziția odăilor și aranjamentul mobilelor.

Din fundul acestei găuri, în fumătoria lui Pong, es capetele acestor două fire. Din nefericire, într'o cameră de fumat opium se vorbește puțin. Pe noi ne-ar interesa ceeace se vorbește în biroul, ermetic închis, al lui Sse-Pong și mai ales ce se va vorbi azi, Sâmbătă. Or, acest birou e în mijlocul clădirii și ne-ar fi imposibil să auzim prin pereți, până acolo, dacă știința nu ne-ar veni în ajutor.

— Vrei să legi de capătul acestor fire un microfon? întrebă generalul. Dar cine va monta aparatul acolo, cine va instala microfonul în mijlocul casei lui Pong și cine va face legătura cu aceste fire, fără ca banditul să bage de seamă?

— Eu, răspunse scurt Trevor Gex.

— Vrei să te duci în casa lui Pong? vrei să intri în gura lupului?

— Am mai fost odată, când am studiat așezarea odăilor și a mobilelor.

— Și cum ai reușit să pătrunzi la el?

— Foarte simplu; veți vedea îndată, că însuș Sse-Pong mă va chema. Voi instala deci în biroul chinezului un microfon, legat cu fire electrice de receptorul acesta special. Amplificatorul ne va face să auzim perfect, de aci, tot ce se va vorbi în biroul lui Pong, unde, după cum ne-a scris dona Isabella, se vor întruni acolo asasinii lui Dick.

— Dar la ce folos că vom auzi — spuse don Lopez, oarecum incredul în eficacitatea acestor pregătiri electrice, — dacă nu vom înțelege o boabă din ce vor vorbi chinezii? Noi nu știm chinezește...

— Generalul, răspunse Trevor Gex ,care a stat vre-o cinci ani în Mongolia, India și China, înțelege bine mai multe limbi asiatice. Dv., d-lor cavaleri, cunoașteți dialectele portugheze de aci, mai știu și eu vre-o duzină de limbi streine; după cum vedeți, putem desfide cel mai complicat poliglotism din partea adversarului.

Trecură iară în biroul lui Gex.

— E regretabil d-lor, urmă detectivul, că televiziunea nu este încă o invenție bine pusă la punct căci am putea să și vedem de aci, ceeace se petrece în casa chinezului și mai ales persoanele ce le vom auzi vorbind. Dar vom remedia și acest inconvenient, făcând la noapte de pândă pe rând, ascunși după uluci, ca să vedem cine intră și cine ese din casa banditului. In fine, d-lor, continuă detectivul, avem aci un post receptor de radio, deoarece am bănueli că bandiții au undeva un post de emisiune, cu care comunică ordine ramificațiilor din alte țări. După cum vedeți, la organizația lor științifică, răspundem cu aceiași monedă. Și acum, domnilor, la lucru...

XXVI
DONA MANUELA ARE UN AMANT?...

— Iertați-mă, d-le judecător, — zise detectivul Delgado, judecătorului de instrucție, care se frământa în cabinetul său, — dar cred că trebue, în interesul instrucției, să arestați pe dona Manuela d'Almeida. Dacă era arestată, cadavrul lui Dick Randall n'ar fi dispărut.

— De unde știi?

— Dar este evident. Dece oare a fost furat cadavrul? Ca să fie sustras autopsiei. Așadar autopsia ar fi dovedit că Dick Randall a fost asasinat prin otrăvire.

Dece dona Manuela s'a opus tot timpul la facerea autopsiei? Fiindcă autopsia ar fi fost o dovadă sigură, care, alăturată faptului că în camera donei Manuela d'Almeida s'a găsit restul de otravă, ar fi dus cu siguranță la condamnarea acestei femei cu înfățișare de înger bigot și suflet diabolic.

— Dar cum a putut dona Manuela d'Almeida să fure cadavrul?

— Prin complici. Și nu vom putea face nici un pas înainte, dacă dona Manuela, lăsată în libertate, ne va pune piedice și de aci înainte, nestingherită, în calea cercetărilor.

— Dragul meu, zise judecătorul, nu e de ajuns ca aparențele să fie împotriva unui om, ca să-l pot aresta.

— Aparențele!...

— Ei da, nu e dovedit că servitorul, unul din cavaleri sau cineva din afară, nu a ascuns dinadins pachețelul cu restul de otravă la dona Manuela d'Almeida în sertar, ca s'o compromită și să deruteze cercetările. Ca s'o arestez, ar trebui să cunosc mobilul pentru care dona Manuela a asasinat pe logodnicul ei, Dick Randall.

— Se spune că are un amant.

— Se spune!... Dar eu nu pot să arestez pe cineva, bazat pe ce spune lumea. Cercetează, dă-mi dovezi sigure că dona Manuela are un amant. Numai așa, situația Manuelei d'Almeida s'ar agrava covârșitor. Vezi tu? mi se pare absurd ca o logodnică să-și ucidă logodnicul, pe care-l iubia, în așteptarea unui testament, care avea să-i îmbogățiască pe amândoi. Nu văd mobilul...

— Dați ordin să se deschidă testamentul, poate vom găsi în el vre-o indicație.

* * *

In fața familiei compusă din dona Manuela d'Almeida, clătinându-se de slăbiciune și plâns sub voalurile cernite, a lui Don Alvarez Domingos și a autorităților, notarul, la care fusese depus testamentul lui Diaz Domingos, deschise plicul sigilat și citi actul.

Diaz Domingos lăsa toată averea sa lui Dick Randall, cu condiția să se căsătoriască cu dona Manuela d'Almeida.

In caz contrar, averea avea să rămână numai donei Manuela.

* * *

— E clar, d-le judecător, — șopti detectivul Delgado, la urechea magistratului, — printr'o împrejurare oarecare, dona Manuela d'Almeida, a cunoscut conținutul testamentului. Poate chiar bătrânul Diaz i l-a spus. Omorând pe Dick Randall, toată averea îi rămâne ei și va putea astfel să ia de bărbat pe amantul său!...

— Dona Manuela d'Almeida nu are nici un amant... Cred că e o bârfire a cucoanelor, care nu au altceva mai bun de făcut.

— Și dacă vă aduc dovada?

— Emit mandatul de arestare imediat împotriva donei Manuela d'Almeida.

XXVII
O PANDA.... ȘTIINȚIFICA

Seara se lăsase.

Detectivul Trevor Gex, împreună cu generalul și cei doi domni cavaleri, își continuară punerea în aplicare a planului dinainte stabilit.

Se suiră mai întâi în podul casei din strada Larangeiras 183, cumpărată de Gex, cu banii generalului, fiindcă era vecină cu casa lui Sse-Pong.

Detectivul luase cu el un clește de tăiat firele, cu mâner izolator. El eși pe acoperiș și cu o agilitate de pisică, trecu pe acoperișul vecinului. Se lăsă spre streașină și după câteva minute, reuși să tae unele fire electrice, de pe casa chinezului.

Apoi, trecură cu toții la telefonul derivat din firul telefonic al chinezului. In curând, lampa electrică se aprinse și detectivul prinse o convorbire dintre chinez și un instalator electrician. Gex tăiase firele luminei electrice și toată casa lui Pong era acum în întuneric. Chinezul cerea repede un instalator, care să-i repare firele.

La alt telefon, de data aceasta în legătură cu Centrala, Gex ceru și el pe acelaș instalator și contramandă cererea lui Sse-Pong, pe motivul că lumina s'a reaprins dela sine.

Apoi, se deghiză în mecanic, luă mai multe unelte și fire, ascunse în buzunar un microfon de dimensiuni foarte reduse și eși: se ducea în casa chinezului, ca să instaleze microfonul, sub pretextul că repară lumina electrică!

Generalul şi cei doi cavaleri îl aşteptară cu o îngrijorare sporindă.

— Dar este oare cavaleresc lucru ce facem? întrebă Cortez, fixând, cu unicul său ochiu, pe general. Să tragem cu urechea, să violăm secretul corespondenţei!... Acestea nu sunt acţiuni demne de noi. Propun să năvălim mai bine în casa chinezului, să-l provocăm la duel şi să salvăm viaţa prietenului nostru Gex, care poate e în primejdie în această clipă.

Cu mare greutate, invocând numele nefericitei dona Manuela d'Almeida, generalul putu să liniştiască aceste conştiinţi cavalereşti, ce aveau atât de ciudate scrupule.

Când Gex se întoarse, povesti cum a reuşit să instaleze microfonul în dosul unui calorifer, aducând firele pe sub covoare, până în odaia de fumat opiu, unde, fiind vecinic întuneric, legătura cu capetele firelor introduse prin zidul ce desparte cele două imobile, este invizibilă. Săvârşise toată această operaţie în timp ce în casă era întuneric şi Sse-Pong cu soţia sa luau masa la lumina lumânărilor. Apoi, legase firele de pe acoperiş, pe care le tăiase mai înainte şi se făcu iară lumină în casă.

Cei patru prieteni se încredinţară în cursul serei că microfonul funcţionează, şi, în biroul lui Gex, care părea o Centrală telefonică cu tot felul de receptoare şi căşti de radio, făcură de veghe pe rând, ascultând tot ce se vorbia în casa vecinului.

Trecuse de miezul nopţii şi nimic interesant nu putură să înregistreze. Afară, în stradă, câte unul din cavaleri pândea intrările şi eşirile din casa lui Sse-Pong şi veniau să anunţe pe detectiv, din când în când. Până atunci, intrară şi eşiră mai mulţi chinezi, dintre cari unul venise într'un somptuos automobil şi purta veştminte scumpe de mătase. Insuş Sse-Pong eşise în cadrul uşii, în întâmpinarea acestui musafir deosebit, în faţa căruia chinezii se prosternau, cu atitudini religioase...

XXVIII
O ARESTARE

Curentul opiniei publice devenia din ce în ce mai defavorabil donei Manuela d'Almeida. Ziarele învinovăţiau făţiş pe judecătorul de instrucţie, care ezita s'o aresteze. Dona Manuela nu mai putea eşi ziua din vilă, fiind ameninţată cu linşarea. Scandalul luase proporţii infernale.

Delgado pândia zi şi noapte orice intrare şi eşire din vila Manuelei d'Almeida. Situaţia judecătorului de instrucţie deveni dificilă. Severul *Governador* al ţării, ceru să i se raporteze în mod amănunţit faza în care se afla instrucţia.

Intr'o dimineaţă, deşi Duminecă, detectivul Delgado intră val-vârtej în cabinetul judecătorului:

— Am dovada vinovăţiei donei Manuela d'Almeida!... Azi noapte, asasina a eşit din vilă, s'a dus cu automobilul spre Botafogo şi afară din oraş, a avut o întâlnire cu un cavaler, care a venit călare. Am urmărit-o. N'am putut să disting figura cavalerului, care avea pălăria trasă pe ochi. Omul a descălicat şi o discuţie aprinsă a avut loc între el şi Manuela d'Almeida. Cavalerul a cuprins-o la un moment dat în braţe. Apoi, dona Manuela a fugit spre automobil şi călăreţul a dispărut în noapte.

— Nu l-ai urmărit?

— Ba da. După un colţ de stâncă însă, într'o pădure, cavalerul fu înconjurat de bandiţi.M'am dat jos din automobilul cu farurile stinse, în care-l urmăriam şi am încercat să-i dau ajutor. Dar bandiţii, — mi s'a părut că sunt chinezi — coolies, — s'au năpustit asupra mea şi m'au lăsat în nesimţire, legat de un pom.

Când şofeurul meu îşi pierdu răbdarea aşteptându-mă şi veni să mă caute, era prea târziu: bandiţii dispăruseră cu cavalerul răpit.

— N'ai auzit nimic din ce a vorbit dona Manuela d'Almeida cu acest cavaler?

— El îi făcea declaraţii înflăcărate de dragoste, o ruga, o ameninţa. I-a căzut în genunchi, iar ea părea sfârşită, abia şoptia şi nu i-am prins vorbele.

— Crezi că a fost Lopez sau Cortez?

— Cu siguranţă unul din ei; dar nu ştiu care anume.

Trei ordine de aducere se lansară: pentru dona Manuela d'Almeida, cavalerul Lopez Felippe d'Orihuela y Puerto Real, conte de Setubal şi cavalerul Cortez Miguel Henriquez de Figuiera y Campomajor.

* * *

Dona Manuela d'Almeida sosi îndată la tribunal, în maşina cu perdelele lăsate.

Cei doi cavaleri şi generalul Paul Bernard, nu putură fi găsiţi. Cu toate protestele donei Manuela, ei se mutaseră la hotel, căci don Alvarez le lăsase să înţeleagă că vara sa are nevoe de linişte absolută.

Dona Manuela d'Almeida fu introdusă în cabinetul judecătorului, care-i puse o întrebare bruscă:

— Doamnă, în cursul nopţii aţi avut o întâlnire. Cine a fost cavalerul cu care aţi avut idila? Don Lopez sau don Cortez?

Femeea tăcu, cu ochii măriţi de groază...

— Dona Manuela, tăcerea vă acuză. Spuneţi-mi adevărul; situaţia dv. va fi mult uşurată astfel...

Magistratul stărui.

Dona Manuela d'Almeida, cu o voce foarte slabă, şopti:

— Cu don Alvarez...

— Cu vărul dv.? E de necrezut!... Dar cu don Alvarez puteţi vorbi oricând acasă, la vila dv., e ruda dv. Dece o întâlnire romantică, în munţi?...

— El a vrut... Vila e plină de poliţişti... Suntem spionaţi...

— Şi ce a avut don Alvarez să vă comunice în taină?

După multe ezitări, ce părură magistratului tot atâtea pauze pentru găsirea unui răspuns ticluit, dona Manuela d'Almeida spuse că don Alvarez i-a cerut mâna de mai multe ori, ameninţând-o că, dacă-l va refuza, va lăsa să fie condamnată ca ucigaşă a lui Dick Randall.

Don Alvarez fu adus îndată. Confruntarea avu loc. Cu ochi de vultur, cu priviri ascuţite, el înfruntă pe dona Manuela, susţinând că vara sa aiurează, covârşită probabil de emoţii. Declară că n'a cerut niciodată mâna donei Manuela d'Almeida şi că n'a ameninţat-o cu nimic.

— Unde aţi petrecut seara şi noaptea de eri? îl întrebă magistratul.

— La Sse-Pong. Am luat masa la el şi am stat până spre ziuă.

Don Alvarez şi vara sa, fură invitaţi în camera vecină.

— Să vie Sse-Pong, imediat, porunci magistratul.

In câteva minute, chinezul fu adus.

— D-le Sse-Pong, îl întrebă judecătorul, unde v'aţi petrecut noaptea trecută?

— La mine acasă. Am avut o mică serată intimă.

— Ce invitaţi aţi avut?

— Wampoo, marele nostru preot, don Alvarez Domingos şi câţiva prieteni comuni.

— Don Alvarez a stat târziu la dv.?

— Da, aproape până în zori.

— Şi când a sosit la dv.?

— Inainte de masa de seară, pe care a luat-o la mine.

— Intre timp, a stat mereu în casa dv., sau s'a mai dus în oraş şi apoi s'a întors?

— Nu a eşit deloc din casa mea, de eri seară, până azi dimineaţă.

— Mulţumesc.

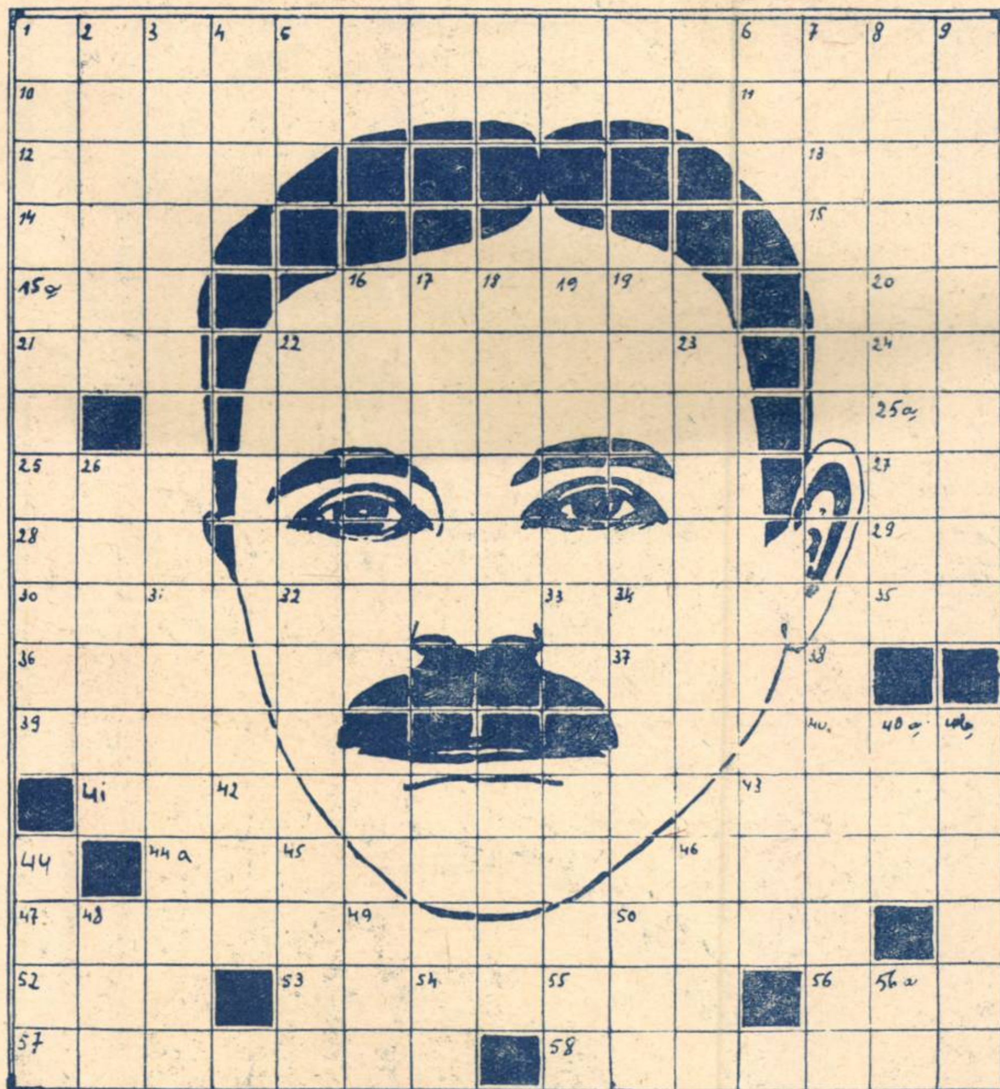
(Va urma)

TOATE JOCURILE DIN ACEST NUMĂR SUNT FĂCUTE DE D. LONNY POPP-VULCANA

Joc. No. 1 (cuvinte încrucişate). T. ARGHEZI.

(15 puncte)

Orizontal: 1) Publicaţie cotidiană dirijată de un mare poet român (3 cuv.). 10) Locaşe încântătoare. 11) Fiul lui Cambise. 12) Pedestru (Mold.). 13) Fizician german 1,87—1918). 14) Nume femeiesc. 15) Oameni foarte viteji (fig.). 16) **Caracter propriu** şi **distinctiv**. 20) Loc în Sudan (inv.). 21) Zeu egiptean. 15a.) Pronume. 22) **Spirit pornit la batjocură.** 24) Notă muzicală. 25) Prescurtare din **sfânt.** 25 a.) Vas (Mold.). 27) Două litere din **„geniu".** 28) Pronume. 29) Plantă. 30) Interj (Mold.). 32) Imbrăcăminte. 33) Subtil. 35) Pronume. 36) Paradis (fig.). 37) Ochiu de lanţ. 39) Adverb. 40) Trei litere din „Paradis". 41) Pronume. 43) Râu în vechea Italie. 44) Zahăr pisat. 46) Ins dintr'o seetă eretică din evul-mediu. 47) Tunică de ulan. 50) Anagramă dintr'un cuvânt sinonim cu **adiere** (poet). 52) Grabă. 53) **Celebru poet român.** 56) Torent (fig.). 57) Vorbă eşită din uz. 58) Bacteriolog francez.

VERTICAL: 1) Literatura în special românească. 2) Regiune în Palestina. 3) Mama lui Castor şi Pollux (mit). 4) Enache. 5) Pronume. 6) Unealtă. 7) A şterpeli (fig.). 8) Poezie de Arghezi. 9) Poezie de Arghezi. 16) Interj. 17) Literă grecească. 18) Interj. 19) Alifie (mold.). 19 a) Două litere din „Cuib". 23) Poetă greacă. 26) Călugăriţă spaniolă, celebră prin misticismul ei. 32) Personagiu fictiv. 34) Gust particular. 38) Poezie de Arghezi. 40 a) Poezie de Arghezi. 40 b) Poezie de Arghezi. 42) Mod de a-şi exprima cugetarea (fig). 43) Papagal (anagramă). 44) Geniul fiecărui poet. 45) Plantă. 46) Pom. 48) Pronume. 49) Dezolat (fig). 50 Utiliza. 54) Două litere din **„gem".** 55) Prepoziţie (inv.). 56 a). Posedă. 31) Critic luminat şi sever (fig.).

Joc No. 2 (Cuvinte potrivite)

(15 puncte)

— Se va potrivi în fiecare rând câte o poezie de a lui Arghezi — afară de rândul penultim, unde se va pune un **caz** — în aşa fel ca pătrăţelele însemnate în octogon, să dea numele unui mare poet român, iar cele însemnate în patrat, pe autorul acelor poezii.

Joc No. 3 (Anagramă).

(5 puncte)

— Sunt corabie şi sbor
Pe întinsul apelor.
— Insă dacă mă răstorn,
Intr'un bulgăre mă'ntorc!.

Joc No. 4 (Enigmă).

(5 puncte)

— O literă, în numele unui tribun roman, de aruncaţi,
In celebru poet englez îl transformaţi!....

* * *

Deslegările jocurilor se primesc la redacţie până la 10 Aprilie 1929. Fiecare joc acordă deslegătorului un număr oarecare de puncte. Cel care obţine numărul cel mai mare de puncte, prin deslegarea celui mai mare număr de jocuri, din numerile 10, 11, 12, 13 şi 14, va primi un premiu de 1000 lei. Premiul al douilea e de 500 lei; premiul al treilea 300 lei. Următorii şapte deslegători primesc câte un volum din operile autorilor renumiţi. Deasemenea vom publica numele tuturor deslegătorilor. Premiile se vor distribui la 20 Aprilie 1929

* * *

Tuturor deslegătorilor din **Capitală** le vom elibera gratuit câte un carnet de bonuri „Suchard" în valoare de 50 lei.

La cumpărăturile care se vor face la magazinele din Bucureşti ale fabricei de ciocolată „Suchard", se vor putea da drept bani, bonuri din carnetul pe care-l oferim.

Carnetele se vor elibera deslegătorilor, de îndată ce le vor apare numele în revistă.

* * *

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
Bucureşti, str. Sărindar 12
Telefon 306/67

PREŢUL ABONAMENTULUI

Pe un an	Lei 350
Pe o jumătate de an	„ 180
Pe trei luni	„ 95

PENTRU STRĂINĂTATE

Pentru America	„ 600
Pentru Cehoslovacia şi Jugoslavia	„ 500

Director redacţional
NIC. CONSTANTIN

REALITATEA ilustrată

Cele patru frumuseți clasificate al doilea, în concursul de frumusețe din București

Atelierele „Adevĕrul S. A."

REALITATEA ilustrată

ANUL III.— No. 13
23 Martie 1929

24 PAGINI
Apare Sâmbătă

„MISS ROMÂNIA" D-ra Magda Demetrescu, din Bucureşti

Cumpăna dreptăţii

Aţi văzut la cinematograf şi-aţi citit prin romane întâmplările acelea palpitante cu osândiţi la moarte cari totuş, în ultimul moment, scapă de glonte, de cuţit sau de ştreang deoarece în ultimul moment se constată că a fost la mijloc o eroare. Procurorul îi întinde mâna şi-i cere scuze, garda îi dă onorul, gloata care îl huiduise manifestează acum în cinstea lui şi nenorocitul care a văzut moartea în ochi priveşte buimăcit, cu tremurări spasmodice, nebun pe jumătate.

Zdravăn nu va mai fi. Dostoiewski a trecut şi el prin astfel de emoţii şi nu a mai putut să-şi revină cât a trăit.

Cazurile acestea s'au întâmplat, se ştie, nu numai în filmele şi în romanele de aventuri. Au fost înregistrate şi în realitate. După cum au fost înregistrate şi celelalte cazuri: constatarea inocenţei cu un minut prea târziu, adică după expedierea condamnatului pe nedrept, în lumea celor drepţi.

Războiul a cunoscut numeroase întâmplări dintr' acestea. Pe mormântului soldatului împuşcat sub învinuirea de trădare a fost înfiptă apoi o cruce şi pe cruce s'a scris c'a fost erou.

S'a petrecut recent, în legătură cu cele de mai sus, în Franţa, un caz interesant. Condamnatul la moarte, care îşi strigă însă într'una inocenţa şi a cărui inocenţă nu-i dovedită decât în clipa cea de pe urmă, prin intervenţia providenţială a cuiva, există încă şi poate fi întâlnit nu numai în pagini izvorîte dintr'o imaginaţie pasionată sau în scenarii realizate de regisori cari cunosc înclinarea publicului spre filmele dătătoare de emoţii brutale.

E vorba de-o femee acuzată că a gâtuit o copilă. A fost condamnată la moarte, — pedeapsa cea mai grea pentru o faptă a cărei cruzime nu putea invoca nici o circumstanţă atenuantă.

Dar femeia a strigat într'una că e nevinovată. Stăruinţa ei în a-şi clama nevinovăţia a lăsat indiferentă justiţia şi opinia publică.

In cele din urmă, totuş, strigătul ei, într'una repetat, a surprins.

Dacă femeia este nevinovată? s'au întrebat câteva conştiinţe, cu legitimă îngrijorare. Şi dacă justiţia a săvârşit cumva, cu bună credinţă, o grea, o monstruoasă eroare?

Intre timp, termenul executării se-apropia. Şi iată că, în preajma zilei când condamnata urma să fie dusă în faţa plutonului executoriu, se produce intervenţia unui cetăţean care declară că în ziua, la ora şi la locul crimei, a zărit un individ suspect, că e încredinţat de nevinovăţia femeei condamnate, că e încredinţat de culpabilitatea individului pe care justiţia nu-l cunoaşte, asupra căruia bănuelile nu au fost îndreptate.

Natural, s'a hotărît amânarea executării. Natural, depoziţia noului martor a emoţionat şi natural, cercetările justiţiei au pornit pe drumul indicat de martorul survenit în ora de pe urmă.

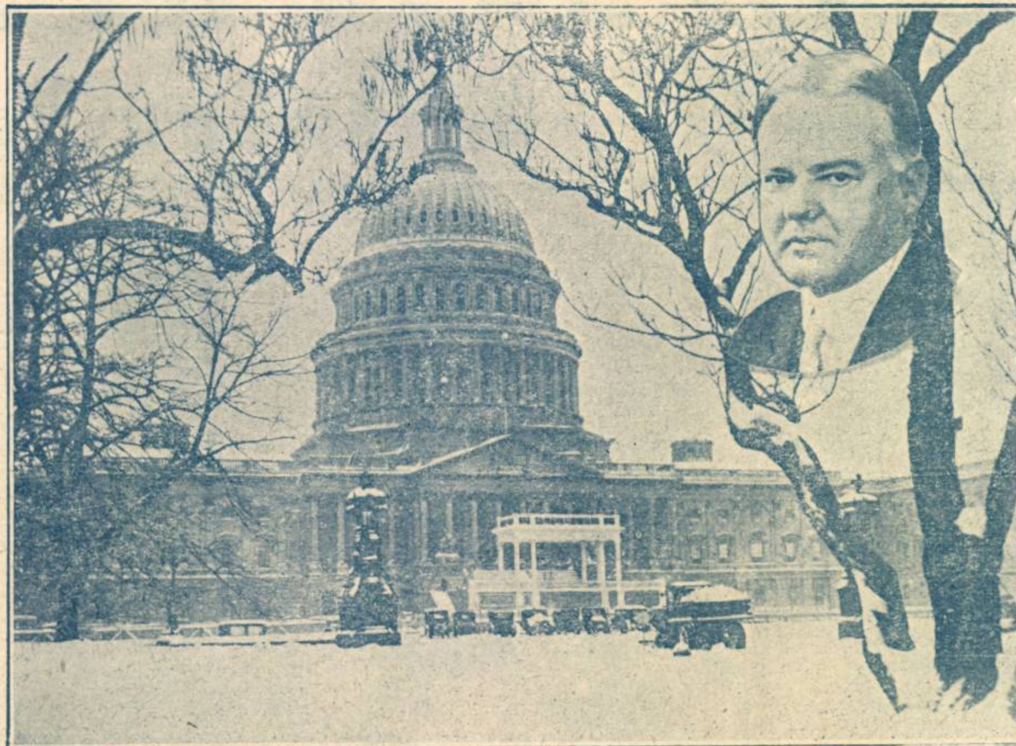
După toate probabilităţile, femeia a fost victima unei grave erori judiciare.

Dealtminteri, precum am mai spus, nu pentru întâia oară justiţia greşeşte. Cazurile sunt numeroase şi la noi şi aiurea, iar concluzia care se poate trage din examinarea întâmplării de acum, ca şi din examinarea celor anterioare, e aceea a prudenţei cu care trebuesc făcute anchetele şi cu care trebuesc date hotărârile justiţiei.

Căci e de preferat să scape de pedeapsă cinci culpabili, decât să fie pedepsit un singur suflet nevinovat.

ION PAS

Noul preşedinte al Statelor-Unite

„Casa Albă (reşedinţa preşedinţială din Washington) şi în medalion, d. HERBERT HOOVER, noul preşedinte al Statelor-Unite, a cărui instalare s'a făcut săptămâna trecută.

D-ra Magda Demetrescu a fost aleasă „Miss România"

— Nu mai am o fată, ci două!!" *a exclamat emoţionat d. dr. Alexandru Vaida Voevod, ministrul de interne, îmbrăţişând la serata dela „Cercul Militar", pe d-ra* Magda Demetrescu, *aleasă „Miss România".*

Magda Demetrescu. *Un poem plin de muzicalitate, un vis, o reverie, care te îmbată, te încântă, te adoarme.*

Frumoasă ca o zână din poveştile trecutului, ea poartă în ochi şi în păr caracteristica rasei noastre, negrul.

Guriţa mică şi roşie ca o cireaşă coaptă, un corp minunat, sculptat parcă, în cea mai fină marmoră, un picioruş micuţ şi nervos, braţe pline, de o albeaţă strălucitoare, iată admirabilele elemente, ce împodobesc pe aceea care va purta tricolorul frumuseţii române, peste Ocean, la concursul internaţional din Galveston.

Şi tinereţea, adorabila tinereţe, ce se răspândeşte din toată făptura şi din gesturile ei, i-a dat unul din principalele atouturi, care au dus-o la izbândă.

Când vorbeşte, cuvintele-i curg cristaline şi auditorul fermecat, pare că aude o simfonie de tonuri miraculoase.

Magda Demetrescu. *Un nume. O epocă şi un eveniment, căci ea va fi prima reprezentantă a frumuseţii naţionale româneşti, care va demonstra străinătăţii, că ţara românească are cele mai frumoase femei din lume.*

* * *

Un concurs? Nu!! Ci un mare eveniment pentru capitala ţării, cum şi pentru ţara întreagă.

O desfăşurare formidabilă de public, frumuseţe şi voe bună.

La orele 10 jumătate dimineaţa, juriul preliminar judecă noile înscrieri pentru concursul de după amiază.

La 11 jumătate, strada Sărindar până în Calea Victoriei, este o mare de capete, prin care cu greu ar putea răzbate cineva, făcând chiar uz de forţă.

Candidatele din provincie, şi-au primit eşarfele şi automobilele se înşiră în faţa palatului „Adevĕrul", de unde urmează să pornească cortegiul. La eşirea candidatelor, aglomeraţia devine fantastică. Este imposibil de răzbit la automobile şi numai forţa jandarmilor, permite cu mare greutate formarea cortegiului.

Calea Victoriei, dela „Cercul Militar" până după teatrul Naţional, pare un ocean agitat. Tot ceeace a avut Capitala mai select s'a revărsat în dimineaţa splendidă de primăvară, pe artera principală a Capitalei, ca să admire pe alesele ţării şi să le ureze izbândă pentru concursul de după amiază.

Automobilele sunt deschise forţat, mulţimea aclamă, frumuseţile României primesc felicitări şi cortegiul, compus din peste 60 automobile, — între care 24 maşini „De Soto Six", absolut noui, — înaintează cu foarte mare greutate. S'ar putea chiar calcula: un metru pe minut. Străzile Academiei, calea Victoriei şi şoseaua Kiseleff, sunt străbătute la pas în aclamaţiunile mulţimii.

Alcazar d'été. Masă comună pentru juriu şi candidate. Intrarea în salon se face cu cea mai mare greutate, din cauza publicului, care a massat scările. Salonul devine neîncăpător şi totuş serviciul merge minunat. Asistă întreg juriul, invitaţii legaţiunilor străine, precum şi d-nii consul general şi vice-consul al Americei. Un menu bogat este savurat, se ţin discursuri, aparatele fotografice şi cinematografice lucrează şi la orele 2 candidatele pornesc pe rând spre Salonul oficial, unde se va da bătălia decisivă.

* * *

Şoseaua geme de mulţime. Salonul oficial este inaccesibil pentru automobilele ce pătrund cu greutate extraordinară, prin mulţimea care aclamă ca în delir. Cordoane puternice de jandarmi opresc miile de oameni, cari au împânzit grădinele înconjurătoare.

Juriul este prezent. **D. Dr. Alexandru Vaida Voevod,** ministru de interne, care a patronat această alegere, a stat neclintit ca şi ceilalţi membri ai juriului, dela orele 2 până la 8 şi jumătate seara, împreună cu doamna şi d-ra şi a arătat cel mai mare interes, luând parte activă la hotărârea juriului.

După ce se aleg reprezentantele provinciilor şi ale Capitalei, sunt introduse împreună în faţa juriului, care renunţând după o justă apreciere la un număr, reţine pe ultimile cinci candidate: Magda Demetrescu, Nadeja Oculici de Kosariny, Maria Danacu, Ortansa Tănăseanu şi Tinella Stavrache.

Un ultim examen, al candidatelor, — care la cererea juriului au îmbrăcat tricouri de plajă, — are ca rezultat reţinerea pentru examenul definitiv, a d-relor Magda Demetrescu, Ortansa Tănăseanu şi Nadeja Oculici de Kosariny.

Deliberarea juriului, în ultima instanţă durează mai bine de o oră jumătate şi cu mare greutate se distinge prima şi cea mai frumoasă între frumoase, d-ra Magda Demetrescu în vârstă de 17 ani, care la comunicarea hotărârei leşină de emoţiune.

Readusă în simţiri, i se conferă titlul de „Miss România", precum şi eşarfa tricoloră brodată. Felicitată călduros de membrii juriului şi acoperită de flori, este fotografiată.

Mii de persoane înconjură Palatul Artelor. Toată lumea o cere insistent Poporul aclamă şi se îmbulzeşte la uşi şi ferestre, voind să le scoată pur şi simplu din loc, pentru a pătrunde în sanctuarul unde a fost consacrată frumuseţea reprezentativă a României.

Un automobil învălurat de flori, având drept acoperământ o splendidă coaroană din flori naturale, poartă pe aleasa României împreună cu suita ei, în triumf pe Calea Victoriei, în ovaţiunile delirante ale mulţimii, care a înconjurat automobilul. Din 50 în 50 de metri, maşina stopează. Fiecare vrea s'o vadă, fiecare vrea să-i atingă măcar rochia, fiecare îi cere insistent o floare din cele de care este inundată.

* * *

In splendidele saloane ale „Cercului Militar, a avut apoi loc serata în onoarea frumuseţilor României. Au participat mulţi membrii ai corpului diplomatic, d. Alexandru Vaida Voevod, ministru de interne, — care s'a fotografiat în grup cu candidatele, — corpul ofiţeresc din Capitală şi un public select, care a ţinut să cunoască frumuseţile României.

Serata s'a terminat la orele 3 dimineaţa, după ce s'a dansat tot timpul într'o atmosferă de caldă amiciţie şi admiraţie.

Punctul principal şi ţinta tuturor felicitărilor, a fost d-ra Magda Demetrescu îmbrăcată într'o splendidă toaletă de bal, arborând eşarfa tricoloră, cu care a fost distinsă.

Un succes al nostru, un succes al frumuseţii româneşti, un succes al ţării.

L. M.

Toate persoanele, care se vor abona la revista „Realitatea Ilustrată", în timpul dela 1 Aprilie până la 1 Mai, când aleasa noastră va pleca la Galveston, vor primi fotografia autografiată a d-rei Magda Demetrescu, „Miss România".

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
Bucureşti, str. Sărindar 12
Telefon 306/67

PREŢUL ABONAMENTULUI

Pe un an	Lei 350
Pe o jumătate de an	„ 180
Pe trei luni	„ 95

PENTRU STRĂINĂTATE

Pentru America	„ 600
Pentru Cehoslovacia şi Jugoslavia	„ 500

Director redacţional
NIC. CONSTANTIN

Câteva jurii judeţene ale concursului nostru de frumuseţe

JURIUL JUD. TÂRNAVA-MICA

JURIUL JUD. BIHOR

JURIUL JUD. TELEORMAN

JURIUL JUD. DÂMBOVIŢA

JURIUL JUD. ODORHEI

JURIUL JUD. DUROSTOR

Jud Rădăuţi (Buc.)

Irma Kriegsfeld

Ştefania Prodan

Gertrudde Haas

Jud Cernăuţi

Jud. C-lung (Buc)

Jetty Silberman

Mar Ghigortz

Etelka Pollak

Helene Pessate

H. Bartheiser

Aurelia Grigorian

La mijloc: prima aleasă.
In stânga: a doua.
la dreapta: a treia.

Jud. Tighina

Jud. Tulcea

Zina Bondureanu

Valentina Serbov

Sara Cusanscaia

Alexand Carp

Antica Rosianu

Sofia Marcu

Jud. Fălticeni

Hinda Gruparu

Tiţa Petrescu

Ecaterina Rusu

Candidate alese la concursurile judeţene din 3 şi 10 Martie crt.

Prin pustiurile africane

Explorări recente descoperă cea mai înapoiată rasă de oameni.

DISTINSUL profesor şi om de ştiinţă englez, *C. Ernest Cadle*, s'a întors de curând, împreună cu doctorul W. I. *Cameron* dintr'o expediţie de explorare din cele mai primejdioase, dar bogată î în rezultate. Anume, au reuşit să pătrundă într'o regiune sălbatică a Africei unde până acum n'a intrat om civilizat. Şi aci au dat peste nişte sălbatici, cari ar putea fi socotiţi drept cele mai înapoiate fiinţe omeneşti, cunoscute până astăzi cercetătorilor ştiinţifici.

Descoperirea s'a făcut în deşertul numit *Kalahari*, o parte sălbatică din sudwestul Africei, până atunci nepătrunsă. Exploratorii au găsit aci sălbatici cari duceau o viaţă ce nu se deosebia prea mult de aceea a animalelor din jurul lor. Multe din fiarele pustiului au o adevărată predilecţie să răpună aceste fiinţe omeneşti, care la rândul lor vânează animale mai mici, pentru procurarea hranei de toate zilele.

Sălbaticii aceştia îşi trăesc viaţa întocmai cum şi-o trăiau şi strămoşii noştri din epoca de piatră.

După câte au constatat exploratorii, oamenii din acea parte a pământului n'au învăţat nimic nou în decursul a mii, sau poate milioane de ani. Ei continuă să-şi producă focul prin scânteile care scapără la ciocnirea pietrelor; n'au case şi nici altfel de căminuri, nu posedă lucruri personale, în afară de săgeţi şi arcuri. Duc o viaţă sexuală asemănătoare păsărilor: după oarecare timp, bărbaţii nu mai dau nici un fel de atenţie soţiilor şi copiilor.

Aceste creaturi primitive au în schimb pântece foarte desvoltate. Problema procurării alimentelor este atât de nesigură, încât sălbaticii aceştia umblă zile dearândul fără să găsească ceva de mâncare, sau de abia apucă vreo fărâmă. Când izbutesc însă să pună mâna pe vreo pradă, mănâncă deodată atâta încât să fie sătui pe patru cinci zile. Singurul loc pentru provizii alimentare le e însăş stomacul şi din această pricină, pântecele li se dilată într'o măsură extraordinară.

Ştiind că toate animalele lasă urme de picioare pe acolo pe unde trec, sălbaticii din Kalahari au venit pe unde au rămas urmele roţilor dela automobilele exploratorilor şi au dat semne de mare uimire, neputând să-şi dea seama de ce fel de animal necunoscut ar putea fi vorba. Probabil că la sfârşit au conchis că a fost, negreşit, vre-un şarpe imens care s'a târît prin acele locuri.

Expediţia despre care vorbim este a doua întreprinsă de profesorul Cadle, prin aceleaşi locuri. Intâia a avut loc acum vreo cinci ani, sub auspiciile Museului Denver din Londra — şi avea drept ţintă obţinerea de date ethnografice, pentru acest muzeu.

Descriind rezultatele recentei sale expediţii, eminentul profesor spune:

„Am sosit la Cape-Town în Iunie şi am pornit-o cu două camioane mari, special amenajate pentru drumuri în deşert. După două săptămâni de călătorie am isbutit să pătrundem în deşertul Kalahari prin răsărit şi am înaintat apoi vreo 200 de mile în interior.

„Pe lângă abundente provizii alimentare, aveam cu noi şi un mare număr de aparate ştiinţifice şi fotografice, necesare atingerii scopului ce urmăriam. La drum şi în deşert, portul nostru se reducea la o pereche de pantaloni, o cămaşă kaki şi cizme înalte — aceste din urmă pentru protejare faţă de şerpii numeroşi cari mişunau pe acolo. Pe lângă revolvere luarăm şi puşti grele, automate, foarte necesare în cazurile de mari primejdii, adică atunci când am fi de pildă atacaţi de lei, sau de alte fiare.

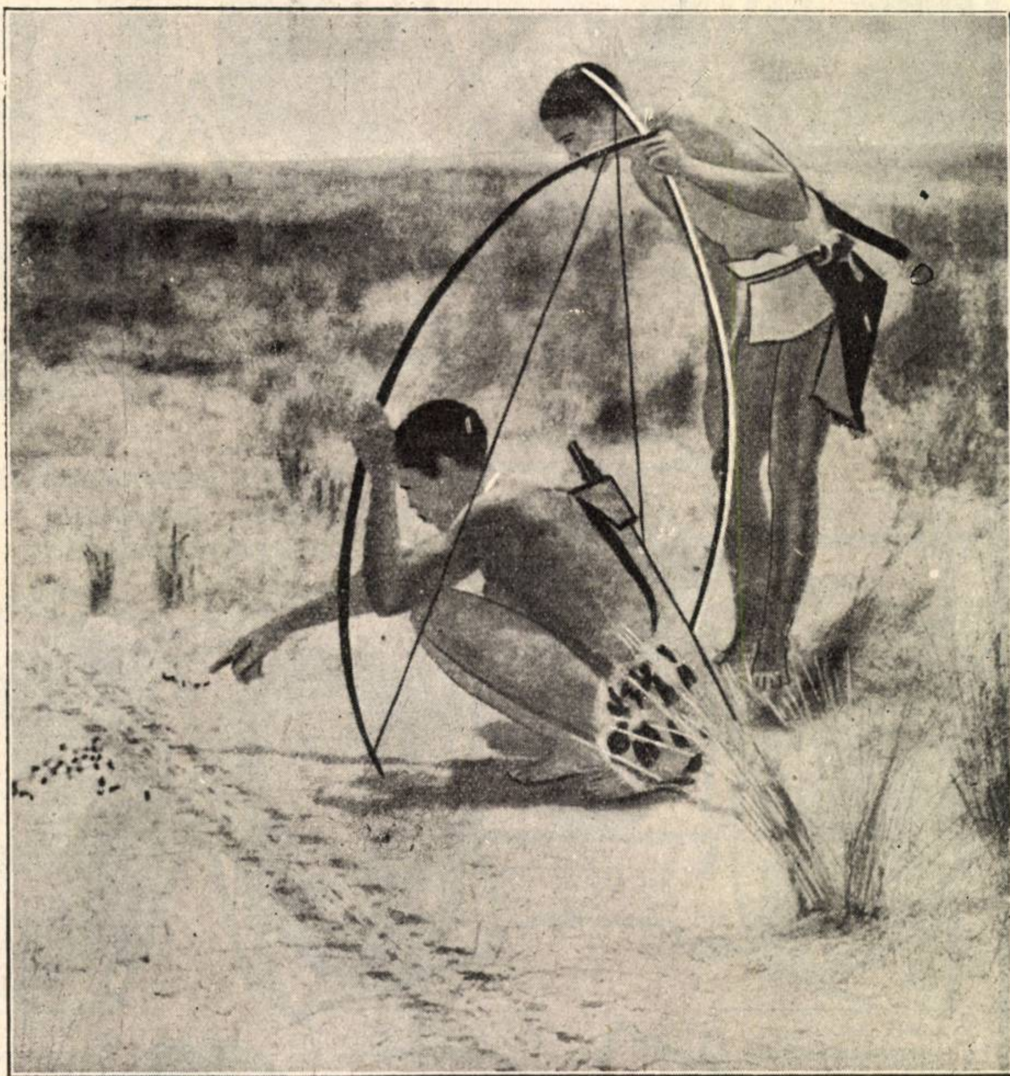
„Deşertul Kalahari se 'ntinde dela nordul râului *Orange* până la lacul *Ngami* şi se leagă la apus de *Africa sudwestică* iar la răsărit de *Mafeking*. Pornind dela *Serowe*, din ţinutul numit *Bechuanaland*, în drumul nostru spre lacul Ngami, am fost repede nevoiţi să facem cale întoarsă, pentrucă am dat peste mlaştinile întinse pe care nici un fel de vehicul nu poate umbla. A trebuit deci să mergem în direcţie nordică, ţinând mereu la răsăritul deşertului, şi căutând, cu mari greutăţi, un drum lipsit de dune. In felul acesta am reuşit să intrăm în patria sălbaticilor, pe cari i-am botezat „buşmani".

„Unii dintre aceşti buşmani s'au amestecat cu negrii din Bechuanaland şi aceasta a avut unicul rezultat că vorbiau ambele limbi. Am putut lua cu noi pe câţiva dintre aceşti „savanţi" ai Africei cari ne-au servit drept tălmaci. Dacă am fi mers numai noi cei albi, e sigur că n'am fi văzut niciodată pe buşmani — şi chiar dacă am fi dat de ei, puteam cu uşurinţă să fim ucişi, fiindcă sălbaticii aceştia au mare teamă de albi şi le arată de aceea o ostilitate înverşunată. Iar pe deasupra, buşmanul consideră duşman pe oricine-i încalcă domeniul.

„In Africa se pot găsi intacte toate stările din civilizaţia omenirii, care au existat vreodată în istorie. Buşmanul — continuă profesorul Cadle — aparţine ultimei trepte, sau mai bine zis, poate fi considerat drept cea mai înapoiată fiinţă omenească. E un simplu vânător, fără moşii, fără agricultură, şi care trăeşte numai din ceeace-i oferă natura.

„Vânătorii sălbatici — se ştie — au reuşit, în mod treptat, să domesticească unele animale. Cel dintâi a fost câinele şi era învăţat să-şi ajute stăpânul. Câinele buşmanului nu latră, ci e tăcut, tot aşa ca şi stăpânul său, tot aşa ca şi Africa, peste care domneşte o linişte de mormânt.

„Atâta cât am putut noi descoperi, buşmanul n'a fost văzut să locuiască în vre-o colibă. Tot ceeace construesc aceşti sălbatici este un fel de apărătoare împotriva vântului, din crengi şi frunze. Mulţi locuesc în gropi, pe care le sapă în adâncime, sau le lărgesc, iar alţii se mulţumesc să stea sub pomi".

Negrii din Kalahari cercetând cu uimire urma lăsată de roţile autocamioanelor. Nu se pot dumiri asupra animalului necunoscut care a trecut pe acolo

„Hrănirea sa depinzând de vânat — explică profesorul Cadle — buşmanul umblă flămând uneori zile dearândul, pentruca să-şi ia revanşa atunci când dă de o pradă. Mi s'a spus că cinci buşmani sunt în stare să mănânce într'o singură noapte toată carnea unei zebre care cântăreşte 200—250 kilograme. Cred că cifrele sunt exagerate şi totuşi am avut eu însumi ocazia să-i văd la mâncare. După ce mănâncă un şir de zile dearândul, buşmanii se 'ntind pe jos ca şerpii şi dorm.

„Abdomenul buşmanului obţine astfel o mare putere de dilatare şi e foarte uşor

sà se vază cum şi intestinele sunt umflate. Când sunt nevoiţi să suporte foamea, abdomenul şi intestinele se desumflă.

„Viaţa acestor oameni e atât de asemănătoare cu aceea a animalelor din jurul lor.

O femeie mai în vârstă din deşertul Kalahari. Se poate observa pântecele umflat pe care natura îl potriveşte după trebuinţele periodice

încât şi în chestiuni sexuale şi de maternitate nu prea am văzut deosebiri. Astfel la ei copilaşii nu sunt alăptaţi în cursul în-

Doi vânători buşmani deghizaţi cu capul şi pielea unei antilope a deşertului. In timpul mersului sălbaticii îşi ascund capetele în blana animalului

tâiului an de existenţă, ci timp de şapte sau opt ani în şir. Dacă ar fi fost altfel, cota morţilor ar fi însumat cifre fantastice,

Un buşman se ascunde în penele şi capul unei pasări ca să înşele vigilenţa animalelor pe care vrea să le vâneze

date fiind alimentele rudimentare care stau la îndemâna mamelor.

„Se întâmplă deseori ca în timpul acestei lungi perioade de alăptare să nască un al doilea copil. Dacă mama nu are lapte suficient şi pentru îndestularea noului copil atunci — fără emoţie — dânsa ia şi apasă capul acestuia de nisip până când moare. In urmă, aruncă trupul copilaşului în drum şi hienele au grijă de rest..

„Când, de pildă, un convoi de sălbatici e în drum şi o femeie trebuie să nască, aceasta se opreşte la o parte şi în scurt timp o mică fiinţă vede lumina zilei. Femeia se ridică, îşi pune odrasla în desaga dela spate şi o ia la picior, ca să ajungă convoiul.

Tatăl nu dă nici un fel de atenţie copilului. Asta nu-i treabă care să-l privească. In realitate, este foarte rar pe lângă soţie. Dânsa îşi trăeşte o viaţă aparte cu copii, iar dânsul la fel. Viaţa familiară e marcată prin aceea că rudimentarele lor construcţii se găsesc apropiate, lângă focurile pe cari le fac spre apărare, faţă de animalele sălbatice. Soţul doarme lângă focul său, iar soţia lângă al ei.

„Trăind numai din vânat, buşmanii şi-au insuşit oarecari calităţi şi oarecare dibăcie. Dânşii sunt atât de tăcuţi în mişcări, încât se pot apropia de un animal pe nesimţite — pe la spate — şi să-i împlânte o săgeată cu vârful otrăvit. Otrava şi-o fabrică dânşii dintr'un extract vegetal, amestecat cu venin de şarpe. Deşi muşchii inimii animalului înţepat sunt paralizaţi de îndată de această puternică otravă, totuş valoarea cărnii — ca hrană — nu e cu nimic ştirbită.

„Când însă, buşmanul nu-şi poate ajunge ţinta în felul acesta, recurge la un interesant mijloc de deghizare. Ia de pildă capul unei fiare şi blana acesteia şi o îmbracă doi inşi. Astfel mascaţi merg de se amestecă printre animale, fără ca să trezească la acestea, cea mai mică bănuială. Când se găsesc în apropiere de prada dorită, bărbatul din frunte se lasă jos în iarbă, iar celălalt din urmă — înarmat cu arc şi săgeţi — atacă. Alte dăţi, buşmanul se deghizează cu capul şi penele vreunei păsări, aşa cum se vede în fotografiile reproduse.

„Noi am încercat otrava asupra unui porc din Guinea. Dându-i-o s'o mănânce, n'am constatat nici un fel de rezultat, dar când i-am injectat-o în sânge porcul a murit după câteva minute.

Unele dintre animalele mari, rănite de către buşmani, nu mor de îndată, ci după un răstimp de o zi sau chiar două. In cazul acesta, sălbaticul îşi urmăreşte prada pas cu pas, până ce o vede lungită şi moartă.

Şi totuş buşmanul nu se bazează numai pe propriile-i puteri pentru găsirea hranei. Dânsul nu ştie de pildă, ce-i mândria atunci când dă peste resturile ospăţului unui leu de pildă.

Noaptea când doarme — are un somn foarte uşor — şi aude răgetul unui leu

Apropiindu-se de animal, bărbatul din frunte se afundă în iarbă pe când celălalt trage cu săgeata otrăvită

în depărtare, răget pe care-l cunoaşte că înseamnă „pradă", — se scoală şi aruncă în acea direcţie o săgeată sau o bucată de lemn. Mai târziu va şti în ce parte să se ducă după semn — ca să se ospăteze de-a gata.

„Buşmanul bea numai apă şi este astfel unul dintre rarele specimene omeneşti care n'au învăţat încă să fermenteze materii vegetale, prefăcându-le în *„apă de foc"*.

...Dar eminenţii exploratori s'au întors cu o sumă de observaţii şi studii amănunţite, care ar fi imposibil de enumărat în cadrul unui articol. Ne-am mulţumit să punem sub ochii cititorilor noştri numai unele amănunte mai caracteristice, rezervându-ne dreptul de a mai vorbi şi altă dată despre o rasă din care au purces probabil şi strămoşii noştrii.

(Din englezeşte de N. L. R.)

Minunata poveste a vieții mele

de Pola Negri, principesă Mdivani.

CAPITOLUL II.

FUGA NOCTURNĂ DINTR'UN CASTEL

Continuând cu povestirea palpitantă a vieții sale, Pola Negri descrie acum un capitol extraordinar din existența sa: acel al primei sale căsătorii și al divorțului ei.

DOUĂ mii de înfometați, urlând la porțile atelierelor noastre, cereau lucru, amenințând cu distrugerea dacă nu li se dădea. Aceasta era situațiunea într'o zi, când eram în toiul producțiunei filmului **„Du-Barry"**, acel care a făcut reputația mea.

Lubitsch conducea.

Marele actor Emil Jannings juca lângă mine rolul lui Ludovic al XV, în timp ce eu reprezentam pe celebra d-nă Du-Barry. Un critic dramatic atrăsese atențiunea direcțiunii Ufei, asupra persoanei mele, oferindu-mi astfel norocul de a face proba. „Du-Barry" este un rol pe care l-am iubit și în momentele libere nu făceam decât să citesc opere care consacrau și care reaminteau coloritul viu dela curtea franceză.

ZILE INTUNECATE

La acea epocă, totul era contra noastră. Filmul fu început în timpul zilelor sumbre ale revoluției germane, de care am vorbit în articolul meu precedent. Și producțiunea fu aproape oprită de obstacolele și dificultățile, care păreau imposibil de învins. Materialele lipsiau, nu se găsiau lucrătorii cari ne trebuiau și când găsiam, erau greu de condus. Insfârșit, situația politică era atât de încordată, că un conflict armat putea să izbucniască dintr'un moment în altul.

Lubitsch angajase vreo mie de figuranți pentru una din numeroasele scene de ansamblu din film. Sgomotul care era în ateliere când se lucrau aceste scene, se răspândia și la ceilalți și în loc de o mie de figuranți angajați, aveau peste două mii de înfometați, cari cereau lucru și asediau porțile noastre.

O CURTEZANĂ NEVINOVATĂ

Scenele sentimentale, care se desfășurau în timpul fotografierei spectacolelor de ansamblu, mi-au rămas întipărite în minte. Mulți din figuranți erau atât de slăbiți, încât cădeau la pământ epuizați, prin toate colțurile atelierului. Șomajul atinsese culmea la Berlin și acești nenorociți nu mâncaseră probabil de mai multe zile.

In timp ce se filma la „Ufa", noi mergeam adesea la Sans-Souci, castelul lui Frederic cel Mare la Postdam, pentru a face scenele dela... Versailles. Guvernul pusese castelul și dependințele, la dispoziția noastră pentru 15 zile.

Locuiam într'unul din cele mai bune hoteluri din Berlin și mă îmbrăcam zilnic în camera mea pentru a mă duce apoi, cu o trăsură deschisă la palat, spre a juca scenele din rolul meu.

Mai mulți artiști făceau ca și mine, spre marea emoție a populației. Intr'o dimineață, tocmai când vroiam să mă urc în trăsură, cu toată splendoarea toaletei mele și a perucei mele a la Du-Barry, o femeie din mulțime strigă:

— „Uitați-vă! Impărăteasa!"

Nimic nu putu s'o convingă de contrariu. Eforturile mele fură zadarnice. Zgomotul acestui incident, se răspândi ca fulgerul și colegii și prietenii mei, își băteau joc de mine făcându-mi plecăciuni și vorbindu-mi ca supuși, ca și când ar fi fost în prezența unui suveran.

Trupa noastră, cu costumele și accesoriile sale variate, transforma palatul Sans Souci în ceva asemănător spectacolului care trebuie să fi fost aici, când Frederi cel Mare primi pe Voltaire.

Era ceva nenatural, în această fantasmagorie; sunt foarte impresionabilă și adesea

In „Puterea banilor"

mi se părea că fantomele vechilor curtezani, rătăciau prin aceste locuri, uitându-se cu mirare la invazia modernă a invențiunilor miraculoase.

Amintirile mele despre acest film, sunt din cele mai bune. Rolul pe care l'am jucat în filmul **„Du-Barry"**, nu suferă comparație.

Eram surmenați de lucru, dar Lubitsch, directorul, știa să ne înveselească, căci este un farsor incorigibil.

O GLUMĂ PROASTĂ

Afacerea se petrecu într'o seară, după o zi obositoare, la Sans-Souci.

Jannings se îmbrăcase și tocmai voia să plece, când Lubitsch îl rugă să se îmbrace pentru a reface o mică parte din rolul său.

Gentil ca totdeauna, Jannings acceptă și începu să se îmbrace cu sutele sale de accesorii, cu care reprezinta personalitatea regelui Ludovic al XV.

După ce-și aranjă și peruca, îl urmă pe Lubitsch într'un colț al atelierului unde era așezat pe jos un sicriu, pentru o altă scenă.

Supunându-se instrucțiunilor pe care le primi, Jannings se întinse în sicriu și cu toată greutatea formelor sale rubiconde. Dar, în timp ce dădea ordine fotografilor, Lubitsch îi puse capacul.

Recomandă lui Jannings să nu răsufle, în timp ce se va filma, și făcu semn trupei să se departeze, în timp ce el rămase acolo surâzând.

Emil stătu câteva minute, ceeace trebui să fie un enorm efort fizic pentru el, căci nu putea avea aer în cosciug. In sfârșit, cu un urlet „mă'nnec", el aruncă capacul sicriului și apăru negru și abia răsuflând.

Nu-i trebui decât câteva secunde, pentru a înțelege gluma.

Atunci izbucni furios. A urlat și a înjurat cât a putut și a doua zi refuză să lucreze, oprind prin aceasta și pe ceilalți artiști. Furios și umilit, el fu certat cu Lubitsch timp de 15 zile.

Când filmul „Du-Barry" a fost proectat pentru prima dată la Berlin critica îl aclamă ca pe unul din cele mai frumoase filme.

După această perioadă de lucru intens, urmară vacanțe scurte pe care le-am petrecut la Varșovia, capitala unei Polonii însfârșit libere, patria iubită pentru care tatăl meu murise când eram copilă.

UN ROL INTERESANT

Când mă întorsei la Berlin, se turna filmul **„Sumurun"**, după drama în care am jucat rolul principal la Varșovia și Berlin.

Lubitsch făcea pe ghebosul și în consecință când lucra, trebuia să-l conduc în rolul său. Aceasta îmi plăcu enorm de mult. Rolul meu de sclavă a fatalității îmi convenia, căci îl jucasem de nenumărate ori pe scenă. Cu toate acestea, în timpul executării acestui film, îmi dădui seama cât de limitate sunt posibilitățile teatrale, comparativ cu cinematograful. Acest film n'a fost aclamat ca „d-na Du-Barry"; avu totuș un frumos succes în Germania și în Statele-Unite, unde i-au dat titlul „Noapte arabă".

Era un film mai mult artistic, decât popular.
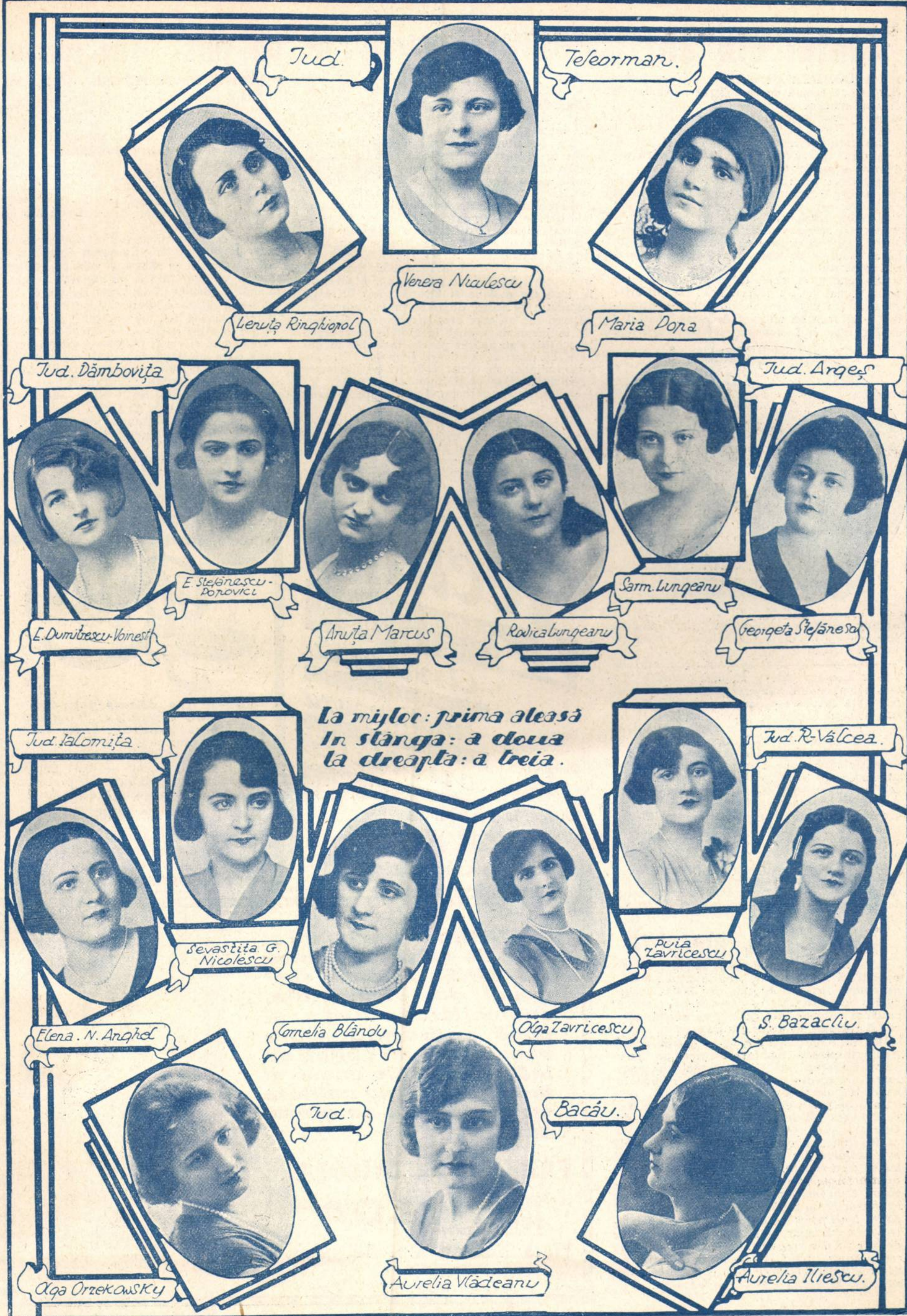
Și acum, o spovedanie:

In timpul cât am lucrat în filmele **„Du-Barry"** și **„Sumurun"**, făcui cunoștință și mă logodii cu primul meu bărbat, contele Dombski, un compatriot care avea o avere frumoasă.

Soarta a vrut însă, ca unirea noastră să fie nefericită.

Iubiam atât de mult pe mama, încât la toate ocaziile, plecam dela Berlin la Varșovia ca s'o văd.

Odată, întorcându-mă din călătorie, am fost reținută la frontieră, la punctul Sosnovice de grănicerii polonezi, cu toate că pașaportul meu era în regulă. Am fost supusă unui tratament atât de mizerabil, încât amintirea lui mă face să mă cutremur și acum de indignare. Fusesem prevenită de pericolele acestor călătorii și mă așteptam totdeauna la dificultăți cu autoritățile germane, cauzate de sentimentele care le nutriau germanii pentru polonezi.

Candidate alese la concursurile județene din 3 și 10 Martie crt.

Statui din unt

LA LONDRA s'a înființat de curând o nouă școală de sculptură, concurând în dreaptă măsură la interesul pe care publicul englez îl arată școlilor futuriste sau impresioniste.

Devotații școlii care ia acum ființă, își zic — și cu drept cuvânt — „untiști", fiindcă medium-ul artei lor este untul.

Inspirația întrebuințării untului ca material pentru sculptură, a venit dela o recentă expoziție, care a avut loc la galeriile din New-York, unde s'au expus un mare număr de lucrări statuare din... săpun. Unele dintre acestea au fost declarate drept lucrări de artă pură, cu toate că erau făcute dintr'un material neobișnuit.

La Londra, un sculptor sărăcăcios a mers pe la băcani și le-a propus să le facă diferite statuete din unt, pentru împodobirea vitrinelor — și încă pe un preț de nimic. Astfel a căpătat mai multe comenzi, iar trecătorii i-au

admirat lucrările. Comenzile s'au inmulțit și foarte repede statuetele sale din unt se găsiau prin toată Londra.

La târgul din Wembley, insuș prințul de Galles a expus câteva minunate modele din unt, reprezentând subiecte canadiene. Această tacită aprobare a nouei arte, a însemnat sancționarea socială și atunci sculptori cu renume au început și ei — mai mult din glumă — să facă statuete din unt.

Și astfel se ajunse la o expoziție, care s'a ținut de curând la „Olympia". Managerii expoziției, care s'a organizat într'un spirit industrial, au oferit 1000 lire sterline pentru cea mai bună lucrare în unt. Au participat sculptori profesioniști și amatori din întreaga Anglie. Premiul a fost câștigat de *John Hargrowe*, cu statueta sa, întitulată „*Prosperitate*".

Criticii de artă au decretat „*Prosperitatea*" drept lucrare de artă superioară, deși era fatal ca să se... topiască, de îndată ce expoziția se va închide și i se va ridica baza de ghiață.

R.

Reclamă..... macabră

Când ne lovește un doliu în familie, suntem nevoiți să recurgem la oficiile unui serviciu de pompe funebre. In cele mai multe cazuri, cioclii — asemănători corbilor — „miros" prada și aproape încă înainte ca mortul să-și fi dat sufletul, ne pomenim cu ei.

Dar în America lucrurile se petrec altfel. Acolo totul este înainte de orice, un „busines" (afacere) care are de luptat cu concurența. De-aceea, antreprenorii de pompe funebre trebuiesc să-și facă reclamă.

Iată, de pildă, cum își face reclamă d. Neil F. Sulivan, „director de pompe funebre" din Detroit:

„Prietinul și cunoscutul UNDERTAKER al românilor din Detroit. Vă servesc de 18 ani în mod conștiincios și cinstit pe toți. Am oficiul în casa mea proprie, așa că nu plătesc chirie. Sunt înbalsamator licențiat, înbalsamez eu singur și nu plătesc la alți pentru inbalsamare. Nu împărțesc cu nimeni câștigul, pentru acea mă mulțumesc cu un câștig mai mic decât alții. Nu trebue să fii deștept ca să înțelegi de ce eu pot să înmormântez mai eftin decât alți Undertaker. Se explică mai sus. Adresați-vă deci cu toată încrederea".

Merci!

Perceptori mâncați de canibali

DESIGUR că perceptorii nu sunt simpatizați în majoritatea țărilor civilizate din întreaga lume.

Dar în interiorul *Nouei Guinee* olandeze, sunt cu desăvârșire neplăcuți. Se găsesc pe acolo câteva triburi *Pengasine* care mai obișnuesc să se dea la carne de om din când în când.

Guvernul olandez a fost nevoit să ia măsuri hotărîtoare pentru desobișnuirea lor de această calamitate. Olandezii se simțiau chiar mândri, că au reușit să desbare pe Pengasini de canibalism.

Recent, au sosit la Pengasin mai mulți perceptori, însoțiți de poliție, cu intențiunea să încaseze a doua zi birurile dela întreaga populație de acolo. Chiar în timpul nopții însă, avu loc un atac prin surprindere. Cârduri de indigeni au asediat locuințele perceptorilor. Albii s'au apărat pe cât le-a stat în putere, cu puști și revolvere și granate. Numeroși indigeni au căzut doborîți de gloanțele civilizației. Dar când lupta s'a terminat, întregul grup de perceptori și polițiști erau morți.

Imediat după măcel, corpurile albilor au fost împărțite între triburile diverse, care au luat parte la luptă și s'au aprins focurile sacre. S'a orânduit un mare festin unde carnea perceptorilor a constituit „delicatesa" banchetului.

Un curs — nu concurs

PENTRU TOATE FETELE FRUMOASE

Dorind a satisface mulțimea de cereri, Academia de croitorie aranjează pentru după Paște, UN CURS RAPID SPECIAL, ca elevele să poată termina chiar în această serie, **pentru examenul din Iunie.**

Iată programul de urmat al acestor cursuri: Toate elevele doritoare de a urma un curs de croitorie de damă sau lingerie, să sosiască la București pe ziua de 7 Aprilie c. făcându-ne cunoscut însă aceasta din vreme.

In gara de Nord, le vor eși spre întâmpinare elevele noastre. **Ca semn de recunoaștere între cele ce sosesc și cele ce așteaptă, fiecare va ține rulată, cu coperta în afară, în mână, revista „Realitatea Ilustrată".**
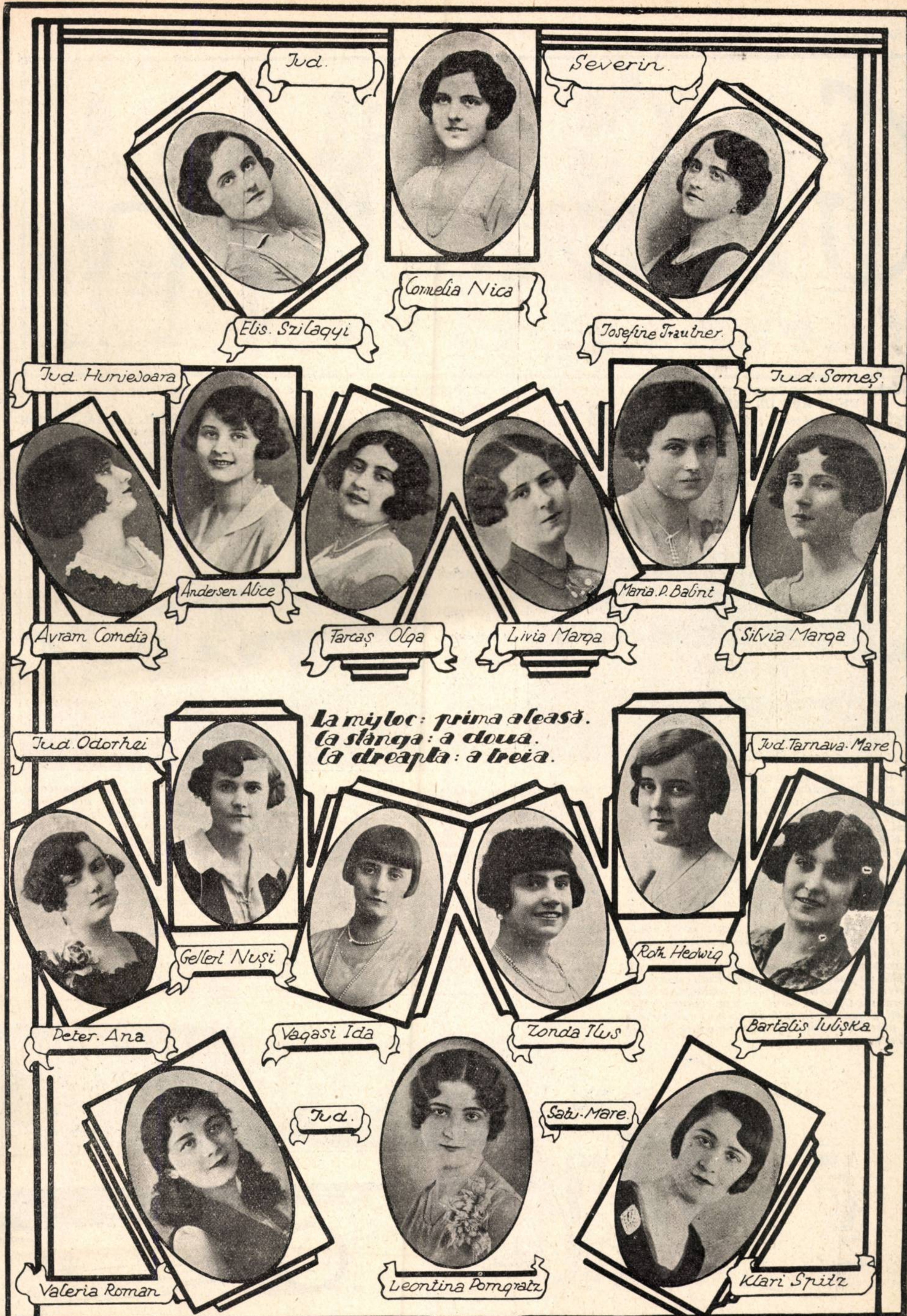
Cele ce doresc a plăti mai puțin la gazdă, să binevoiască a-și lua cu sine 2 cearceafuri de pat, o mică pernă și o pătură de învelit.

In aceiași zi vor fi plasate la gazdă fiecare după cum dorește a face lux sau economie.

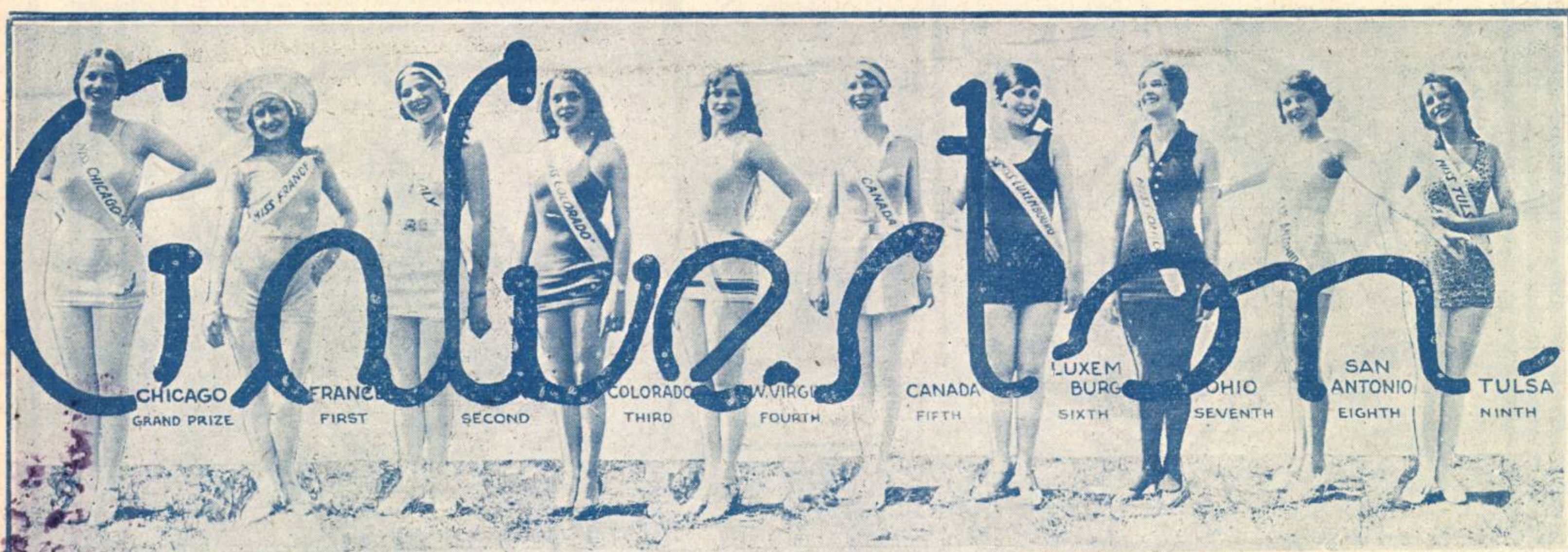
Cursurile vor începe pe ziua de 8 Aprilie și va dura 9 săptămâni. Cursurile de probe vor începe pe ziua de 10 Iunie, **iar examenele vor avea loc la 23 Iunie.**

In lunile Iulie și August Școala va fi închisă până la 1 Septembrie când se va redeschide din nou.

Pentru ori ce lămuriri detailate a cere informațiuni domnului **D. Theodorescu,** profesor, **director al Academiei Române de croitorie, București, strada Halelor 7.**

Candidate alese la concursurile județene din 3 și 10 Martie crt.

O INSULĂ DIN POVEŞTI, IN MIJLOCUL UNOR APE DE SMARALD

SUPERBA *bijuterie a Statelor-Unite, unde primăvara zâmbeşte şi nu se îndură a-i părăsi niciodată coastele, minunatul Galveston care va adăposti in curând pe cea mai frumoasă fiică a patriei noastre, are în trecutul lui, numeroase legende.*

Descoperită în 1812 de exploratorul Jean Lafitte — *care îşi făcu o intrare triumfală cu mica lui escadră de cinci corăbii in portul natural al Galvestonului, — insula deveni proprietatea Statelor-Unite şi una din cele mai mari podoabe ale lor.*

Numită şi „Insula Comoarei", — deoarece ani de zile s'a crezut că piraţii au ascuns in ea o comoară nepreţuită, Galveston, de şi nu a dat la ivială celor ce i-au săpat pământul cu speranţa în suflet, nici o ladă cu perle sau diamante, îşi merită totuş cu prisosinţă numele.

Comoară prin ea însăş, insula are o plaje în întindere de 32 de mile, semănată cu un nisip de aur, acoperită de un cer de safir şi turcoaze, o mare în care se rostogolesc miriade de peşti, care de care mai frumoşi. In privinţa aceasta, bodegile, restaurantele şi berăriile Galvestonului, — unde bucătari speciali pregătesc în mii de chipuri crustaceele şi peştii Oceanului, — sunt renumite in toată America.

UN PARADIS AL FIICELOR EVEI

BUCURANDU-SE *de o climă asemănătoare aceleia din Nissa şi Monte-Carlo, insula fermecată cu aleele ei de palmieri şi oleandri parfumaţi, nu cunoaşte nici îngheţul, nici şuerul crivăţului iarna, nici căldurile tropicale ale lunilor de vară.*

Pe nisipul ei de aur, răsar, dorm sau sburdă în bătaia zefirului, cele mai frumoase flori vii, fiice şi strănepoate ale biblicei Eve.

Mai fericite ca străbunica lor îndepărtată, frumoasele timpurilor de azi, în loc să fie gonite din Paradisul pământesc, sunt poftite, cinstite, dăruite cu bijuterii, premii şi numeroase cadouri.

In cadrul lor natural, frumoasele îşi sărbătoresc în fiecare an, revanşa frumuseţii lor, la concursul mondial al Galvestonului.

Pretându-se la mii de strălucite serbări, oraşul care va adăposti în curând pe cele mai alese reprezentante ale lumii întregi, mai are în sine nenumărate atracţii naturale.

Dacă nu ar fi decât străzile largi, mărginite cu palmieri şi oleandri veşnic înfloriţi şi tot ar triumfa ca un locaş de rai al zeiţei Flora.

VÂNATUL ŞI SPORTUL LA GALVESTON

DORITOARE *de a procura cele mai variate atracţii vizitatorilor, cari îşi aleg reşedinţa iarna şi vara la Galveston, autorităţile oraşului patronează vânătorile neîntrecute, de raţe sălbatece, care, adesea, acoperă ca un nor apele Oceanului.*

Stânga: Sediul central al Comitetului Internaţional din Galveston. *Dreapta:* O concurentă, porneşte în plimbare cu avionul.

Alternând cu pescuitul, cu numeroasele concursuri sportive, distracţiile din Galveston contribue a face din „Insula Comoarei" o localitate unică în lume.

Zilnic se întocmesc programe, pentru cele mai populare sporturi, de un comitet special, care procedează cu cea mai delicată atenţiune. Liniştitele ape ale golfului Offat slujesc admirabil amatorilor de canotaj, cărora le sunt puse la dispoziţie sute de bărci, luntrii, yachturi cu motor, etc.

BĂILE IN OCEAN

DAR, *atracţia cea mai rară din Galveston, plăcerea neîntrecută de iarnă şi vară, sunt băile în golful limpede cu ape totdeauna calde, în ciuda calendarului.*

Pe plaja din Galveston

Intinşi pe plaja de aur, sau participând la diferite concursuri, vizitatorii trăesc ca în vis, după plăcerea şi mijloacele fiecăruia.

Hoteluri cu diferite preţuri, vile modeste şi luxoase, cum şi o minunată organizaţie, pentru cei ce vor să locuiască în corturi, faţă în faţă cu eternele ape de smarald, nu lipsesc de-alungul imensei sale plăji.

Cât despre oraş în sine, afară de frumuseţea parcurilor, a grădinilor înţesate cu plante şi flori ca de pe alte tărâmuri, numeroasele lui clădiri moderne îi dau aspectul unei cetăţi din cele mai civilizate.

O viaţă de muncă, alternând cu petreceri şi sporturi zilnice, e trăită intens de cei 60.000 locuitori ai Galvestonului, ocupaţi fie în portul cel mai activ, — al douilea din Statele-Unite, — fie în birouri diferite.

Recoltă de potârnici vânate.

pe lume, unde viaţa activă se împleteşte cu clipe de petrecere.

Dispuşi prin clima, prin atmosfera parfumată de florile oleandrilor, locuitorii din Galveston sunt vecinic entuziasmaţi.

Primirile, sărbătoririle organizate de ei, pentru toţi acei ce vin cu speranţe la numeroasele concursuri ale „Insulei Comoarei", sunt neînchipuit de fastuoase...

O adevărată baie de fericire, zile neuitate, aşteaptă în deosebi pe frumoasele care vor debarca în luna Mai, la concursul de frumuseţe din Galveston, unde inimile noastre de români, vor însoţi pe scumpa aleasă a ţării, cu urarea ca centura ei roşie, galbenă şi albastră să fie aclamată şi recunoscută drept cea dintâi printre toate ale lumii.

O plimbare cu barca cu pânze pe valurile de azur ale Oceanului.

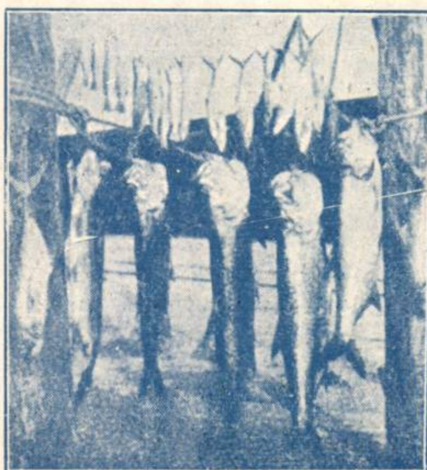
Clima ideală, cum spusei mai sus, atmosfera prielnică pământului cel mai delicat, fac munca uşoară locuitorilor din Galveston, cari nu şi-ar schimba localitatea nici chiar pentru Paradisul din Biblie.

Şi foarte natural, căci locuiesc într'un Paradis, despre care nu-şi pot face idee decât fericiţii cari îl pot vizita!

Vedere generală a Galvestonului.

Şcoli şi biserici monumentale, spitale, cu cele mai moderne instalaţii, medici renumiţi, aduc desăvârşirea acestui oraş unic

O recoltă de peşte din diferite specii, cari abundă în apele azurate ale oceanului. Pescuitul a devenit la Galveston, una din cele mai productive profesiuni, pe cât de rentabilă, pe atât de sănătoasă.

Poşta Laurei

COCA: Un autovaccin ar fi f. eficace. Dar e cam dureros. Coşurile dispar însă. La 20 de ani veţi avea un ten admirabil. Aveţi încredere. Pentru sora dv. un tratament electric ar fi bun. Pentru fotografie Laura e urâtă, aşa că nu vrea să facă impresie proastă. Eşti o micuţă dulce dar cam pretenţioasă Coca dragă. Părul se închide cu apă de coji de China şi frunze de nuc.

PAPUŞICA BLONDA: Sfatul meu în contra ridelor de sub ochi este bun fiţi fără grije. Utilizaţi seara crema mea şi atât. Oleul de Migdale e bun dar în comerţ nu se prea găseşte aşa că mai bine întrerupeţi. Nu mai daţi cu lapte. E bun pentru tenurile uscate: Oleu de cacao 20 g. Vaselină lichidă 20 g. Ceară 15 gr. Spermancet 10 g. Spumă de bere bună. Căutaţi în colecţia Realităţii articolul meu pentru pistrui. Utilizaţi una din reţete.

VALENTINA B.: Nu prea cunosc eficacitatea apelor de vopsit părul. Un coafeur bun însă vă va sfătui cred. In orice caz vopselele din comerţ nu atacă rădăcina părului.

CREOLA: Puneţi comprese pe pleoape cu: ac. boric 10 gr. apă de roze 10 g. borax 0,50 Vopseaua din comerţ pentru păr e bună. Un coafor cinstit vă poate satisface. Cine v'a spus dv. că părul se distruge vopsit ? O apă bună de vopsit este:
I. Sulf. 5 gr. alcool de Lavandula 100 gr. Oleu ricin 10 gr.
II. Nitrat de argint 2 gr. Oleu de vaselină 20 gr. Oleu de cacao 15 gr.
Fricţionaţi părul cu soluţia şi ungeţi imediat cu pomada.

ATENA: O cremă bună şi inofensivă este: Oleu de vaselină 20 gr. ceară 15 gr. spermancet 5 gr. apă de roze 20 gr. Sau mai bine de ce nu utilizaţi laptele meu de migdale ? E excelent.

LUIZA : Scumpa mea, dar eu cred că trebue să fii încântătoare cu alunite, ochii negri şi păr şaten ! Impotriva aluniţelor nu mă -pricep. Pentru păr a-l închide spălaţi-l cu apă de coji de China şi foi de nuc. Depinde. dacă aveţi tenul alb, vă stă bine cu părul blond.

Impotriva pieptului mare: Opriţi din regim făinoasele.

Beţi dimineaţa un ceai slab cu lămâie multă. Dar dece nu vă place pieptul mare? Toate cititoarele îmi solicită o recetă pentru creşterea pieptului şi mata vrei contrariul?

EDITH: Faceţi comprese în fiecare seară cu ac. boric 100g. soluţie, Liquor Burowi 50 g. şi apoi puneţi o guttapercă. După o lună comunicaţi-mi rezultatul.

MADELEINE: Ca să măriţi ochii nu e posibil. Pentru gene şi sprâncene ungeţi cu Oleum ricin în fiecare seară. Dinţii se pot pili şi pune alţi cu şurub. Un dentist vă poate satisface. Pentru păr spălaţi-l cu apă de coji de China şi foi de nuc. O Brillantină bună este: Olei de Vaselină 20 g. Butep caaco 20 g. Extr. china 5 gr. Pilocarpină 0,20.

Pentru coşuri regim. Opriţi: piperul, sărăturile, cafeaua, alcolul. Luaţi dimineaţa drojdie de bere. După masă câte un bulin din: Sulf. pp. 0,15, Pulv-rhevent 10 g. Mg.-usta 0,25 p. un bulin as No. 12. Pe obraz daţi cu Aether 10 gr. alcool camforat 50 gr. Sulf. 1 gr. glicerină 10 g. Un lapte bun de migdale e excelent pentru ten. In revistă a fost reţeta.

ANIŞOARA : Puişorule dragă, pentru coşuri trebuie să cam ţii regim: oprite alcoolul cafeaua, piperul. Dimineaţa fă o cură de drojdie de bere. După masă ia bulinele Madelenei iar pe obraz dă seara cu Aether 10 g. alcool camforat 50 g. Sulf 2 g. glicerină 10. Când vei scăpa de coşuri vom sta noi de vorbă şi pentru porii dilataţi.

BIBI: Pentru a-l face blond spălaţi-l cu apă oxigenată, apă de roze părţi egale în care aţi pus 1 g. de Şofran. Pentru puncte negre: Na sulf. 5 gr. alcool camforat 20 g. apă de roze 50 g. glicerină 20 g. Pentru vise nervoase: Beţi seara un ceai de tei foarte dulce şi luaţi o pastilă de Abasin Bayer, veţi dormi liniştită.

MIMICA MAI: Comprese cu apă ferbinte seara pe nas. Ungeţi apoi cu crema mea. Pentru sâni duşuri f. reci, comprese cu alcool de rosmarin şi mâncaţi castane, nuci, alune multe.

LUCIA: Pentru tenul gras utilizaţi. Seara: Aether pur 10 g. alcool camforat 20 g. glicerină 5 g. Borax 1 g. Pentru ten uscat utilizaţi crema sau laptele de migdale. Pentru porii dilataţi aveţi reţeta chiar în numărul de faţă.

LILLY P.: Pentru porii dilataţi: Resorcină 1 gr. Precip. alb. 2 gr. Sulf. pp 2 g. Buty cacao 20 g. Oleu vaselină 15 g. Ştergeţi obrazul cu aether părţi egale cu apă de roze şi alcool camforat.

Pentru puncte negre: Na sulf. 2 g. Alcool camforat 20 g. glicerină 10 g. Spălaţi părul cu bere sau ceai de muşeţel f. concentrat. Sau mai bine cu: apă oxigenată părţi egale cu apă de roze în care aţi pus un gram şofran.

D-na INTERESATA: Pentru nasul roşu faceţi comprese seara cu apă f. ferbinte şi apoi daţi cu crema mea. Pentru transpiraţie, pulbere de talc, egale cu ac. boric şi amidon. Nu mâncaţi gras şi nu beţi multe lichide.

ELENA NEGOESCU: Scumpă domnişoară, aveţi în numărul de faţă o reţetă. Pentru tenul prea gras daţi cu Aether 20 g. Alcool camforat 20 g. glicerină 10 g. Apă de roze 50 gr. Borax 1 gr.

DOLORES: Ungeţi genele şi sprâncenele seara cu ulei de ricin şi peste 2 săptămâni comunicaţi-mi rezultatul. Luaţi ca tonic: extr. China 20 gr. extr. Cola 15 gr. Areenal 0,50. Calciu glicerofosf. 20 gr. Srp. simplu 40 gr. Vin de Malaga 300 gr. Beţi câte un păhăruţ mic de tot, înaintea meselor. Mâncaţi unt şi făinoase multe. Dimineaţa mâncaţi slănină multă. Ce doctor a putut să vă spuie să ungeţi genele cu Inotyol? Face-ţi comprese pe pleoape cu: ac. boric părţi egale cu apă de roze.

Celorlalţi în numărul viitor.

MAIL D. IS.: Imposibil prin revistă. Scrieţi-mi încă odată şi daţi adresa personală.

RYANA : Mai sus găsiţi reţeta coldcreamului meu. In contra porilor dilataţi: Precip. alb. 2 gr. Resorcină 1 gr. Sulf. 2 gr. Oleum cacao 20 gr. Oleu de vaselină, 15 gr. la 2 seri odată.

MITZI PETROVICI: Regret că v'am pierdut adresa şi nu vă pot răspunde personal. Mă adresez dar tot prin revistă. Cremă bună pentru punctele negre: Resorcină 1 gr. Precipitat alb 2 gr. Unt de cacao 20 gr. Oleu de Vasilină 20 gr. Ceară 5 gr. Seara spălaţi obrazul cu apă caldă şi ungeţi uşor cu crema. Dumineaţa spălaţi faţa cu săpun de ichtyol. Pentru porii deschişi: Sulf. 2 gr. Acet aromat 100 gr. Camfor 2 gr. Gligerină 20 gr. O brillantină bună: Ulei de vaselină 20 gr. Cetaceum 10 gr. Apă de roze 20 gr. Aparatul pentru sâni e bun. Să facă seara comprese cu alcool de Rosmarin. Să mănânce făinoase şi castane multe.

LIA GHEORGHIU: Impotriva tenului prea gras, întrerupeţi orişice fel de cremă. Daţi cu: Aether 10 gr. Alcool camforat 100 gr. Glicerină 20 gr. Citiţi în colecţia Realităţii un articol al meu pentru pistrui. Impotriva porilor dilataţi Sulf. 2 gr. Acet aromat 100 gr. Camfor 2 gr. Glicerină 20 gr. Impotriva punctelor negre şi coşilor: Spălaţi obrazul cu săpun de Iehtiol. Apoi daţi cu Sulf. 2 gr. Alcool Camforat 50 gr. Resorcină 1 gr. Glicerină 20 gr. Nu mâncaţi ardeiat şi sărături. Căutaţi să aveţi stomacul regulat.

LILLY S.: Pentru porii dilataţi ca tiza dv. Lily Gheorghiu. Părul să-l spălaţi cu apă de coji de China şi T-ra Catechu. Foile de nuc sunt de-asemenea bune.

Ungeţi sprângenele zilnic cu ulei de ricin. Apa caldă nu face sbârcituri. E bine să te speli dimineaţa dar să ungeţi obrazul eşind la aer. Faceţi comprese cu Alcool de rosmarin la sin şi duşuri reci. Mâncaţi făinoase şi castane multe.

NICHY: Dintr'un ten galben şi uscat cam greu să faceţi unul de marmoră, totuşi urmând sfaturile mele veţi fi mulţumită. Preparaţi singurică un lapte de migdale astfel: 250 gr. Migdale bune pisaţi-le bine într'o piuliţă peste care puneţi 500 gr. apă caldă. Mai adăogaţi încă 100 gr. migdale pisate şi treceţi totul printr'o sită sau tifon. Spălaţi seara obrazul cu acest lapte şi ungeţi cu crema: Ulei de vasilină 40 gr. Cetaceum 15 gr. Ceară albă 20 gr. Apă de roze 20 gr. Pentru porii dilataţi găsiţi în revistă. Să spălaţi obrazul cu săpun de ichtiol.

C. GELLER: Găsiţi reţeta porilor dilataţi chiar în numărul de faţă.

BERNADETTE: Nu se utilizează niciodată alcool pur pentru ten. E explicabil de ce aveţi pete roşii.

Utilizaţi receta ce o ştiţi dar cu 20 gr. glicerină. Un lapte bun de migdale e excelent pentru ten. Carminul Leichner semisolid în cutii de porcelan e foarte bun.

ANIELLA: Mărturisesc sincer şi fără supărare că a răspunde prin revistă e mai comod. Deci încep: Pentru porii dilataţi: Acet aromat 100 gr. Sulf. 2 gr. Camfor 2 gr. Glicerină 20 gr. Imi veţi mulţumi.

LAURA N. P. GĂEŞTI— Exact ca la Aniella.

Pentru perii de pe corp tamponări cu apă oxigenată concentrată.

ELISABETHA MAN: Există gimnastică specială pentru ceeace doriţi dar e greu de explicat prin revistă. Deci răspund la intrebarea I. Cremei mele — a cărei reţetă există în revistă. — a i se adăuga 5 picături de „Perhidrol". Crema se va ţinea la răcoare.

INA CERBU: O soluţie admirabilă pentru creşterea părului şi care vă va scăpa de mătreaţă este: Pilocarpină 1 gr. Extr. de chină 10 gr. T-ra Catechu 10 gr. Alcool de Lavandula 100 gr. Ulei de ricin 10 gr. Fricţionaţi părul la rădăcină. Fiind cu alcool veţi degresa şi părul.